

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

Anno Tertio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciae, aut aliarum Congregationum affiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad praedictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria; auctoritate Apostolica, tenore praesentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provincialium, & Congregationum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. Regularium, in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum*.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorumdem Ecclesia, & Collegium S. Mariae Montium de Urbe.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

Expositio facti.

§. 1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, exposito, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime praeteriti obtinuissent non licere alicui extra praedictam Congregationem sibi nomen Operariorum assumere, ipsi Exponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum magno eorumdem Exponentium aestimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas penas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium beneficas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant,

emanavit a praedicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

§. 2. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attentis narratis, fecit in Decisis sub dicta die 14. Martii praeteriti, nempe: Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout praesentes injungitur, quatenus eandem resolutionem in propria Diocesi sub penis ab ipsis arbitrands, servari mandent. Romae 10. Maji 1726. J. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Lavisse Secretarius.*

§. 3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolica Confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmantur Literae Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat.

Hac de re vid. praed. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quae hic citatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **E**xponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis Sancti Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Paulo PP. V. Praedecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum

Decretum praed. quo sub certis penis prohibetur cui-cumque extra Congr. Piorum Operariorum nomen Piorum Operariorum assumere.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

Fides habenda transumptis.

XCIX.

Dat. 12. Junii 1726. An. 3.

Expositio facti.

A Paulo V. statutum fuit ut Abbas Generalis præd. ad sexennium eligeretur.

Preces Monachorum pro confirmatione.

Confirmatio Literarum præd. Pauli V.

Clausula.

Fides habenda transumptis.

eiusdem Ordinis exposito, quod ipsi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum, & deinde ad aliud triennium confirmandum coeperant. Et in eadem expositione subjuncto, quod confirmatio huiusmodi ex diversis causis quas experientia docuerat, satis damnosa Congregationi huiusmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis esset maxime quia plura eiusdem Congregationis Monasteria in remotis Provinciis constituta tam brevi tempore per ipsum Abbatem Generalem visitari, & ut decebat reformari non poterant, propterea Superiores, & Monachi prædicti ab incommodis huiusmodi obviandis per dictum Paulum Prædecessorem super præmissis opportune providere desiderabant, idem Paulus Prædecessor supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis huiusmodi ad sexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita, itaut Abbas Generalis prædictus completo sexennio, seu alias alia ex causa dimisso officio, per aliud sexennium ab officio Abbatis Generalis cessare teneretur, neque eligi posset Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædicti Exponentes suprascriptas Pauli Prædecessoris literas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatas existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Pauli Prædecessoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut præfertur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus.

§. 3. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Pauli Prædecessoris literis concessa sunt non obtare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Supprimitur Confraternitas SS. Rosarii, Cappara vulgo dicta, Civitatis Anconitanæ, & Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incononata; necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico dictæ Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 5. P. 2. erectum fuit Hospitium Matritien. de la Passion in Conventum Fratrum Prædicatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adolescentes a teneris usque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Ecclesiasticis puerorum Seminariis detinentur, provide confidentes, quod Seminariis eisdem honesti, & pro eorum indigentis opportune redditus abunde suppetant ex animo concupiscimus; unde si ipsa aliquando decentibus carere subsidiis prænoscerimus etiam per quarumdam Laicorum Confraternitatum suppressionem solite subvenire existimamus, aliaque desuper illorum favore concedimus, quæ concupiscimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum sicut accepimus utriusque sexus Christifidelium Confraternitas, Cappara nuncupata sub invocatione Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ Incononata nuncupata, Conventus Ordinis Fratrum S. Dominici Prædicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanæ erecta, & instituta reperitur, nos ex rationabilibus, & justis causis nobis notis animum nostrum moventibus motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, essentia, ac qualitate, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus, & extinguimus, eandemque Confraternitatem perpetuo suppressam, & extinctam esse, & fore decernimus.

§. 2. Nos proinde infrascripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infrascriptæ Ecclesiæ indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte respective consulere volentes, ac Fratres eosdem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario huiusmodi applicationes, incorporaciones, concessiones, & assignaciones quomodolibet hæcenus forsitan factas, si quæ sint præsentibus pro expressis habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus eiusdem Confraternitatis sic per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ Capellam, seu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, seu Mansionibus subterraneis sub eodem Oratorio existentibus, quod est de directo dominio d. Conventus, & per pactum expressum in concessione illius fundi dicto Conventui reservatum remanet, necnon omnia mobilia, & suppellectilia cujuscumque speciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vasa Sacra aurea, & argentea cujuscumque generis, & pretiosi valoris existant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam quomodolibet spectantia, ac bona omnia Assis hæreditarij per quondam tunc in

humanis

Dat. 16. Jun. 1726. An. 3.

Exordium a cura Seminarii.

Suppressio præd. & Confraternitatis.

Ejusque bonorum applicatio præd. Conventui.

humanis agentem Josephum Bonifigli, dum vixit Pharmacopolam Anconitan., ac credita omnia, actiones, & Jura quaecumque ad dictum Aſſem hæreditarium quomodocumque pertinentia, exacta, & exigenda, necnon ſcripturas, juſtificationes, libros, & notitias omnes, tam publicas, quam privatas, & in ſtatu in quo de præſenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quancumque ſummam aſcendentes, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ juxta ejuſdem Joſephi, ſub quo ab humanis deceſſit, diſpoſitionem Teſtamentariam ad effectum, ut tot Capellanæ ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur ſuppreſſa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore exiſtentes ejuſdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad diſpoſitionem Teſtamentariam præfati Joſephi, loco Capellanarum hujusmodi, tot Miſſas in Eccleſia S. Dominici præfate Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione ſecundo dicti Conventus Fratres præfati tot funda, & Bona ſtabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabillum ex præfato Aſſe Hæreditario deſumenda, & ex eorum annuis redditibus ſummam ſexaginta ſcutorum monetæ Romanæ pro qualibet Miſſa perpetua, annuatim reſpondentia, emere, & assignare ſimiliter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Anniverſaria, & Miſſæ perpetuæ a Teſtatoribus, aliisque diſponentibus uſque in præſentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ demandare, a pro tempore exiſtentibus Fratribus ſecundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Eccleſia S. Dominici in perpetuum celebrari, & adimpleri debeant, ſolutis tamen ſecundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore exiſtentibus per inſcriptum Seminarium ſingulis Menſibus elemoſynis Miſſarum ſecundodictarum ad rationem unius julii monetæ præfate pro qualibet Miſſa hujusmodi, & ſtipendiis pro adimplimento Anniverſariorum hujusmodi ad rationem, & juxta quantitatem perſolvi conſuetam ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur ſuppreſſa, & extincta, perpetuo tenore præſentium etiam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prædicto, cum opportunis ordinationibus.

§. 3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Cenſus, Canones, Domos, Vineas, Prædia, Poſſeſſiones, Reſponſiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quaecumque, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam cujuſcumque ſpeciei, quantitatibus, qualitatibus, & valoris exiſtant, & uſque dum adminiſtrata, percepta, & poſſeſſa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur ſuppreſſam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ competentia, ſpectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Eccleſiaſtico dictæ Civitatis Anconitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non ſolum elemoſynas, & ſtipendia pro adimplimento, & manutentione Capellæ, ſeu Altaris ejuſdem Sanctiſſimi Roſarii in dicta Eccleſia S. Dominici ſitæ, ſeu ſiti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eidem ſecundo dicti Conventus Fratribus ad honorem, & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem ſecundodicti Conventus Fratribus præfatis ſcuta centum præfate monetæ Romanæ in perpetuum ſingulis annis exbuſſare, & ſolvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur ſuppreſſa, & extincta tenebatur,

Conſervatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitan. manuteneſſe, dotes ſolvere, ac ſingulis annis legato ſcutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujusmodi Monialibus Monafterii Sancti Sebastiani præfate Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, ſeu alterius Ordinis debito ſatisfacere, ac perſonis in carceribus detentis exbuſſare ſolitam elemoſynam, necnon reliqua legata omnia, & onera univerſa quaecumque ſi quæ ſint, etiam ſpecielem mentionem requirunt, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & ſecundum Piorum Teſtatorum, Fundatorum, aliorumque diſponentium voluntates, & diſpoſitiones adimplere, ac omnibus legatis ſimiliter, quæ præfata Confraternitas per nos, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta ſatisfaciebat, ſatisfacere, ea que adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earundem tenore præſentium reſpective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati reſpective bonis incorporamus, ac reſpective concedimus, & assignamus.

§. 4. Decernentes præmiſſa omnia, & ſingula, necnon eaſdem præſentes etiam ex eo, quod præfate Confraternitatis per nos, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, aut auditi, & cauſæ propter quas eadem præſentes emanarunt adductæ, verificate, aut juſtificate ullatenus fuerint, ullo nunquam tempore ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, ſive etiam ex eo quod in eiſdem præmiſſis ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facta, aut Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, etiam in corpore juris claſſo, ſive etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, & quovis alio prætextu, occaſione, vel cauſa etiam quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, apertionis oris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conſeſſo, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes ſemper firmas, & validas, & efficaciſſimas exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, & non alias in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Apoſtolice Sedis Nuncios, alioſve quolibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functiones, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deſiniri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcianter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claſſula peculiaris.

§. 5. Et inſuper quatenus opus ſit pro præmiſſorum obſervatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Aſin., & Auximan. Episcopis per præſentem motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel

Deputatio Executor.

Derogatio
specifica.

alium, seu alios eandem presentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum secundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requisiti fuerint solemniter publicantes, & in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter servari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentem quempiam ex secundodicti Conventus Fratribus, & Seminarium hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (servata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Secularis.

§. 6. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, in qua cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diocesim nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine suæ Diocesis ad iudicium evocare, seu ne Judices a Sede Apostolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diocesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis suas vices committere audeant, vel præsumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earundem præsentium ad iudicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ erectione, ac præfati Josephi, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Testatorum, seu Disponentium voluntatibus, necnon Missarum, & Anniversariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum foundationibus, & quibusvis aliis dispositionibus, ac præmissis omnibus, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, & Conventus hujusmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, latissime, & plenissime, ac

specialiter, & expresse, hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus ad præmissorum effectum harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Declarantur ratæ censuræ latæ ab Episcopo Papiense in Canonicos.

Clem. XI. Const. ed. 1711. Decembr. 24. P. 12. Confirmatum fuit gen. interdictum Episcopi in Civitate Lycien., & Diocesi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

PERmolesta Nobis acciderunt, quæ contra debitam Episcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Ecclesiæ Dignitatibus, ac Canonicis perpetrata sunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Ecclesiasticam disciplinam, ulla Muneris nostri partes desideres, præsertim cum salutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adhibitis, obsecundaverint etiam, suppetiasque tulerint mandata nostra.

§. 1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad mensem, deinde a Divinis suspenderit, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac ventante recitare ausi fuerint, post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositæ Appellationis, & Rescripti Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum, laudamus consilium zelumque Fraternitatis tuæ; Causam autem ejusmodi a quocumque Tribunali, ac iudicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione, censuras antedictas, validas esse decernimus, ac declaramus.

§. 2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis Beneficium petere possint, quam si respicientiam, debitamque tibi reverentiam idonea satisfactione, quom iudicii, arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præstiterint, in tua potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant, censuris absolvere, quin etiam in irregularitate cum iis dispensare qui censuris obnoxii rem Divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem, veniamque poscere, tibi que ut par est satisfacere detreaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apostolicus ad ultiores penas procedere possis, eoque etiam dignitate, Canonicatu, & Præbenda private, eandemque facultatem alteri, si absens fueris exercendam subdelegare valeas.

§. 3. Non satis autem Officio nostro fecisse Nobis videtur, nisi præterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea cum ex antedicta matutini Officii recitatione ansam repugnandi arripuerint Canonici, per præsentem etiam literas declaramus

Sanctio po-
nalis.

CI.

Dat. 8. Julii
1726. An. 3.

Exordium.

Ratæ habentur
censuræ
latæ à præfato
Episcopo in
Canonicos.

Remittitur
Episc. tan-
quam Dele-
gato Apo-
stolico, ab-
solutio ab ill-
dem cen-
suris: & facul-
tas ad ulter-
iores penas
procedendi.

Consultatur
in futurum.

tua auctoritatis hastenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem ipsidem Canonis facere, sive licentiam impertiri, quoties, & quando tibi opportunum videbitur, antevetendis statutis recitationis temporibus.

Clausula.

§. 4. Quod quidem auctoritatis nostrae iudicium, quoad singula, quae praescriptimus, firmum manere volumus, ita ut nulla auctoritate, aut exceptione, aut praetextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare possis non obstantibus Constitutionibus, Decretis, Rescriptis, Consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus simili scientia, & motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque Iudicibus aliter interpretandi, aut iudicandi facultate; irritumque esse decernentes, si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quassibet etiam clausulas, & verborum solemnitates auctoritate nostra suppletas, ac pro expresso habentes, si quid praeterea esset exprimendum. Tuae itaque sapientiae confisi, ac de insigni istius Capituli perfectu semper alias gravitate, & prudentia praclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis Paternae nostrae sollicitudinis officis; ac Fraternitati tuae Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CII.

Abolentur omnes Coadiutoriae quorumcumque Officiorum, quae ad viam Juris reducuntur.

Clem. XII. Const. ed. 1732. Febr. 12. P. 2. revocantur diversae facultates a Romanis Pontificibus nonnullis factae voce, vel scripto.

Dat. 10. Julii
1726. An. 3.

Monsignore Nicolò Maria Lercari Arcivescovo di Naviziano nostro Segretario di Stato.

Exordium.

È debito del nostro Pastorale Ufficio di impiegare la Suprema Autorità Pontificia, affinché tutto sia diretto al bene dello Stato, e de' nostri Sudditi, e che questi diano la lor' opera per renderli sempre più abili, e meritevoli di servire la Santa Sede nell' impieghi, Cariche, ed Ufficij alla medesima immediatamente, o mediatamente spettanti; E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la Beneficenza del Principe, così vien frastornato dall' esser destinate preventivamente le Cariche con aspettative, e sopravvenienze, rendendosi tutti neghittosi, gl' uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl' impieghi, e gl' altri con disperare di potergli conseguire.

Causae praesentis Constitutionis.

§. 1. Ed abbiamo Noi riconosciuto anche coll' esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti l'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammetterli a quelle: con tutto ciò col riflesso, che le Persone grate fossero in una certa buona fede, sono state queste preferite ad ogni altro, lasciato forsi di conferirle a più abili, ed a più meritevoli. Quindi avendo Noi conosciuto, che il numero delle sopravvenienze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tutto di non si rimane alcuno senza merito, senza servizio, e senza fatiche preventive, di che tutto di non si rimane alcuno senza merito, senza servizio, e senza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente, che è ridotto ad un stomachevole abuso. Noi per porre il tutto alla primiera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o supposta bona fede, abbiamo determinato di ridurre ad viam juris, ed al pieno ar-

bitrio Nostro, e de' Nostri Successori tutte le grazie di sopravvenienze, aspettative di provviste di Cariche, con rivate ed annullare tutto quello, che sovra di ciò è stato disposto tanto da Noi, quanto da' Nostri Predecessori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali, o con Patenti spedite in vigore de' detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de' loro Ufficij, anche per essere queste riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canonici, come lo riprovano nel *Cap. Detestanda de concess. Prebend. in 6.* inducendo il desiderio dell' altrui morte.

§. 2. Onde di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo qui per espresso, e di parola in parola inferito il tenore de' Brevi, Chirografi, Lettere, Rescritti, Moto proprio, Patenti, e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annulate, e rivate vogliamo che si abbino tutte le grazie di sopravvenienze, aspettative, di asserite, e pretese coadiutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedito, o concesse fin ora d' Impieghi, Cariche, ed Ufficij civili, militari, e di qualunque qualità, o nome concesse da Noi, o da' nostri Predecessori a beneplacito, e forsi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali in qualunque Ufficio, o Dignità costituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo sopra espresso, o fosse necessario d' esprimere, di modo che ognuno passi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba servire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per i sudetti titoli si erano intrusi negli Ufficij, e Ministerj, poiche così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per simili sopravvenienze, che rendevano piacimento, e comodo ad altri stessi contraenti, ma danno, e discapito al buon servizio del nostro Stato.

Abolito praedicta.

§. 3. E vogliamo, che tutte le cose sudette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le Cariche, ed Ufficij in vigore di dette concessioni, si abbiano per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Persona, Ministro, Governatore, Reverendissimo Cardinale, non dovrà permettere per detti titoli, che alcuno eserciti dette Cariche, ed Impieghi sotto pena della Nostri indignazione, non ostante, che non siano stati citati, o sentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la Regola della nostra Cancelleria *de Jure quae sit non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Costituzioni Apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta, o non scritta, la costituzione di Pio quarto *De Registrandis*: ed ogni altra cosa, che facesse in contrario, il tenore delle quali, avendo qui per espresso all' effetto sudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi darete gl' Ordini opportuni, ed occorrendo farete pubblicare Editto per notizia di ciascuno.

Clausula derogatoriz.

Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in America meridionalis, septentrionalis, & Martinica Insulis existentibus, facultas administrandi Sacramenta non Parochialia.

CIII.

Alia hujus Const. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eodem Ordine, & nova concessa.

Dat. 17 Julii
1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti Expositio.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Banfi Prior Generalis Ordinis S. Joannis Dei, quod cum a præfectis missionum in America meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ respective Insulis existentibus charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subiectis ejusdem Ordinis Fratribus in sacro Presbyteratus Ordine constitutis in illis degentibus administratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Ecclesiis iis Christifidelibus ad eas confluentibus interdicitur, ab hac vero prohibitione scandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipse Bernardus Prior Generalis, quo ejusmodi scandalo, ac præjudicio remedium adhibeatur, opportune in præmissis per Nos provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Clausula.

§. 2. Nos ipsius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis Presbyteris dicti Ordinis in dictis Insulis commorantibus, ut præfertur, ut ipsi iisdem Neophytis illorum Ecclesias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujusmodi absque ulla a memorati Missionarii dependentia, non tamen in Paschate administrare libere, & licite possint, itant in posterum prædicti Missionarii super ejusmodi administratione nullam eis molestiam afferre audeant seu præsumant, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIV.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beate Mariæ de Monte Carmelo, ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit.

Alia hujus Const. ed. 1727. Aug. 30. P. 4. Tertiarum ejusdem Ordinis subjiuntur Jurisdictioni Missionarii Generalis.

Dat. 24 Julii
1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejusdem Fratris acceptus fuerit, possint ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque Successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud of-

ficiam pro tempore exercitii cum illo incompatibile prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Die 6. Julii 1726. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum R. P. Procuratoris Gen. hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi præsentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiaris acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatible cum suprascripto, sed in eo casu substituat alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum sublata quibuscumque nostris Inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quæ contra præsentium nostrarum literarum tenorem in posterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die, & anno, ut supra: Jo. Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco + Sig.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes præmissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, prohibitionem a memorato Gasparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque desuper illius Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus.

Decretum prædictum.

Preces Frat. d. Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis

habentes,

habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CV. Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usus Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejusd. Ord. Congregat. Lombardiæ gestant.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3. confirmantur quedam Decreta Capituli Gen. ejusdem Provinciæ, & Clem. XII. Const. ed. 1730. Off. II. P. I. Confirmantur Constitutiones Congregationis Hispaniæ ejusd. Ordinis.

Dat. 24. Julii
1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti exposi-
tio.

§. I. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, alique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejusque Monachale Institutum declaraverimus, illudque sit idem, quod dictus S. Hieronymus instituit, & una cum suis Discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi Successores per continuatam successionem existunt, prout sunt Monachi ejusdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hispaniæ instituti, ipsi Exponentes cum veri sint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime existimentur, ac Cuculla Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris existit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in supplicationibus tam intra, quam extra Monasteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monasterio egredi necesse erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujusmodi gestabunt, Cuculla pro superpelliceo uti possint, facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, itaut iisdem Exponentibus, etiam permillum sit, eorumque Successoribus, qui ejusmodi Congregationem ingredientur super d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare aliqujus festivitatis solemnitate occasione imponere, & cum ejusmodi Cuculla, & Stola absque superpelliceo Sacramenta, & Christifidelibus Sacram Communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignemur.

Preces præ-
fatorum Mo-
nachorum.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, qui relationem Venerabilis Fratris nostri Petri Episcopi Sabinen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Orthobo-

ni nuncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio; ut ipsi Exponentes, & futuri ejusdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fusci, seu fulvi coloris per Constitutiones ipsius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præscripto, eo præciso modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, seu Longobardorum Italiæ gestant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, quam extra præcedere possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jul. MDCCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmantur Decreta quedam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

Indultum
prædictum.

Clausula
cum derogatoriis.

CVI.

In præcedenti Const. concessus fuit iisdem Monachis usus Cucullæ, ad instar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. I. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Betancurt. Prior Generalis Ordinis Monachorum S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu nostræ Dominicæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis sito Mense Majo anni 1724. celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes, ex eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus constituatur, istique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis existit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere possit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus divisis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Constitutionibus hujus-

Dat. 24. Julii
1726. An. 3.

Facti Exposi-
tio.

mo li præfixum fit, quæ pars eo casu prævalere debeat, sicuti etiam in iisdem Constitutionibus nihil circa Præsidentem Capituli Generalis statutum reperitur, solumque dispositum, quod si quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitisset, hic ejusdem Capituli Præsæs esse debeat, & casus evenire possit, quod nullus ex Definitoribus Prior Generalis extiterit, indecisa tunc remanente dicti Præsidentis deputazione.

Decreta prædicti Capituli Generalis habiti anno 1724.

De Præfide Capituli Generalis.

De Novitiiorum educatione.

Preces Prioris Gener.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Claufulæ.

§. 2. Ideo Capitulum generale supradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod imposterum fit, & esse debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo sui Generalatus officium absolvit, atque hic eveniente casu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem Capitulum rectæ Novitiiorum educationi consulere cupiens, & ad evitandam regularis disciplinæ relaxationem ex eo potissimum ortam quod novi Alumni citius ab obedientia Magistrorum eximuntur, mandavit, ut in posterum Novitii tam Conventuales, quam Collegiales sub obedientia suorum Magistrorum vivere debeant per sexennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali super ejusmodi Decreto, ejusque observantia dispensare, & alias prout in memoratis Decretis constare asseritur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Prior Generalis præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos dictum Franciscum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sentienciis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprascripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentis Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivo inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad

præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Adscribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacintha de Marefcottis, Monialis Tertii Ordinis S. Francisci.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Francisci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quemadmodum Redemptor, & Magister Noster Christus Jesus, qui sedet ad dexteram Majestatis in Excelsis, Sacras Virgines, quæ in diebus suæ peregrinationis oblita popululum suum, & domum Patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo sub suavi Religionis Jugo obtulerunt in holocaustum, & odorem suavitatis, ac virtute ex alto induta; & spiritu, vitæque austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certant, fidei servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad Nuptias meruerunt; immarcescibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena statione gerimus, Magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipsarum Christi Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nuntiet Ecclesia, & quæ sequuntur agnum quocumque ierit, luciant cum sæculi tentationibus imbecillitati nostræ adjutorii Cælestis opem, & præsidium a sponso jugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpenis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolicæ Sedis licentia consecis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Mariscottis Monialis Professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon Miraculis quæ ejus intercessione & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserbantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam Consulorum suffragiis, unanimiter censuerint posse, quodcumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari valeant.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Ruspuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Causæ Beatificationis hujusmodi Postulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Sancti Bernardini Viterbiensis in quo præfata Serva Dei Hyacintha Professionem Regularem emisserat, ac diem obiit, supplicationibus (quas dudum plures etiam charissimi in Christo Filii Nostri Orthodoxi Reges, ac

CVII.

Dat. 7. Aug. 1726. An. 3.

Proœmium a debito promovendi cultus Sanctarum Virginum.

Judicium Congregationis pro prædictæ Servæ Dei Beatificatione.

Preces nonnullorum.

Prædicta Ser-
va Dei Beata
declaratur.Conceditur
facultas cele-
brandi Mis-
sam, & offi-
cium ejus-
dem Beate
recitandi in
certis qui-
busdam locis.Fides habenda
transumptis.

CVIII.

Indulgetur Monachis Congregationis Vallisole-
tanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipsorum Abbas
Generalis semel tantum infra quadriennium
sui officii, visitationem peragere teneatur.

*Hac de re vide Pauli V. Const. ed. 1611. Decemb. 9.
P. 7., necnon Greg. XIII. Const. ed. 1573. Febr.
10. P. 1., & Urbani VIII. Const. ed. 1624. Jul. 5.
P. 1., quæ hic citantur.*

Dat. 19. Aug.
1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Abbas Gene-
ralis prædic-
tæ Congre-
gationis iux-
ta Constitutio-
nes ejus-
dem antea te-
nebatur bis
infra quadri-
ennium
visitationem
peragere.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Mo-
nachi Congregationis Vallisoletanæ Ordinis
S. Benedicti tam suo, quam eorum Abbatis Ge-
neralis nomine, quod in Capitulo Generali ejus-
dem Congregationis anno 1610. celebrato stabili-
tæ fuerunt varæ Constitutiones, quarum una
concernit visitationem Monasteriorum, quam in-
fra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congre-
gationis durante ejus officio bis personaliter pera-
gere debet; Si autem legitime impeditus fuerit,
alteram earum per suos Commissarios deputatos
adimplere potest, sed si possibile fuerit, semel ejus-

modi visitationem per seipsum peragere teneatur,
prout legitur in libro primo Statutorum Madriti
anno 1606. editorum cap. 19. n. 1., per quæ man-
datur, ut Abbas Generalis visitet bis in quadri-
ennio omnes Domus Religionis, necnon suæ Con-
ventualitatis, & oneratur ejus conscientia, ut has
visitationes per se personaliter agere procuret,
primam scilicet annis duobus prioribus; & secun-
dam duobus annis posterioribus; Si vero propter
morbum, aliasque occupationes peragere eas non
possit, decernitur, & statuitur sub pœna gravis
culpæ, ut bis in quadriennio, aut per se, aut per
suos Commissarios ullam Domum, sed saltem sin-
gulas per seipsum semel visitare non omitat.

§. 2. In quibusdam vero literis fe. re. Pauli
PP. V. Prædecessoris nostri desuper in simili forma
Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earum-
dem Constitutionum confirmatoris, quarum ini-
tium est: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur sic: Sep-
timo, quod non sint Visitatores, nec Suppletore
eorum, sed quod Generalis bis visitet Congrega-
tionem in quadriennio per se ipsum si potuerit,
sive per suos Commissarios, sed si possibile fuerit
non omitat per seipsum semel tantum visitare
omnia Monasteria Congregationis, & alias prout
in prædictis Pauli Prædecessoris literis uberius
dicitur contineri.

§. 3. Porro cum experientia docuerit enuncia-
tas duas visitationes hucusque factas anno primo,
& ultimo quadriennii fuisse parum fructuosas,
quippe primo anno Abbates novi nondum totali-
ter administrationem, sive gubernium Monasterio-
rum disposuerunt, unde malæ administrationis re-
dargui possint, quantum autem ad ultimum annum
spectat similiter inutilis est illa visitatio, nam
Abbates tunc deponunt suum officium, novique
iis succedunt, ac sic crescunt incommoda, & sum-
ptus Monasteriorum, quorum debita jam ad quin-
genta millia Ducatorum monetæ Hispaniæ, ascen-
dunt, ideo in novissimo Capitulo Generali habito
Vallisoleti in Monasterio S. Benedicti Mense Majo-
anni proxime præteriti omnium sententia fuit ad
Nos recurrendum esse rogando pro fructu Visita-
tionum, & Monasteriorum indemnitate præcipere
velimus, ut non obstantibus Constitutionibus su-
prædictis, ex literis ejusdem Pauli Prædecessoris
Abbas Generalis prædictæ Congregationis impo-
sterum semel dumtaxat in quadriennio omnia
Monasteria inchoando Mense Septembri anni se-
cundi sui Generalatus visitare teneatur, & post
continuando sine intermissione considerabili usque
dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius
peragendi ante, aut post visitationem extraordi-
nariam Monasteriorum, vel per se, vel per suos
Commissarios, prout necessarium, & congruum
tam Constitutionibus ipsius Congregationis, quam
observantiæ regulari existimabit.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, dicti Exponentes ejusmodi duas enun-
ciatas visitationes per Constitutiones præscriptas
& per literas Pauli Prædecessoris confirmatas,
ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali per-
sonaliter in quadriennio reduci, & alteram ex-
traordinariam pro suo arbitrio, si necessitas exi-
gat peragi, ac Constitutionibus ejusdem Con-
gregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo
Generali illas declarandi, alterandi, & mutan-
di, etiam a Sede Apostolica confirmatas, no-
valque leges pro bono regimine condendi, prout
temporum necessitudo, & experientia rerum
postulabant, necnon aliis Gregorii XII., & Ur-
bani VIII. Romanorum Pontificum Prædeces-
sorum nostrorum literis desuper sub plumbo an-
no Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto
Idus Februarii anno 1573. Pontificatus sui an-
no Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624.
Pontificatus sui anno pariter primo respective
expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fra-
tribus &c.* & in sacra &c. derogari summopere

Idemque sta-
tutum fuit a
Paulo V.Causæ præ-
sentis Con-
stitutionis:Quædam a-
liæ postula-
tiones ejus-
dem Congre-
gationis.

deside-

Preces Monachorum ejusdem.

Indictum predictum.

Clausula cum derogatoriis.

CIX.

desiderent, unde ex hoc major usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, & Monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus, incommodisque omni fructu, qui juxta intentionem earundem Constitutionum resultare deberet, carentibus.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Vallisoletanæ super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatis duas visitationes generales per Constitutiones Ordinis præscriptas, & a Generalibus personaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non sit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per se, vel suos Commissarios, si necessitas exigat reducendo juxta petita, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, & sic impostum servari mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Vallisoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Statuitur, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Vallisoletanæ, in posterum peragatur in Capitulo Generali ejusdem Congregationis.

Ad tenorem Regule Gregorius XV. Const. ed. 1621. Apr. 2. P. 1. decrevit electionem Abbatis fieri a Monachis dicti Monasterii, Clemens vero XI. ad

Monachorum & Philippi Regis preces indulgentie Const. ed. 1717. Mart. 9. P. 17. ut bis feret in Cap. Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & successive per quosdam pia me. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apostolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii juxta juris dispositionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua statuta libere fieri deberet, & alias prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Verum comperit fuerat, quod ad tollenda dissidia, & scandala, quæ ex ejusmodi forma electionis suboriebantur non solum expediebat, sed quemadmodum tunc existens Procurator Generalis dictæ Congregationis existimabat necesse etiam esset, ac prædicto Monasterio, & Monachis, ut Regularis observantia, & primitiva disciplina Monastica in eodem Monasterio restitueretur, per quam utile, & proficuum ejusmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes, & perique Monachi Monasterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia sua hujusmodi apud eundem Clementem Prædecessorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum exposcebant, ita tamen ut in reliquis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Castellæ electione Abbatis, ac officiorum distributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædecessoris literarum dispositio firma remaneret, idem Clemens Prædecessor ejusdem Philippi Regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monasterii statui consulere cupiens, ejus supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate concessit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in prænaratis concordia, & Gregorii Prædecessoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædecessoris literis desuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto plenus continetur.

§. 3. Et subinde pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis pariter exposito, quod dicti Clementis Prædecessoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monasterium tam in spiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælo per Capitulum generale supradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipse Philippus Rex, ut in tam celebri Monasterio Regularis observantiæ perseveraret,

Dat. 19. Aug. 1726. Ann. 3.

Prout electio prædicti Abbatis fieret a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii.

Postea vero a Clem. XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus fieret.

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hispaniarum Regis, ut idem in futurum servaretur, pariter concessum.

& ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali ipsius Congregationis firma remanente altera Castellanorum, & Aragonensium in posterum fieri posse desiderabat, Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiscopo Rhodien. Nostro, & Apostolicæ Sedis in eorundem Hispaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris existentibus narratis petitam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali hujusmodi juxta expetita, auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia impertiretur, servata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædecessoris concessi, & alias, prout in Nostri literis desuper in simili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus fuisius continetur.

§. 4. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi prædicti Monasterii Nobis subinde exponi fecerunt, post Nostras literas, quæ executioni ab eodem Alexandro Archiepiscopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverint, & eorum querimonis ad infra scriptam Congregationem Cardinalium delatis, responsum fuerit, quod audirentur non retardata interim eorundem Nostrarum literarum executione, ipsi vero recurrentes postmodum agnovissent maximopere conducere ad rectum regimen Monasterii tam in spiritalibus, quam in temporalibus, & ad conservationem, atque augmentum regularis observantiæ, quod Abbas semper eligatur in Capitulo Generali juxta prædictas ejusdem Clementis Prædecessoris, & Nostras literas, prout in subsequenti electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuratæ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut se opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam singulariter requisiti, suum consensum præstiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænaratis Nostris literis dispositum reperitur.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, attentis, narratis, ac salva Alternativa inter eorundem Aragonenses, & Castellanos imposterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennio Abbatis electionem fieri, & quod si de corrente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem devenire necesse sit eandem duraturam usque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Vicinioris, & trium definitorum, vel quatuor Abbatum viciniorum Monasterio, in quo Abbas Generalis reperitur juxta sancita in Constitutionibus ejusmodi Congregationis Vallisoletanæ, & in literis re. me. Clementis Papæ IX. itidem Prædecessoris nostri desuper in eadem forma Brevis die 15. Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apostolica tenore præsentium peragi mandamus,

ac proinde eisdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis prædicti Monasterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore prædictis concedimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 6. Decernentes præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Nostris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanæ, & Monasteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCLXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, concessa.

Pontifices qui hæc privilegia concesserunt, sunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Constitutiones hic per extensum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Vita, & morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen supra ceteros decet, qui in sortem Domini vocati, & Sacris Ecclesiæ Ministeriis contrectandis peculiariter admoti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones semper expressis, reliquos in sæculo militantibus, instruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia pastorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Ecclesiæ Ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primævæ Ecclesiæ clericis, deductum, perque Apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri ad puriorem eorundem vivendi normam se componentes, immortalis Dei cultum, & animarum salutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

§. 1. Tantum opus, nullo præconio satis prodignitate commemorandum, sedente piæ recordationis antecessore nostro Clemente PP. VII.

Clausula cum derogatoriis.

CX.

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Procedimus ab Officio Clericorum, morum integritatem servandi.

Clericorum regularium instituti originis, & laus referuntur.

Hinc exortæ querimonie Monachorum prædicti Monasterii, quæ tandem placatæ sunt.

Preces eorundem Monachorum.

Statutum prædictum.

Primus ordinis Parens Cajetanus juxta Bullam Canonizationis Innocentii XII. quæ Tertia hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani, vide citatam Bullam.

Preces Procuratoris Generalis eorum pro confirmatione privilegiorum.

Referuntur Pontificum Constitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia concessa fuerunt: Ac primum Clem. VII.

peculiari Dei instinctu aggressus est Johannes Petrus Carafa Episcopus Theatinus, qui ad hanc beati Petri Apostolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, postmodum evehsus est, dictisque pia Memoriae Antecessor noster Paulus Papa IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, cumque aliis probatissimis viris Ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum, & congregationem, a sancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ morum in Ecclesiasticis emendationi præluxit, Apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris semper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipse Sanctorum canonum pridem adscriptus, ejusdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus similis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Boralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Josephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomafius, doctrina & pietate ubique conspicuus.

§. 2. Quam vero Antecessores Nostri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum regularium congregationem ab ipsis ejus incunabulis statim probaverint, multisque Apostolicis privilegiis identidem ornare, & fovere studuerint, nobisque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, libertates, & facultates iisdem Clericis olim concessas, auctoritate nostra ad posterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignemur, nos ejusdem Procuratoris, & universæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præsentis constitutione nostra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apostolicæ, per Felicis Memoriae Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iisdem Clericis concessæ omnibus pateant, eas præsentibus litteris nostris de verbo ad verbum inferendas curavimus.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic est.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, & dilecto filio Cajetano presbytero Vicentino, ac eorum Sociis, & successoribus Clericis regularibus, nuncupatis.

§. 3. Exponi nobis nuper fecistis, quod vos, & nonnulli alii ejusdem propositi, socii vestri, divina, ut creditur inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adherere posse, tria substantialia religiosæ vitæ paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipse dederit, servientes, sub nostra, & Apostolicæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere decrevistis, supplicarique nobis fecistis, ut de nostræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ plenitudine potestatis, solitaque clementia, in præmissis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis sociis, successoribusque vestris providere dignemur.

§. 4. Nos, qui omnium Christi fidelium piis, & honestis desideriis libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisque hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quancumque visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, ut petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuscumque presbyteri secularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra, & Sanctæ hujus Sedis Apostolicæ immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare; atque ex vobis inter vos singulis annis Superiorem eligere, Præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra, confirmari possit, alioque quocumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu laicos, qui Deo inspirante, ad hujusmodi vitæ propositum, & commune vivendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annum probationem, ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, ad hujusmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moreisque, & institutum honeste, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, instituire, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam a vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis seu Successoribus nostris exhibita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur. Et ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potentur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæ, & loca eorum, vos, personæ, & loca vestra uti, potiri, & gaudere possitis quorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras Literas sub hac ipsa die expressæ, & specialiter, concessa tenore præsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, ac Sociis, & Successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula, quibuscumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

§. 5. Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ Joanni Petro supradicto per alias nostras Literas reservavimus, Aposto-

licisque

Eorum institutum adprobatur.

Conceduntur eisdem omnia privilegia Canonorum Congregationis Lateranensis.

Derogatoria.

licisque, aut aliis generalibus, aut specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiam si, quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quoad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, aliis contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Alia Clementis VII. Litera hæc sunt.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Successoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejusdem
Clemen. VII.
Constitutio.

§. 6. Dudum pro parte vestra nobis exposito, quod vos sub trium Votorum substantialium emissionem vitam Clericalem pie ducere, ac prædicationem Verbi Dei, audientia confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum studiis ad vestrarum, & aliorum Christianorum animarum profectum vacare decreveratis; nos vestris etiam tunc supplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores vestri Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum Sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum officiorum, aut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum, per ipsos superiores eis assignandorum non minus septem, aut sex cum divisione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem Horis Canonicis, & toti Divino Officio satisfacisse censerentur, & quibusvis Clericis, & Sociis vestris in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel decidendo in communi, vel speciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon super jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & concessionis etiam panis, in eis licite, & absque pravaricatione faciende, dispensare possint per alias; & postremo, ut vos inter vos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum vestrorum, aut Sedis Apostolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi vestras, ac vos eorum confessiones audientes ab absolutionibus hac forma uti possitis, & illi possent, videlicet post *Misereatur &c.*, & *Indulgentiam &c.* Dominus noster *Jesus Christus, te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli tibi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & Interdicti dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem auctoritate &c. alias nostras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in absolutionibus non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & Laicis vestræ Congregationis pro tempore existentibus vobis pro tempore consentibus, uti possitis extendimus, & ampliavimus, auctoritate Apostolica in perpetuum concessimus, & indulgimus, prout in illis plenius continetur.

§. 7. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, pro præmissorum omnium subsistentia

firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujusmodi vestri propositi directione statui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut vobis super eis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præsertim sub paupertate, castitate, & obedientia Altissimo famulantium vobis, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, vestrum Institutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati præmissa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hæcenus concessa, innovamus. Vestrisque piis votis, & desideris, quæ circa infrascripta omnia, & singula habere nobis exponi fecistis, ut sub nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ speciali protectione, & humili subjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti soli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori vestro canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere debeatis; Ac qui ad vestrum communem vivendi modum se contulerint, & ad Votorum professionem hujusmodi, modo, & forma præmissis admissi fuerint voto Religionis in genere emisso, satisfacisse censeantur, perpetuo concedimus, quodque singuli Superiores vestri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate sequens confirmari; ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes, ac vos ipsi vestimenta cum manicis super pallium exerts deferre, ac tam circa vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis reliquo vitæ cultu, & victu servandas cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, seu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis, Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præsent, & vestram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminenter exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis vestris illi tantum, qui ad id capitulariter admissi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possint, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

§. 8. Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indulgiis quorumvis, etiam Cisterciensium Cluniacensium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratrum, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hæcenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere possint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac si hic de verbo ad verbum infererentur præsentibus, pro expressis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes esse possitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in spiritualibus, quam in tempora-

1726.
cessa, quæ in
superiori S.
continentur.

Statuuntur
nonnulla
pro felici eo-
rumdem di-
rectione.

Aliorum
Ordinum
privilegia eis
per communica-
tionem
tribuantur

Innovantur
quædam alias
eisdem con-

libus in genere vel in specie etiam communicative, concessa, ut præsertur, & in partem, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decernimus, & declaramus.

Clausulae peculiares.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vestris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Et insuper præsentium Literarum transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis plenam ubique tam in iudicio, quam extra, & eandem prorsus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præstaretur, si exhiberentur. Datum in Civitate nostra Bononiæ sub Anno Piscatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Nostri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic est.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV. Constitutio. Referatur summa Constitutionis primæ Clementis VII.

§. 10. *Motu proprio &c.* Cum alias, postquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædecessor Noster, illi pro parte nostra, qui tunc in minoribus constituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramus, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi, exposito, quod nos, & ipsi, ac nonnulli alii ejusdem Congregationis Socii, divina inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adherere, tria substantialia religiosæ vitæ vota paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipse dedisset, fervientes sub ejusdem Prædecessoris, & dictæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, nostris, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quando-cumque vitam forent, possemus tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in manibus cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi, & de communi viventium in locis Religiosis, aut sæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipsa essent, concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos singulis annis superiorem eligere, præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, alioque quoscumque sæculares clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum, sese conferre vellent, recipere, & post annum probationis ad talem trium votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quæcumque & ordinationes, ac constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis divinis Officiis, seu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationalia, & bonis moribus, ac sacris Canonibus

non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituire, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, postquam condita, edita, reformata, instituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis exhibita forent, dicta auctoritate Apostolica approbata & confirmata essent & esse censerentur; & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæque, & loca eorum, nos quoque, & ipsi, ac nostri, & eorum personæ & loca uti, potiri, & gaudere possemus, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad nostrum, & eorum libitum expediri possent, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressio-nem, & insertionem fuissent expressa & nobis ac illis specialiter concessa per quasdam.

§. 11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædecessori etiam exposito, quod nos, & ipsi sub votum substantialium emissionem vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confessionum, & sacra Theologiæ, ac sacrorum Canonum studis ad nostrum, & eorum, ac aliorum Christianissimum animarum profectum vacare decreveramus, & ipsi decreverant, idem Clemens Prædecessor nobis, & eis, ut tunc nostri, & eorum Superiores Præpositi nuncupati, pro tempore existentes, cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinarum Officiorum ad hoc, ut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum per ipsos superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum devotione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem agrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitandis, septem Horis canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis in præveniando, vel postponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in speciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon super jejuniis etiam de præcepto, etiam quadragesimalibus, & cum concessione vespertini jentaculi collationis nuncupati, & comestionis, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione faciendi dispensare possemus, & possent, per alias, ac successive, ut nos, & ipsi inter nos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipsis, de Superiorum nostrorum, & Successorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, nostras, & eorum, ac nos ipsi eorum confessiones audientes in absolutionibus, hac forma uti possemus, & possent, videlicet post *Miserereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus te absolvat, & ego Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, tibi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesie, unio-*

Summa alterius Constitutionis ejusdem Clementis VII.

nique,

nique, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c. & per alias quas supradictus Clemens Prædecessor, postea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore existentibus nobis, & eis pro tempore consententibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum concesserat, & indulgerat; & subsequenter idem prædecessor etiam nostris tunc, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per eum nobis, & eis eatenus concessa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore consententibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat, ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, & nostro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad nostrum & eorum communem vivendi modum se conferrent & ad votorum professionem hujusmodi modo, & forma præmissis, admissi forent, voto Religionis in genere emisso, satisfacisse censerent etiam perpetuo concesserat, quodque singuli nostri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam nos, & ipsi, quam nostri, & eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiorum Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, seu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præsentent, & nostri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valeant & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quodque in nostris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat, & ordinaverat. Ac insuper nobis, & eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Cisterciensibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & impofterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones & injunctarum penitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipsi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent, & deberent, indulgerat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie,

quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decreverat; per reliquas suas in forma Brevis literas.

§. 12. Et postremo pie memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædecessorem facto, Congregationis hujusmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræsentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione super Præpositos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subiciebatur, supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum generale solemniter celebraretur, & Vocales in Ecclesiis & locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior esset, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione jus supremum, & quocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere posset, & maxime superveniente causa ne Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia possent etiam eorum loca tenentes etiam si ille, qui, ut Superior administraverat, in Præpositum eligeretur; tempus quo sine titulo præposituræ administravisset, non impediret, quo minus possent, sicut ceteri Præpositi, usque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingerat per lapsum anni officia Præpositorum vacare, supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma, licet Officium præposituræ suæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non desistat, in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, administrare, donec aliter fuerit provisum; provisoque suum sortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in casu absentia, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque ipsius Congregationis, Clerici, & professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus, quæ tamen, secundum conditionem locorum, & personarum, honestæ censerentur, eisque tempore probationis, simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent, Apostolica auctoritate concesserat, & declaraverat.

§. 13. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujus-

Inferitur etiam summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus, Præpositis, eorumque electione, & quibusdam aliis.

A Julio III. præd. Pontificum Constitutiones ap-

1726. probatas fuisse narratur.

modi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam III. similiter Prædecessori nostro, exposito, quod ipsi, & qui in locum nostrum, & dicti Cajetani, successerant, ut literæ prædictæ firmiter permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædecessore approbati, & innovari, Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas literas prædictas, etiam per suas in simili forma Brevis, literas approbaverit & innovaverit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecerit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Successoribus, Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse: necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

§. 14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorumdem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis exposito, quod Congregatio hujusmodi locum in alma Urbe nostra, ad quem pro tractandis negotiis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere possent, non habeant, eorum supplicationibus in ea parte inclinari, Parochialem Ecclesiam Sancti Silvestri in Exquilis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forsan infra limites Basilicæ XII. Apostolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus be. me. Durantis, ejusdem Basilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, existeret, consistere dignoscebarur, tunc certo modo, quem haberi volumus pro expresso, vacantem cum omnibus, & singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus suis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio nostro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto, & ex Congregatione hujusmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo literas concesserimus, & assignaverimus; ita quod liceret eidem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem Ecclesiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridiorum, Vinearum, & aliorum honorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in suos, & Congregationis hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, prout in singulis literis prædictis plenus continetur.

Assignantur eidem quædam alia ædificia.

§. 15. Quum autem nuper a Nobis, seu de mandato nostro, & de nostris, & dictæ Sedis expensis dicta Ecclesia Sancti Silvestri, illisque Officiis in suis structuris, & Ædificiis amplata seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illisque Districtu, & forsan alibi ex nostris, & ejusdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipsam præ cæteris semper in visceribus gestimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejusque, ac illius personarum profectui, & felici successui, quantum in nobis est, consulere, singularum emptionum præfatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac

Domorum, Vinearum, Viridiorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum desuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus, pro expressis habentes institutionem Congregationis hujusmodi, necnon Decretum, declarationem, ac concessiones, statuta, & ordinationes, necnon concessionem, & assignationem de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo desuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & singula in eis, & instrumentis, ac aliis scripturis prædictis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa nostra scientia, ac de Apostolica Potestatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula observari, & Congregationi, ac illius personis præfatis suffragari, ipsosque illis, & eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine desuper quovis preterito, seu quacumque occasione, vel causa etiam ex eo quod dicta Ecclesia Sancti Silvestri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Predicatorum, & Beate Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Augustini, seu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, seu alicujus ipsius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex dispensatione Apostolica, vel alias fuerit, seu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo possessa, & tenta extiterit, & adhuc forsan quomodolibet esse, seu pertinere, dici, seu censeri posse, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte ullo unquam tempore molestari, perturbari, seu inquietari posse, seu debere; & ita in præmissis, & infrascriptis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Casarum Palatii Apostolici Auditores, seu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, seu instantia, sublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnium etiam, forsan substantialium etiam, omnissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsan in præmissis, seu eorum aliquo intervererint supplementis.

§. 16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, seu de mandato nostro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, seu illius ratione faciendas expensas, & sumptus, ac etiam ut præfertur, empta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet existentia cujuscumque pretii, valoris, & quantitates existant, & fuerint, necnon pecunias inde expositas, & exponendas ad quamcumque summam, & quantitatem ascendant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum teneanda, & possidenda perpetuo remittimus, donamus, concedimus, & elar-

Confirmatur concessio prædicta Ecclesie S. Silvestri, necnon præfata assignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

gimur; ac remissa, donata, concessa, & elargita fuisse, & fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere; ac presentes ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaque nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmissa, seu eorum aliqua de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu quovis prætextu, occasione, vel causa notari, vel impugnari, aut revocari, seu in aliquo alterari non posse, neque debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatorie
amplissimæ.

§. 17. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quacunque, seu quibuscumque alia, vel aliis, simili, vel dissimili, aut similibus, vel dissimilibus, concessione, seu concessionibus alias de dicta Ecclesia, quovis modo vacante, aut alias eidem Basilicæ, seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam Basilicam degentibus, seu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forsitan super Ecclesia ipsa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apostolica auctoritate prædicta quomodolibet factis, necnon dictæ Basilicæ, & prædictorum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis moderno, & pro tempore existentis Tituli Basilicæ hujusmodi Presbytero Cardinali, necnon Fratribus, eorumque Ordinibus præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipsius Urbis per forenses, & quibusvis aliis, etiam piis, & Regularibus, seu Secularibus locis, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis personis, quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates, & concessiones hujusmodi exprimi, seu pro expressis haberi possint, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, in literis, latissime extendendis, etiam de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine specialiter, & expresse derogamus; prædictas, & alias, ac concessionibus, & assignationibus quacunque de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, aliisque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas literas quascumque, & processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine, prædictis revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuumus, & nullos, & invalidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac desuper prædictis, & quibusvis aliis personis cujuscumque dignitatis &c. existentibus perpetuum silentium imponimus, illisque, ac præfatis, & aliis quibusvis Judicibus &c. etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum suarum, & aliis arbitrio nostro & Successorum nostrorum infligendis, & applicandis penis, ne se in præmissis quomodolibet intromittere audeant, seu præsumant, districtus inhibemus, ac omnibus illis, quæ in singulis literis prædictis concessa fuerunt, non obtinere; necnon quatenus opus sit, de non tollendo Jus quæsitum, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ceterisque cum clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, motu proprio I.

Aliæ clausulæ.

§. 18. Et cum absolute a Censuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, suppletionem, novi concessione, assignatio-

ne, remissione, donatione, concessione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæsitum, revocatione, annulatione, voluntate, silentii impositione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa, & quod singularum literarum, emtionum, instrumentorum, & scripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris & redditus etiam omnium, ac expensarum, & pecuniarum hujusmodi quantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi, & inseri, & de verbo ad verbum possint, & si opus sit, cum opportuna executorum deputacione, qui assistant cum potestate citandi etiam per Edictum &c. ac sub prædictis & quibusvis aliis censuris, & penis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam simili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione constitutionis de una, & duabus non tamen tribus diastis, latissime extendendo, & cum opportuno decreto, quod literæ desuper conficiendæ de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu notari, seu impugnari non possint, sed semper validæ, & effectives existant, & eidem Congregationi, ac illius personis suffragentur, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similibus, vel dissimilibus confirmationum, concessionum, unionum, aut aliarum gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per nos, aut per Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam iustissimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ sint, & esse censeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latissime extendendo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimendo valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, & aliarum constitutionum &c. latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum nominum, cognominum, dicecesium, & fructuum &c., & dictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri, regula contraria non obstante aliorumque circa præmissa necessariorum major, vera, & amplior significatio, & expressio fieri, ac tenor singularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in literis, etiam per Breve nostrum simul, vel separatim super qualibet clausula seu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, si videbitur, expediendis, & cum decreto, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra quæ eisdem literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ; latissime extendendo, seu si videbitur præsentis *Motus proprii* sola nostra Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra quacunque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum nonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Alia Pauli ejusdem litera ha sunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejusdem Pauli IV. Constitutio.

§. 19. *Motu proprio &c.* Cum, sicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium praefari cupiant singulas eis, tam sub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII. & Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices praedecessores Nostros, ut praefertas ejusdem Pauli III. Praedecessoris in forma Motus proprii, ut praefertur concessas, & inde quaecumque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa saepius fuerint Apostolica auctoritate approbata, & Nostro, & Apostolica providentia ad ea, quae per Praedecessores Nostros concessa sunt, ut illibata persistant, libenter Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, praefatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti Praedecessores Nostri, verum amplioribus favoribus, & gratis prosequi volentes, motu simili eidem Congregationi singulas literas, & Cedulae praedecessorum hujusmodi, ac prout illas concernunt singula praemissa, & alia in eis contenta, & inde secuta quaecumque ex certa scientia, nostra Apostolica auctoritate tenore praesentium cum opportuna omnium & singulorum, tam juris, quam facti defectuum si qui forsan intervenerint in eisdem, suppletione approbamus, & confirmamus, eisque perpetuae firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia existere, & suos plenarios effectus omnino fortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcussè observari, & juxta eorum dispositionem debite exequi, nec per quospiam illis contrari, aut ea etiam in aliquo alterari posse, neque debere, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotae Auditores, sive Locumtenentes in qualibet Causa, & Instantia interpretari, judicari &c. debere sublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Confirmatur praedictae Pontificum Constitutiones.

Conceduntur ejusdem quaedam alia privilegia.

§. 20. Ac Modernis, & pro tempore existentibus Praepositis singularum Domorum, Ecclesiarum, & locorum quoruncumque Congregationis hujusmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & gansupia, sive Tabulas, imagines, Cruces, Vestes, Capsulas, Vasa, & Tabernacula, & alia paramenta Ecclesiastica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Eucharistiae Sacramentum conservatur, & defertur, & Reliquiae tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro usu Ecclesiarum ejusdem Congregationis tantum benedicere, & consecrare, ac tam per se, quam per Sacerdotes ejusdem Congregationis, Eucharistiae etiam pro Viatico, & etiam constitutis in articulo Mortis, ac extremae Unctionis Mercenariis, Famulis, operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis hospitibus, & Saecularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipsius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibusvis aliis personis, quae in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, vel habitationes praefatae Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibusvis, etiam in Mortis articulo constitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, poenitentiae Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, concedimus, & indulgemus.

Claufulae cum derogationis.

§. 21. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Consti-

tutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quae dicti Praedecessores Nostri in singulis eorum literis etiam praeferta Cedula Motus proprii praedicti, voluerunt non obstat, quibus similiter derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque cum Claufulis opportunis, & consuetis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum abfolutione a Censuris ad effectum &c. & cum posterioribus confirmatione, approbatione, suppletione, adjectione, ac singulis etiam novis, concessione, indulto, statuto, ordinatione, extentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliisque supradictis modo, & forma praemissis, & in literis, & Cedula motus proprii praedicti contenti, quae hic pro singillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratiosa latissime extendendo, & cum deputatione Judicum executorum, qui assistant &c. & faciant &c. permittentes, etiam sub sententiis Ecclesiasticis, & poenis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicens, invocato &c. auxilio brachii Saecularis cum derogatione Constitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latissime extendendo, & quod praemissorum omnium, & singulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulae Motus proprii praedicti in toto, vel in parte, aliorumque necessariorum major specificatio, & expressio fieri possit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in usu, etiam per breve Nostrium simul, vel ad partem, etiam in una, si videbitur, non facta mentione de alia vel aliis expediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romae apud S. Marcum tertio Kal. Augusti Anno Tertio.

Pii V. litera ha sunt.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 22. Ad immarcescibilem vitae &c. aeternae coronam, ad quam fortes Christi athletae, non adversus carnem, & sanguinem praeriantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitas, & hujus mundi tenebrarum principatus assiduo Fidei clypeo, & scuto bonae voluntatis armati, lumbisque praecincti colluctantes, rejeclis vanitatibus, & illecebris indefesse aspirant, & quo optatum finem totius consequantur, religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere, & hostilia tela propulsare queant, animose ascendant, elevantes oculos mentis nostrae, paterna pietate, & benevolentia ex nostri pastoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, & his quae propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis Nostrae adjiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus prout personarum, & temporum qualitate pensata, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Constitutio Pii V.

§. 23. Dudum siquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Praedecessor noster sibi pro parte patris mem. Pauli Papae IV., etiam Praedecessoris nostri, qui tunc in minoribus constitutus, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi exposito, quod ipsi, & nonnulli alii eorundem Congregationis Socii Divina inspiratione ducti, ob melioris vitae frugem, &

Denuo summa prima Constitutio. Clem. VII. describitur.

ut cum

ut cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhaerere possent, tria substantialia Religiosae vitae vota, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiae emittere, & sub solito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Clementis Praedecessoris, & Sedis Apostolicae humili, & immediata subjectione, ac speciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant, illorum in ea parte supplicationibus inclinatus, ipsis, & eorum culibet, ut quandocumque visum foret, possent tria substantialia religiosae vitae, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiae vota publice emittere, & in manibus cujuscumque Presbyteri Saecularis, vel cujusvis Ordinis Regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujusmodi in communi, & de communi viventes in locis Religiosis, aut Saecularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipsa essent concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictae Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex se ipsis inter eos singulis annis Superiorem, Praepositum nuncupandum, eligere, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque Saeculares Clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui Deo inspirante ad hujusmodi vitam propositum, & communem vivendi modum sese conferre vellent recipere & post annum probationis ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Praepositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quaecumque, & Ordinationes, ac Constitutiones de omnibus, & singulis, quae ad hujusmodi vitam propositum conducere, moreisque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Missis praecipue, & aliis Divinis officiis, seu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere: ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quae postquam condita, edita, reformata, instituta, immutata, & ordinata, ac praefato Clementi Praedecessori, seu Successoribus suis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, & esse censerentur, & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, personaeque, ac loca eorum, ipsi quoque, & eorum personae, ac loca, uti, potiri, & gaudere possent, ita ut literae Apostolicae super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri possent perinde, ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expresserent, & insertionem fuissent expressa, & eis specialiter concessa per quasdam.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Praedecessori etiam exposito, quod ipse Paulus Praedecessor, tunc, ut praefertur, in minoribus constitutus, & Cajetanus, ac Socii

Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi trium Votorum substantialium emissionem vitam Clericalem ducere, ac praedicationi Verbi Dei, audientiae Confessionum, & Sacrae Theologiae, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Christianissimum animarum profectum vacare decreverant, idem Clemens Praedecessor eis, ut tunc eorum Superiores, Praepositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui infirmitate pro tempore praepedirentur, super recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi infirmitate praepediti certum Psalmorum, per ipsos Superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum distinctione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Agrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem horis Canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis, super jeuniis etiam de praepcepto etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & comestionibus, etiam panis in eis licite, & absque praevagatione faciendi dispensare possent per alias, ac successive, ut ipsi inter eos mutuas seu etiam alii Sacerdotes Saeculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipsis de Superiorum eorum, & Successorum, aut Sedis praedictae licentia pro tempore eligendi ipsorum de Congregatione Clericorum Regularium confessiones hujusmodi audientes in absolutionibus, ac forma uti possent videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus te absolvat, & ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiae, unionique, & participationi fidelium in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem auctoritate &c. per alias quas supra dictus Clemens Praedecessor postea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi pro tempore existentibus eis pro tempore contentibus uti possent, extendit, & ampliavit in perpetuum concessit, & indultit, & subsequenter idem Clemens Praedecessor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte supplicationibus inclinatus, praemissa omnia, & alia quaecumque per ipsum illis eatenus concessa per alias innovavit, & eis ut sub sua, & dictae Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiore canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberent, ac quod qui tunc ad eorum communem vivendi modum se conferrent, & ad Votorum professionem, hujusmodi modo, & forma praemissis admissi forent Voto Religionis in genere emisso satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concessit. Quodque singuli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmati forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre ac tam circa Vestimenta, quam circa caeremonias in officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitae cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua seu quos eos pro tempore degere, vel morari

rari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præfessent, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarum eis imminentem exerceret) eligere valeret, & omni tempore in benedictione Mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodque in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit, & ordinavit: ac insuper eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratis, & Indultis quorumvis etiam Cisterciensibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratibus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possent, & deberent indulgi; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratibus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas suas in forma Brevis literas.

Iterum refer-
tur summa
cujusdam vi-
væ vocis ora-
culi Pauli
III. superius
in prima
Constitutione
Pauli IV.
jam relati.

§. 25. Ac postmodum recolendæ memoriæ Paulus PP. III. similiter Prædecessor noster vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædecessori, qui tunc in minoribus constitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eundem Pauli III. Prædecessorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræsenteret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, semper repræsenteret Capitulum generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Præpositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebantur supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum Generale solemniter celebraretur; Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsenterens generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quomodocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret; quodque tempore suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet

privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia, possent etiam eorum locatinentes. Et si ille, qui, ut Superior administrasset, & in Præpositum eligeretur tempus, quo sine titulo præposituræ administrasset non impediret quo minus posset, sicuti ceteri Præpositi usque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, quo contingeret post lapsum anni officia Præpositorum vacare supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma licet officium Præposituræ tunc tali die vacaret, tamen Superior, non desinat in spiritualibus, & temporalibus libere, ut ante administrare, donec aliter fuerit provifum; provifoque suum fortiaur effectum; necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure Præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi donec per Capitulum generale, vel repræsenterens generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus Antiquior, ut supra, administraret in causa absentia, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quæ tamen secundum conditionem locorum, & personarum honestè conferentur, eisque tempore probationis simpliciter assignatæ ad professionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; sine tamen Vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit &c.

§. 26. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi in lytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædecessori nostro, exposito etiam, quod ipsi, qui in locum Pauli Prædecessoris, & Cajetani hujusmodi successerant, ut literæ prædictæ firmitus permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari idem Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contenta clausulis singulis literas prædictas, etiam per suas in simili forma brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1571. Pontificatus sui anno Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse, necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

§. 27. Et deinde prædictus Paulus IV. Prædecessor Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumptus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædecessoris literas præfatas habentem sub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus sui anno primo, quadam per cedulam ipsam declarata, & Capitulo, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eidem Congregationi Clericorum Regularium per prædictum Paulum III. Prædecessorem commissam etiam ad hoc, ut illorum, & de Somasca Congregatione hujusmodi, ac omnes illorum personarum omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere possent

A Julio III. præfatas Pontif. Constitutiones confirmatas fuisse de novo expointur.

Referretur summa secundæ Constitutionis Pauli IV., quæ superius relata est.

quomo-

quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converso uti, potiri, & gaudere licite possent, & valerent, Apostolica Auctoritate approbans, & confirmans, & innovans, illisque perpetuo, & valide robur adjiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere, & ita judicandum fore, sublata quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem quicquid secus attentari contingeret decernens; Congregationi Clericorum Regularium, ac tunc, & pro tempore existentibus Clericis Regularibus prefatis, ut ipsi, qui idonei forent, Eucharistiæ Sacramentum in omnibus, & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christianis debite etiam non per eos, sed alios confessis, & alias, ut moris est administrare, ipsisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indulctis dilectis filiis Societatis Jesu Almæ Urbis nostræ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessis, & concedendis, & quibus Societas hujusmodi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & juncturam penitentiarum relaxationes, & ipsius Eucharistiæ administrationem, & alias quomodolibet, utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, & Clerici Regulares, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent concessit, & indulxit. Privilegia quoque, Indulgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicative concessa ad Congregationem, & Clericos Regulares prefatos extendit, & ampliavit, ipsisque, ut omnia, & singula tam per eisdem Clementem VII., Paulum III. quam Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, & per eundem Paulum IV. etiam Prædecessorem, & alios ex tunc imposterum concedenda privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, prærogativæ, exemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censentur, quoties per eundem Paulum IV. Prædecessorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregationibus, & quorumvis ordinum Religiosis, & Monachis concessa, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit, & indulxit cum Decreto, & clausulis, ac aliis certis modo, & forma tunc expressis &c.

Confirmatio præfatar. Constitutio-
num, cum
concessione
amplissimorum privile-
giorum.

§. 18. Cum autem sicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et insuper eidem Congregationi Clericorum Regularium tam Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore existentibus Clericis prefatis, ut ipsi, & eorum singuli, qui Præpositi fuerint quorumcumque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, juxta illo- rum ritum professionem per eisdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipsorum professionis, emissionis, seu alio inferiori die quocumque, eorum confessionibus per dictos Præpositos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, ac quæcumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantumcumque gravibus, enormibus, per ipsum, & eorum singulos usque ad dictam diem,

quomodolibet perpetratis, omnis, & incurfis, etiam si talia forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito consulenda esset. Necnon privationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & penis in eos a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus profectus ipsos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos esse reperiri contigerit, sine tamen alienius præjudicio, in quibuscumque etiam prædictæ Sedi Apostolicæ reservatis casibus, præterquam tamen contentis in Bulla, die Cænz Domini legi consueta, hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & totaliter liberare, & eis pro commissis penitentiam salutarem injungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate, per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac etiam, quia sententiis, censuris, & penis prædictis legati Missas forsan, ac alia Divina Officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex homicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta, quodque his præmissis, & aliis non obstantibus in suis, quos antea susceperunt, etiam Presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti ad illos omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines hujusmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Ministerio in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis, atque locis ministrare libere, & licite valeant dispensare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam ex præmissis circa eos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & in eum; in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, & alias juxta prædictam formam, restituere, & tam Præpositi, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujusmodi, nunc, & pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac etiam constituti in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteri Clerici, & Fratres Congregationis hujusmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis Hospitibus, etiam Sæcularibus, & extraneis, quos in locis vel Habitationibus Congregationis hujusmodi, tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contingit, etiam Diocesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque etiam, in quorum Civitatibus, & Diocesis, ac Ecclesiarum Parochiis respective Ecclesiæ, & loca ipsorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta, & in casu, in quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem etiam quibuscumque aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis Infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in causa necessitatis supradictæ, etiam nullam ad hoc per eos petita, nec eis concessa licentia cujusvis Sacerdotis Curati, Penitentiarum Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujusmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in Orationibus, ac Missis, & aliis Di-

vinis Officiis dicendis transigant, & frequenter ipsos ab audiendis Pœnitentium confessionibus esse, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi sicut alii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt, ad eum cæteris Urbis nostræ, & Neapolitanæ prædicarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Ecclesiæ, Domus, & Loca sunt, & erunt quomodolibet in futurum, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam præfatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium professionaliter in eorum Processionibus publicis, vel privatis etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur; nec ad id etiam si cæteræ personæ hujusmodi tam de jure, vel statuto, quam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantur inviti, quavis etiam Apostolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis innodari, vel ligari possint, ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existentes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibusvis rebus, & Causis de suorum Congregatione Regularium hujusmodi Superiorum licentia, jussu, commissione, vel mandato, propriis Ecclesiis, vel Domibus adfuerint, & ad quasvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationum, Basilicarum, & Ecclesiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumque Ecclesiis, & locis, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanerint, aut in eis, quinque, vel quatuor, si tot extent, aut pauciora Altaria devote visitando, semel Psalmum *Miserere* &c. & Orationem Dominicam, & salutationem Angelicam, & Symbolum Apostolorum pro felici statu, & conservacione Militantis Ecclesiæ, & exaltatione Fidei Catholicæ, nostra quoque, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum quorumcumque prosperitate recitando, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones visitantibus Basilicas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum quorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis sitas Ecclesias visitantibus concessas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si singulis temporibus, & diebus supradictis Basilicas, & alias Urbis prædicæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præfatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omnia & singula, quæ pro hujusmodi indulgentiis consequendis quomodolibet requiruntur adimplerent, Apostolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus, ac etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Clausulæ
peculiares.

§. 29. Decernentes, ut præsentis nostræ Litteræ ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac easdem præmissas, seu earum aliquas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, defectu notari, impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces existere, ac eisdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari, & sub nullis, etiam totum earumdem præsentium tenorem in se continentibus revoca-

tionibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, & gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, & plenarie reintegratas existere, & ceteri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, ut præfertur, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, sententiarum, & definiti debere, irritum, & inane & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 30. Quo circa Venerabilibus Fratribus Nostri Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præfentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & cuilibet ipsorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, illosque, & quemlibet illorum eis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoscumque defensorum quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

§. 31. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri, in qua cavetur, ne quibus extra suam Civitatem, vel Diocesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam Diætam a fine suæ Diœcesis ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica Deputati extra Civitatem, vel Diocesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus diætis, in Concilio Generali editis, dummodo ultra tres diætas, aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, necnon etiam regulis nostris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quæ singuli prædecessores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obflare, & quæ revocarunt, quibusque derogarunt cum perpetui desuper silentii impositione, & inhibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi,

Deputatio
exequutorum.

Derogatoria.

ac fi

modi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inferri forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 32. Volumus autem, quod præsentium transmissis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem proflus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis sterer etiam in iudicio, & extra, quæ eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitæ forent, vel ostensæ.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adjectionis, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Onnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Alia ejusdem Pii literæ hæc sunt.

PIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 34. Romani Pontificis providentia circumspccta circa statum personarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paterna sollicitudine libenter prospicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit esse suppositas, oppressiones, & gravamina relevat, ut quibuslibet perturbacionibus semotis, facilius valeant altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi in dies elemosynis vivere, seque non sine maxima, & ingenti rerum penuria sustentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis se immiscere, & ad illa intendere valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque Congregationem, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregationis, vel alterius pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore existentes illius Clericos in dicta Urbe commorantes, ac in communi viuentes ab omnibus, & singulis subsidii, gabelis, datii, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuscumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem

& octo doliis, necnon farinæ, carniæ, aliarumque quarumcumque rerum cujuscumque generis, & qualitatis existentium pro usu Congregationis, & Clericorum hujusmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecumque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ex quacumque causa etiam iustissima, & de necessitate exprimenda, tam per prædecessores Nostros, quam Nos, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Christianæ, & status Ecclesiastici tuicione, & defensione impostis, & imponendis necnon contributione in illis facienda Apostolica auctoritate, & ex certa Nostra scientia tenore præsentium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & esse, illosque ad præmissorum omnium, & singulorum, vel alicujus eorum solutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcumque minima quavis occasione, vel causa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari posse decernimus, districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmissis, aut alicui eorum contravenire præsumserint, Fisco Apostolico irremissibiliter applicandorum pœna, eo ipso, si, & quoties contra factum fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore existentibus Gubernatori, & quibusvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Castrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & singulis datariis, gabellariis, thesaurariis, quæstoribus, depositariis, capitaneis, marescallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejusdem status Nostri Ecclesiastici, ne Congregationem, illiusque pro tempore existentes Clericos præfatos super præmissis, aut eorum usu directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, sive præsumant.

§. 35. Decernentes exemptionem, immunitatem, ac omnia, & singula alia præmissa per præfatos, & quoscumque alios perpetuo inviolabiliter observari, necnon præfatos literas sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, similibus, vel dissimilibus exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam sub quibuscumque tenoribus, & formis, cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendere; sed semper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & ceteri, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 36. Quo circa venerabilibus Fratribus nostris Amerinensi, & Narniensi, ac Macerateni Episcopis motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præfatos literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibi que, & eorum cuiuslibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, &

His plena fides adhibeatur.

Nemo has infringere audeat.

Altera ejusdem Pii V. Constitutio.

Clerici Regulares prædicti a quibuscumque vectigalibus exemptantur.

Clausula.

Deputantur hæc litterarum exequutores.

eorum singulos exemptione, voluntate, inhibitione, & decreto, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas desuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoscunque alios ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem, præmissorum occasione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliasque opportunas censuras, & pœnas appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas huiusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii secularis.

Derogato-
rit.

§. 37. Non obstantibus felicitæ recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus diætiis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemptas quomodolibet editis, & edendis ac etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & municipalibus, & consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis, & aliis præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdicti, suspendendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

His plena fi-
des adhibea-
tur.

§. 38. Volumus autem, quod transmissis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ vel curiæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberi debeat, quæ literis ipsi originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, Decreti, Mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Gregorii XIV. literæ subsequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio
Greg. XIV.

§. 39. Quam uberes, & salutiferos fructus in Ecclesia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & salutem produxerit, & indefinenter geminato quasi

fructu edere saragat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quæ jam ab originis suæ initio viris pietate, sanctimonia, & doctrina insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria, & officia, spiritualesque functiones, & exercitationes tota continuo incumbit, & circa fructuosam agri Domini culturam videlicet, populi in lege, & via Domini instructionem, spiritualesque consolationem, laboriosam, & indefessam operam præstare non desinit, aliosque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad caelestes inquirendos thesauros efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Pastoralis Officii, nobis licet immeritis divina dispositione commissi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipsius Congregationis statui, tranquillitati, & profectui salubriter consulatur, ac personæ in ea sub suavi religionis jugo, altissimo jurgiter famulantes in professionis suæ ministerio se utiles, & fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim sine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & studiis juxta laudabiles Constitutiones a nonnullis RR. PP. prædecessoribus nostris sibi præscriptas, administrari consueverat ab Apostolica Sede in prima sui creatione, & institutione per felicitæ recordationis Clementem VII. Prædecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus & gratiis insignita exiit, quæ postea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Pium V. Pontifices, & Prædecessores nostros confirmata, & acta fuerunt; & insuper volentes prædictam Congregationem pro singulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par est cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia sibi concessa prædicta omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, & peccatorum remissionibus & relaxationibus, cæterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibusvis Religionibus, & Congregationibus, & Ordinibus, quocunque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monasteriis, domibus, & aliis piis locis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis, & impofterum concedendis, ac quibus illorum, utriusque sexus personæ, de jure, vel consuetudine aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia perinde, ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter & expresse concessa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & concedimus, & ad eos extendimus.

§. 40. Decernentes, præsentis literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, nec ex quibuscunque aliis causis quantumvis legitimis, & juridicis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retrahari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensio-

Clericorum
Regularium
eorundem
privilegia
confirman-
tur, & aliis
Ordinibus
concessa inf-
concedi
necatur.

Clausula.

nibus,

nibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine, similibusque pro tempore faciendis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam sub data per pro tempore existentem Præpositum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo concessa fore, & esse suamque plenariam effectum sortiri debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hierosolymitano Patriarchis, ac dilecto Filio Curie Causarum Cameræ Apostolicæ, Generali Auditori per præsentem committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpositi generalis seu Capituli, & ejusdem Congregationis fuerint requisiti, præsentem Literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eisdem præsentem, & in eis contenta hujusmodi, auctoritate Nostra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari, & Congregationem prædictam, illiusque Præpositum Generalem, illorum omnium, & singulorum effectum pacifice frui, & gaudere, non permittebant, eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contraditores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

§. 42. Non obstantibus præmissis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una & in Concilio Generali edita de duabus diatris dummodo ultra tres diatras aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, atque nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Cancellariæ Apostolicæ clausulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præpositis Superioribus, Clericis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, necnon omnibus illis, quæ singuli Prædecessores prædicti in eorum Cædulis, supplicationibus, & literis voluerunt non obstat. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio esset faciendâ, eorum tenores, ac si ad verbum infererentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto ejusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Pe-

trum sub annulo Piscatoris die V. Aprilis MDXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic est.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 43. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus socios laudabiliter instituta, bonis instituti assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi aliisque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum instituto, ac profectui conspiciamus in Domino profuturam. Sane Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratis & indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus, similiter Prædecessoribus Nostris concessis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & subsistentia Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Ecclesia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Christianæ spirituale commodum, & utilitatem hætenus proflexerunt, & in dies profluunt fructus, specialis gratiæ favore profectui volentes, & illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, & prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia, & singula innovamus, & de novo concedimus, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 44. Quocirca universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentem committimus & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios eisdem præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Con-

Constitutio
Pauli V.

Prædictorum privilegia denuo confirmantur.

Deputantur
Exequutores.

Deputantur
Exequutores.

Derogatoria
specialis.

Clausula derogatoria.

His literis plena fides habeatur.

Constitutio Greg. XV.

Predictorum Clericorum saepe

gregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittere eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradicere quoslibet, & rebelles per sententias, censuras & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compefcendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii saecularis.

§. 45. Non obstante felici recordationis Bonifacii Papae VIII. praedecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter praedecessores nostros, etiam viva vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 46. Volumus autem, ut praesentium transmissis etiam impressis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & sigillo Praepositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa. Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Litera vero Gregorii XV. haec sunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 47. In Apostolicae Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea praecipue providenda mentis aciem intendimus, per quae religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est, quod cum dilecti filii Praepositus Generalis & Clerici regulares Congregationes Teatinorum jam inde a primordio suae Congregationis hujusmodi per felices recordationis Paulum Papam IV. Praedecessorem Nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus Socios laudabiliter instituta, bonis institutis assidue inhaerentes, spem suam omnem in Deo collocarent, & fallacis saeculi calcatis deliciis sibi, aliisque verbo atque exemplo caeli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quae eorum Instituto ac profectui conspicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine; omnia & singula privilegia, facultates,

exemptiones, immunitates, gratias & indulgentias principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis praedictis per quoscunque Romanos Pontifices & Praedecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuae, & inviolabilis, Apostolicae firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & singula innovamus, & de novo etiam concedimus.

§. 48. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per praesentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eandem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Praepositi Generalis aliorumque Superiorum dictae Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; non permittere eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradicere quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compefcendo invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii saecularis.

§. 49. Non obstante felici record. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter Praedecessores nostros, etiam viva vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 50. Volumus autem, ut praesentium transmissis, etiam impressis manu Secretarii dictae Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & Praepositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personae in Ecclesiastica dignitate constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Alia litera Gregorii XV. haec sunt.

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 51. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tamquam Aaron,

laudata privilegia tenentur, ac tunc confirmantur.

Deputantur Exequutores.

Clausula derogatoria.

His literis plena fides habeatur.

Altera ejusdem Greg. XV. Constit.

& a Regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis Sæcularium præsertim studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent, nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus; ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristinae observantia restituantur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Clericis, & personis cujuscumque ætatis, status, gradus, & conditionis existentibus presentibus, & futuris, ne de cætero, habito ad Principum, & Prælatorum ac aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recursu, sive aliis quibuscumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro se, quam pro aliis, quæcumque ipsius Congregationis officia, vel gubernia, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus sub quovis quavis colore, vel prætextu etiam in genere assequi, & obtinere procurent sub excommunicationis lætæ sententiæ a qua non nisi per nos aut Romanum Pontificem sive ipsius Congregationis Præpositum Generalem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo absolvi, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujusmodi imposterum obtinenda ad quæ similiter non nisi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, vel Capitulum Generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, aliisque pœnis tam per ipsos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipso incurrendis tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicitur Clericis Regularibus prædictis captare favores quorumcumque extra suam Congregationem.

Clausulæ.

§. 52. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam lætæ sententiæ pœna eidem Præposito Generali, & aliis Superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis, presentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, & contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam Sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum ad officia, vel gubernia, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus hujusmodi providere accedant, seu præsumant. Et nihilominus quæcumque electiones, & promotiones contra præsentium dispositiones (quod absit) faciendas, nullas prorsus, & invalidas esse, & fore, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas prædictas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac San. Rom. Ecl. Cardinales iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus quibusvis

Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentium pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Clericis, vel personis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipsius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas per hac prima vice in singulis ejusdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu dictæ Congregationis publice legi, illasque sic, ut præfertur lectas omnes actate perinde, ac si unicusque intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, vel alterius Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eidem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

§. 53. Nos ergo eidem Joanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis supradictis specialem gratiam facere volentes ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti pœnis absolventes, & absolutos fore censentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV., Pauli V., & Gregorii XV. Antecessorum, respective, literas prædictas, & omnia, ac singula respective in eisdem contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibusvis quorum interest, sive pro tempore intererit, inviolabiliter observari volumus.

§. 54. Insuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore existenti prædictæ Congregationis Præposito Generali, ut ipse pro arbitrio suo Religiosorum numerum in singulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere possit juxta elemosynarum pro tempore sponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Antecessor noster per suum Apostolicum Rescriptum eidem Præposito pro tempore existenti super hoc facultatem concessit, nosque facultatem hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus. Præsentibus etiam nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari ullatenus posse decernimus, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus tam per nos ipsos, quam etiam per Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliis efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque Decretis, pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorem existant includi, sed illis non obstantibus,

Fides habenda transumptis.

Confirmatio relatarum Constitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continentantur.

Confirmatur Rescriptum Urbani VIII. præposito pro tempore eorumdem Clericorum Regularium concessum.

Clausulæ.

tibus, in suo robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas etiam sub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo concessas esse; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & ejusdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno- rante contigerit attentari.

Deputantur
Exequuto-
res.

§. 55. Quo circa dilecto filio Curiz Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per ead- dem præsentem Motu proprio mandamus, qua- tenus ipse per se, vel alias præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregatio- nis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eosdem præmissis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam super illis quomodolibet indebite mole- stari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque oppor- tuna juris, & facti remedia, appellatione post- posita, compescendo; Et nihilominus legitimis super his habendis, servatis processibus, senten- tiis, censuras, & pœnas ipsas, etiam aggra- vando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, au- xilio brachii Sæcularis.

Derogato-
riz.

§. 56. Hæc autem decernimus atque statui- mus, non obstantibus recol. mem. Bonifacii Pa- pæ VIII. etiam Antecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætiis, dummodo ultra tres diætas, qui vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis, nec- non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutio- nibus, Ordinationibus, & quibusvis, etiam ju- ramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetu- dinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoria- rum derogatoriis, aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; atque aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam con- sistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis illorumque totis tenoribus specialis, speci- fica, & expressa mentio, seu aliqua alia exqui- sita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has
litteras in-
fringere au-
deat.

§. 57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmatio- nis, approbationis, roboris, adjectionis, con- cessionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præ- sumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se no- verit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesi- mo vigesimo sexto, Kalend. Septemb. Pontifica- tus nostri Anno Tertio.

Restituitur pristinæ suæ Provinciæ Calabriae Mona- sterium de Sagittario, Anglonen. Diocesis in Provincia Basilicata, Ordinis Cisterciensis.

Dismembratum fuerat dictum Monasterium ab Alex- andro VII. Const. ed. 1664. Oct. 1. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ dispen- sationis Officio ea interdum, quæ certis ratio- nabilibus ex causis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa sunt, ipsa sub- inde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & prosperæ directioni consulitur, revoca- mus, & immutamus, in hisque solitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Do- mino salubriter expedire.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, quæ ex duabus Provinciis Tusciæ scilicet, & Lombardiæ constabat eximia Regularis observantiæ laude florebat, eaque de causa omnia dicti Ordinis Monasteria in Statu Ecclesiastico, & pleraque in Regno Neapolita- no respectivè consentientia memoratæ Provinciæ Tusciæ auctoritate Apostolica ab ipso Alexan- dro Prædecessore unita fuerat; unde Divini servitii augmentum, exactiorque disciplinæ Regularis observantiæ, & major quies, & tran- quillitas Religiosorum dictorum Monasteriorum consequuta erant, idem Alexander Prædecessor spirituali, temporalique Monasterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diocesis, quod unicum in Provincia Basili- catæ dicti Regni, & tum ob Monachorum mul- titudinem, tum ob Regularis Disciplinæ vigorem conspicuum existerat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas literas Provin- ciæ Calabriae Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitate pariformiter prospectum esse cupiens, præfatum Monasterium S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriae perpetuo separavit, & dismembravit ipsumque Monasterium cum omnibus, & singulis ejus personis, & bonis il- lius mensæ conventualis Congregationis Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexit, & incorporavit, & alias pro ut in ipsius Alexandri prædecessoris li- teris in simili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. desuper editis, quarum tenorem præ- sentibus pro plene, & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Et post modum emanata super dismem- bratione, ac unione hujusmodi respectivè inter tunc existentes Præsentem suprædictæ Provin- ciæ Calabriae ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ex altera partibus, controversia, eaque in Con- gregatione tunc sinuliter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Epi- scoporum, & Regularium proposita, diu discussa emanavit ab ipsa congregatione Cardinalium de- cretum, quo enarratas Alexandri prædecessoris li- teras servandas, & ab ejusdem S. R. E. Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Prote- ctore curandum fore demandavit, ut visitationes in præfato Monasterio Sanctæ Mariæ de Sagit- tario omnino suo tempore fierent, quod de-

CXI.

Dat. 2. Sept.
1726. An. 3.

Exordium a
consuetudi-
ne immutan-
di ea quæ
alias consi-
tuta fuerat.

Ab Alex.
VII. præd.
Monasterium
a Provincia
Calabriae dis-
membratum,
Provinciae
Tusciæ Congr.
S. Bernar-
di Italiæ
univit fuit.

Hinc lites
ortæ, quibus
in Congrega-
tionem Episc.
& Regular.
& Regular.
discussis, de-
cretum fuit
servandas li-
teras Alex-
andri.

cretum subinde occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione super disciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperitur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro tempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen., & Ferrarien., longe etiam inde distans, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsidentis, & Definitoris præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tanetsi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque abhinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicisque abusus in dictum Monasterium sensim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatibus ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consanguineos quasi per manus, & ad instar hereditariæ successione a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen., quem novissime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauratione, ac recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adiacet, ac cujus proinde Præsidentis, & Definitoris salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniatur, vix sperari possit, quod Religiosa inibi quies, & tranquillitas, ac Regularis observantia usquequaque reintegretur.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indomitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationibus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expressæ professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de que Apostolica potestate plenitudine præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuumus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus esse, & fore decernimus & declaramus, ipsamque Monasterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ restitui- mus, ac prout ante prædictas Alexandri prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, annectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitationis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversantur.

§. 5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtine-

re, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functionos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quasi, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesiæ Serin. in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militantis Ecclesiæ, meritis licet im-

Derogato-
riæ.

CXII.

Dat. 2. Sept.
1726. An. 3.

Exordium a
cura omnium
Ecclesiarum.

paribus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Cœlis in omnes Agri Domini partes oculos nostræ mentis vigiliis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariæ semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse latentur, in his sollicitudinis nostræ partes favorabiliter interponimus, openque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Landes Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ.

§. 1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta Civitas Lucana, quæ in ameno, & fertili solo Etruriæ sita, nobilium æque, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytæ etiam Comitissæ Mathildis de Romana Ecclesia egregie meritæ origine clara, Menium præsidio munitissima, Adificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria prædicta Reipublica, ac strenue defensæ libertatis dignitate illustris existit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ semen Evangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transfusum in sinu suo alacriter, prompteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus sæculis, benedicente Domino conservavit, illiusque Ecclesia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicæ Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extracta, ac Beato Martino Episcopo Turonen. consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitanano, sed tantum eidem Sedi Apostolicæ a primæva ipsius Ecclesiæ Lucanæ institutione immediate subiectus reperitur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potitur insigniis pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præminencia in Archiepiscopalem erigi mereatur.

Preces Civitatis prædictæ, pro hujusmodi erectione.

§. 2. Nos, quorum humilitatem Altissimus per ineffabilem Divinæ suæ Bonitatis abundantiam ad Apostolicæ Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur assiduis, ut ad illa sollicitè intendamus, per quæ nostræ provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis præsertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Personarum interventu, & præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento consulantur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxæ Fidei assiduo cultu; præcipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Consalonerii, & Optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmissis opportunè consulere volentes, ac infra scriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum; harum serie

absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Ecclesiæ gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Præsidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pallii, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insigniis Archiepiscopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus præfatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Præsules, qui Sedi Apostolicæ ab ipsa institutione immediate subiecti jamdudum potiri consueverunt, ad præsens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujusmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Lucanæ Prælatæ Præsules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi cætera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Diocæsiibus a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de ejus Ecclesia Lucana prædicta de novo faciendi provisione, seu præfectione in Archiepiscopum Lucanum præfectus esse intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quæcumque quæ de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfata Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiæ, illiusque Præsulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine præfata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in

Ereclio præfata.

Clausula Derogatoria.

illis tradita observata, inferti forent, presentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, Institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Septingentesimo Vigesimo sexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

Sanctio poenalis.

CXIII. Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennae praesertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiola; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P. 1. evehum fuit Collegium Theologorum in Civitate Casaten., & Const. ed. 1726. Febr. 5. P. 2. statuuntur nonnulla pro recta justitia in alma Urbe administratione.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Dat. 18. Sept. 1726. An. 3.

Exordium.

Divina providentia, quae nos regimini Sanctae Romanae Ecclesiae praefecit, voluit etiam ut curae civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, praeficeremur.

Ravennatum Civitatis laudes.

§. 1. Quare oculos Pastoralis nostrae sollicitudinis ad primariam, & huic Sanctae Apostolicae Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatum convertentes, quae doctrinam Evangelicam veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quaeque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiae provinciae, justum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiae benevolentiae significationibus eam honestandi, ut quemadmodum pie recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias perinsignes Civitates Beati Petri eximias, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatum Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis abhinc saeculis feliciter subest, jucundius, & alacrius in posterum perseveret. Haec cogitatio, quae animo nostro, erga populos nobis subiectos summe benevolo, perquam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicae auctoritatis, eidem Civitati Ravennatum atque ejus Populo, & Civibus universis privilegia, & gratias mox recensendas concederemus.

Collegii Jurisconsultorum Ravennae privilegia confirmantur, & ampliantur.

§. 2. Quum liberalibus disciplinis, & praesertim jurisprudentiae studiis populorum concordia, & fortuna innitatur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis, & necessaria doctrinae fundamenta in Sanctae Romanae Ecclesiae subiectis populis perpetuo servaturi, utriusque juris Doctorum Collegium & Universita-

tem Ravennae olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, prerogativis, legibus, & statutis, quibus hactenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quae omnia nostrae Apostolicae auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Praeterea, quia honos alit artes, & praemium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatum ab hac die, qua haec nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticae facultatis praestantia probatos, praesertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad praclare agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

§. 3. Etsi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciae Flaminiae, seu Romandiola, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Praetore, & Governatore Civitatis Ravennae, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Legatos, Praesides, & Rectores ejusdem provinciae pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiae consultis hactenus traditum fuerit; Nilominus volumus, & jubemus, ut in posterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatum, qui jurisprudentiae studium expleverit, in qua curiis hujus almae urbis nostrae, vel saltem Bononiae per septennium se in Forensi jurisprudentiae exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciae Romandiola, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatum reperietur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiola evehatur, in Collegio, & Universitate praemissa jurisconsultorum Ravennatum probatus, & laurea jurisprudentiae ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiae in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almae Urbis, vel Bononiae per septennium se laudabiliter exercuerit.

Locumtenentis Civilis, & generalis legationis provinciae Romandiola munus reservatur, uni ex jurisconsultis Ravennatibus ad decennium conferendum.

§. 4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciae Romandiola, a nobis, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui muneris ingressu eorum Publico, & Generali cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennatum, adstante corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem cœtus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione praeculis habita, iudicaturum. Volumus etiam, & praesentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summae, interque cujuscumque conditionis personas cumulative cum praedictis iudicibus ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetu-

Praescribitur quid praedictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

Ejusdem facultates recensentur.

dinem hæcenus observatam, utque in iudiciis ad easdem causas pertinentibus idem Locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepitu, & figura iudicii, tantummodo inspecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi, & decidendi causas agitas, & vertentes inter ejsdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, secunda, & ulteriori instantia, etiam in casu, & casibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus causarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, coram Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Legatis, Præsidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi solitis, idem Locumtenens civilis, & generalis interfit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnique, & singulos actus, facultates, & jurisdictiones exerceat, alias a Locumtenente civili, & generali exerceri solitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Variis privilegiis idem decoratur.

§. 5. Volumus, ut idem noster Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejsdemque futuri Successores fruatur usu, & habitatione in ædibus nostri Palatii Apostolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster Locumtenens speciatim, & distinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis, possit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod nostræ aulæ consistorialis advocati induere consueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejsdem Civitatis Ravennatis, Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis natus, & originarius Civitatis Ravennæ sessionem, & locum habeat, atque suffragium in publicis consiliis, & cœtibz generalibus ejsdem Civitatis Ravennæ sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos, ut singuli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemptionis a repressaliis, aliasque facultates in iisdem patentibus literis exprimi solitas distribuunt; volumus ut noster Locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro iudice suspecto haberi, & allegari non possit, nisi speciatim, & iudice probata, & ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem juris communis iudex Ordinarius recusari possit. Cognitio autem huiusmodi exceptionis, & causæ tantummodo spectet ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iisdem causis, iudex Locumtenens sub pœna nullitatis iudicii rejici non possit: atque hæc voluntas nostra quod ad exercitium muneris ejsdem nostri Locumtenentis civilis, & generalis, statim post completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apostolici, vel eodem munere Locumtenentis vacaturo, suum effectum, & executionem obtineat.

Eidem stipendium quinqueaginta scutorum singulis mensibus præter sportulas ordinarias assignatur.

§. 6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro sua honesta sustentatione propinas tantum, vel sportulas, aliosque proventus incertos ejsdem muneris exigere consueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eadem propina, sportulæ, aliosque proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri, & muneri; propterea eidem nostræ Civitati Ravennatium concedimus, ut in posterum singulis annis tria milia mensurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ per aquas extrahere possit, illuc ferendum, quo emptoribus utilis videbitur. Lucris vero

ex huiusmodi extractione percipiendis, eidem nostro Locumtenenti civili, & generali anticipe solvatur singulis mensibus summa scutorum Romanorum quinquaginta, si pretium educum fuerit; sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem Locumtenens totam percipiat præter sportulas, propinas, ceterosque proventus incertos, superius nominatos, ex eodem munere percipi solitos, quibus per præsentem literas nostras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ summa, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personæ, quibuscumque privilegiis honestate, huiusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejsdem trium millium rubbiorum tritici, singulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ nostræ Apostolicæ expediatur, & singulis vicibus in regestis Cancellariæ, seu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum suo valore, & pretio describatur, ut hoc pacto commode, & facile cognosci possit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda supererit. Ne communitas Civitatis Ravennæ nostris gratis, & beneficiis unquam abuti ullo modo possit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, separatim concedendas unus noster Locumtenens civilis, & generalis subscribat, non vero alii, quæ in re ceterorum quorumcumque, etiam Cameræ nostræ ministrorum, juri, quod signandi, & subscribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque similiter extractionem pro tota eadem summa trium millium rubbiorum tritici subscribat, onusque eidem nostro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis attestatorem, & schedulam iurejurando firmatam de exitu, & venditione summe ejsdem tritici ad unum ex Secretariis nostræ Cameræ Apostolicæ Romam transmittendi: quæ attestatio & schedula iurejurando firmata inferi & redigi debeat in acta ejsdem Secretarii eo profus modo, quo inserta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat post præsentium literarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum Locumtenentem civilem & nostram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus seorsum ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc supradicto ejsdem Locumtenentis stipendio computetur.

§. 7. Cum nostram hanc dispositionem paternam benevolentia, qua Civitatem Ravennatium respicimus, in beneficium jurisconsultorum & Civium ejsdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ cessuram, edere decreverimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut si quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejsdem Civitatis, & Provinciæ deesse promovendus ad munus nostri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus istud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo jam dicta scuta quinquaginta mensura percipere possit, aut debeat, sed tantummodo propinas, aut sportulas, aliosque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari solitos. Nostra enim intentio est & voluntas expressa, ut idem salarium & stipendium scutorum quinquaginta mensurarum in

Declaratur nonnullis si Locumtenens prædictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

beneficium,

beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi speciarim ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iidem tantum Civitati, & Provincia pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, assignamus, itaur reliquæ Civitates, & Provincia ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quociescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiola repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius diximus, & eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Judex extraneus suum munus jam absolvisse censetur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatum Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis deveniamus.

§. 8. Interim cum Nobis innoverit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & præcipuis doctrinæ, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra ætatem præstans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, qui in Curiis Forensibus hujus almae Urbis nostræ septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblate petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Æmiliæ, seu Romandiolæ cum omnibus præmissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attendentiis, emolumentis, & cæteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictæ Sedis Apostolicæ auctoritate tenore præsentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

§. 9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negotiorum Civitatis Ravennæ antehac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negotia Communitatis Ravennatum ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

§. 10. In publico, & generali Cætu Consiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quæ pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes promunere agentis negotia Civitatis Ravennatis, manu nostri Governatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptæ tradantur,

remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujusmodi agens negotia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennæ solvendum percipiens, non tamen, si justis ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus: quæ causæ examini, & cognitioni cætus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cætus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostræ Consistorialis Aulae Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

§. 11. Demum cupientes, ut hæc nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu proprio, & ex certa nostra scientia eam cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatibus, etiam substantialium, in eis forsitan omisaram, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmitati subsistentia, quæcumque his nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem præsentibus nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controversiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas præsumi, & ob id viribus carere, minisque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprehendendi posse; Sed semper pro exceptis habendas, & quociescumque illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Sicque & non alias ab omnibus censei, & ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Camerae Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsto non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de registrandis in Camera prædicta gratis, interesse Camerae ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provinciis, & Synodibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Camera prædictæ, & Annone notararum, etiam juramento, confirmatione Apo-

Cautelæ,
& clausulæ.

Derogatoria.

Apostolica,

Thomas
Sebastianus
Barbuchiellus
Jurisconsultus
Ravennas
creatur
Locumtenens
civilis
Legationis.Decernitur,
ut agens
in Urbe
negotia
Civitatis
Ravennatis
in posterum
a
Communitate
Ravennæ
ad decennium
eligatur.Modus
eligendi
eundem
Agentem
præscribitur.

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Cameræ, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annona prædictis, illiusque Præfecto, aliisque Ministris, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo Septingentesimo Vigesimo sexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

CXIV.

Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrificanda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiæ concessæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Const. ed. 1690. Mar. 30. P. 1.

Dat. 27. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christianis presentibus Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Hispaniarum Regis.

§. 1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis ad Capellam B. M. V. Lauretanæ sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrificandam misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam

impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Erigitur Hospitalè pro curandis pauperibus, tinea, & scabie laborantibus sub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Ministri assignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

CXV.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla statuta fuerunt pro recto regimine Hospitalium Civitatis Casenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

Onus ille, æternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labe, & prisca servitute peccati redimens, purisque, & liberis ad caelestia pascua adducendis, salutarem preciosissimi Sanguinis sui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus est, præcipuam paternæ charitatis nostræ sollicitudinem assidue excitat, ut ad ea vigili studio intendamus, per quæ miserabilium Personarum præsertim, non solum rerum inopia, verum etiam morbosa corporum calamitate oppressarum temporalibus, spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut per impensa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoscant misericordiam, & deinde mandata membra exhibeant servire justitiæ in sanctificationem.

Procurium a cura exhibenda pauperibus, morbis laborantibus.

§. 1. Quapropter piis Christianis desideris, quæ huic nostræ consonant voluntati, ut votivos, secundum cor nostrum, fortiantur effectus, opem, & operam nostram libenter impendimus, ac omnia, & singula, quæ hujus nostri consilii executioni, destinatique operis stabilitati, ac felici faustoque successui fore agnoscamus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Summus Pontifex pias voluntates ope sua libenter fovet.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Nococomia, seu Hospitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe nostra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Christianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miserabilium personarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliasque humanas calamitates, Christianis liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summa cum paterni animi nostri jucunditate perlustravimus, nullum adhuc Hospitalè pro miserabilibus personis lepra, scabie, ac tinea, seu pruriginis in capite, respectu, affectis, inibi recipiendis, curandisque destinatum atque institutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, vestigiis insistens, ac necessitatibus, morbis hujusmodi laborantium, qui cum in Hospitalibus præfatis non admittentur, nec ibi curabantur, in

Perlustratis Urbis Hospitalibus, nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus recipiendis reperitum.

viis publicis languescere, omni que humano auxilio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eis que in Hospitalibus præfatis locum patere cupiens, statuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejusdem Urbis Hospitalibus aliquot cubilia seorsim, ac separatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miserabilium Personarum lepra, scabie, tinea, seu prurigine laborantium, in illis curandarum usum, & commodum instruerentur ac retineantur; nihilominus hæc Alexandri Prædecessoris, tametsi saluberrima dispositio debita executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujusmodi morbis infecti non solum alios Ægrotos, sed etiam Ministros illis in dictis Hospitalibus infervientes eorumdem morborum contagione scelerent, retores, & administratores ipsorum Hospitalium receptione hucusque avertit, & deterrit; unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro Prædecessore præscripto frustrati atque a dictis Hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcina onusti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eis que deficere, & quod magis dolendum est, quandoque etiam sine Sacramentis perire visi sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suoque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt. Quia immo cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbis propinquis ac universo ferme statum nostræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali subiecto passim serpent, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & spiritali ope destituti, ac derelicti jacere conspiciuntur.

Hospitale S. Lazari unitum Archihospitali S. Spiritus in Saxia curandis Leprosi tantum constructum.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris Hospitali, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfata non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, seu Montis Marii etiam nuncupatæ, situm, quod deinde Archihospitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apostolica perpetuo unitum fuit, curandis Leprosi dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie, ac tinea, seu prurigine affecti nusquam inibi etiam nunc respiciuntur; immo ob reddituum ipsius Hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujusmodi eventum fuit, nec omnes quidem Leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus verni temporis mensibus in eo admittuntur, & accepta portione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipsi Leprosi mendici reliquo anni, ac præsertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius sævire solet, quam alii, non adeo miserabiles Leprosi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes scabie, ac tinea, seu prurigine laborantes a dicto Hospitali exclusi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametsi miserimæ, in eodem Hospitali nunquam recipiuntur.

Privata Domus a tribus annis Translyberim, curandis ejusmodi morbis aperta.

§. 4. Simulque animo recolentes, quod inspirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilium Lamius Presbyter Sabiniensis, seu alterius Civitatis, vel Diocesis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprimere callet, in privata domo, quam ipse in regione Translyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, elemosynarum sibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædecessore itidem nostro, nonnullisque ex Venerabilibus, Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac aliis piis Christianissimis collatarum subsidiis, duobus, & amplius abhinc annis multos hujusmodi mor-

bis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhucungebamur, & etiam postquam ad summi Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio, coram vidimus, sedulam, quæ eisdem ægrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritalia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene prædictas miserabiles personas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholice Fidei, ac doctrinæ Christianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac etate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiatisse.

§. 5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum ærumnas paterna charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilibus, Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensius promovere non desistit, pastoralis officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum alitricem, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituire, in qua lepra, scabie, tinea, seu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eis que ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrantur, ac non minus corporum, quam animarum suarum salutem consulatur, in eamque finem locum, eidem domui vicinum intra duos Pontes, quatuor Capitum, ac Sextum nuncupatos, situm in præfata regione Translyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus ac multis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Ecclesia, quæ viros a mulieribus separet, magna expensa a fundamentis erexit, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprimè instruximus, & benedicente Domino, ædificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut jam præfatarum miserabilium personarum usui interserviat, & miserabiles personæ hujusmodi jam illuc introductæ existant. Hinc est, quod nos, qui hodie ædificium hujusmodi sic, ut præfertur, a nobis cum impensa fere septuaginta mille scutorum moneta Romanæ absoluta una cum illius Ecclesiæ mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemnè ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Pii locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publica venerationi exposuimus, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis

Ædificium novum Translyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu pruriginis in capite, seu quæ caput obsideant laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Suppellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituiamus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Amilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in huiusmodi Hospitale transfulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro singulis Virorum, & foeminarum morbis huiusmodi adsignantur.

§. 6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus, ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis, ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorundem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem & octo cubilia pro earum decem & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque pro earum aliis quinque leprosis, ac in earundem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admitendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in atraque classe & utroque Hospitali parvo huiusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorundem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali foeminarum construendo, huic novo Hospitali adnectitur.

§. 7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis iuribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lanciso dum viveret, pie memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto huiusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV.

Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum oportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inherentes, volumus, ut in prædicto novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, ac scabie in capite, non tamen Gallica, vel pruriginis laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque privitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regionibus, & Viis huiusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac imminenti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

§. 8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, huiusmodi in pacis amenitate, & charitatis fecunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Æconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca huiusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti huiusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale, per Nos, ut præfertur, erectum huiusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti huiusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex ceteris Urbis Hospitalibus advehantur.

aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere profectantur, debeant, & teneantur, personæque ipsas Urbem præfatam in Civium nauſeam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

§. 9. Ipsum autem Æmilium Lamium Prefbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præſentes conſtituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia inſtituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præſenti inhabitat, inuenta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Chriſtianæ rudimenta docendi, & ad vigilandi, ut ſanctiſſimæ Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote ſuſcipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi ſerventur, & exacte custodiantur, utque in manſionibus, tum Viris, tum Mulieribus aſſignatis medicabulum, ſeu locus medendi deſtinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque ſexus ſcabioſi, aut ulcuſcula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejuſmodi morbis procedentia habentes, licet ſcabie in capite infecti non ſint, qui deinceps ad dictum Hospitali ad ſuam curationem procurandam recurrent, tamenſi in Hospitali, & lectis præſatis non decumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

§. 10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præſertim tempore ob ſævientes algores maxime periclitari ſolent, potiſſimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, poſtquam tota die victum per Urbem medicatum quaeritando deſeſſi ſunt ſubdio, ac gelido celo miſeras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis noſtræ dexteram extendere, illiſque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miſerabilium perſonarum hujusmodi capacem prope Hospitali prædictum, cameram, ſeu habitationem, quo tot ex dictis perſonis, quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, ſeſe recipere, ibique noctem tranſigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refoſcillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam ſalutem ſpectantibus ſermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis ſpatio exercentur.

§. 11. Ad hæc cum eidem Hospitali ſic erecto, pro ejus dote, ac ſubſiſtentiâ, ægrotorumque, inibi pro tempore exiſtentium, ſex curandorum, necnon illius Prioris, Officiorum, & Miniſtrorum ei inſervientium alimentia, & ſuſtentatione, aliorumque onerum, & expenſarum, ipſis incumbentium ſupportatione, præter & ultra hæreditate ſupradicti Joannis Mariæ Lancii ei, ſicut præmittitur, a nobis applicatam, infraſcripta alia, res, & bona itidem perpetuo aſſignaverimus, donaverimus, atque conceſſerimus; nimirum unum vacabile, Senefchallatus nuncupatum, ſeu cuſtodia Cancellariæ Noſtræ Apoſtolice, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diceceſis Dux, ex conceſſione ab ipſo Innocentio Prædeceſſore ſibi de eo ad ſui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc poſtquam illud per ceſſum vel deceſſum, ſeu alias quomodolibet, ex perſona ejuſdem Stephani Ducis vacaviſſet, & alterum, officia cuſtodia Portæ Oſtienſis ſeu ſancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipſius Portæ cu-

rodus, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paulæ etiam; nuncupatum de Urbe præſata, deſumendas; necnon occasione ſuppreſſionis Confraternitatis ſub titulo Redemptoris in parochiali Eccleſia ſanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum unâ cum ipſa Parochiali Eccleſia, dilectis filiis præbyteris ſæcularibus Congregationis doctrinæ Chriſtianæ applicationis, noviffimæ ſecularum, vineam, quam de Gagliano vocant; in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam ſancti Pancratii ſitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum ſæcularis, & inſignis Collegiæ ſanctæ Mariæ Tranſiberim de eadem Urbe, ſicuti etiam triginta loca montium Cameræ Noſtræ Apoſtolice non vacabilem, diverſarum erectionum cum ſexaginta centeſimis partibus alterius loci ſimilis, inſuncto tamen onere celebrationis Miſſarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centeſimas partes alterius loci paris montis non vacabilis reſtaurati, primæ, ſecundæ, & tertie erectionis, quæ ad Datariam Apoſtolicam ſpectabant, & alias, prout in diverſis pariter Chirographis manu Noſtra ſubſcriptis cedula motus proprii ſub plumbo, ſeu aliis literis & ſcripturis deſuper conſectis uberius continetur, nos præmiſſorum firmiſſimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorẽ efficaciam eis adungere volentes, ac omnium & ſingulorum Chirographorum, cedula motus proprii, literarum & ſcripturarum præſatarum tenores etiam veriores & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali ac individua expreſſione digna, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ſpecificatis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciam aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, aſſignationem, conceſſionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii ſub plumbo, ſeu alias literas ac ſcripturas quacumque deſuper emanatas, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, & expreſſis motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, harum ferie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus ſit, illa omnia & ſingula innovamus, ac exacte & inconcuſſe ſervari præcipimus, eiſque inſolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus; necnon omnes & ſingulos juris & facti, ac ſolemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & conſtitutionum Apoſtolicarum præſcripto, quam alias quomodolibet in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quolibet defectus, ſi qui in præmiſſis quovis modo intervenierint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſent, ampliſſime, ac latiſſime ſupplemus & ſanamus.

§. 12. Quoniam vero idem Hospitali ex primo, dicto Senefchallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quoad præſatus Dux vixerit, illudque obtinuerit; ne interea neceſſariis redditibus careat, quadringenta ſcuta monete ad rationem Juliorum decem pro quolibet ſcuto, ex eleemoſynis, quæ ex componendis diſpenſationum matrimonialium proveniunt, ac in ſubventionem pauperum erogari conſueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apoſtolicam prædictam & earumdem componendarum officialem ſeu adminiſtratorum quotannis ſolvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex perſona ipſius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeont ſtatim, ſecuta illius vacatione, Dataria præſata ab obligatione ſolvendi dicta quadringenta ſcuta

Annus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

Æmilium Lamium Presbyterum Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore teſtum atque ligna in loco novo Hospitalis parantur.

Dos eidem novo Hospitali adſignatur pro ejus ſubſiſtentiâ.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia assignantur.

Novum hoc Hospitale a solventibus vestigialibus eximitur.

Indulgentia in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris conceduntur.

immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

§. 13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali prædicto ab ejusmodi morbis mandati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, iisque denuo inficiantur, statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assensistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe præfata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, abluis & reconcinnatis pauperes prædicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posteram per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assensistis fient, hoc onus eisdem Assensistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conscribendis adjiciatur.

§. 14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem rate, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis duntaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vestigialibus, gabellis, dantiis, dohanis, pedagiis & transitibus aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameram Apostolicam, aut alios Commissarios, seu vestigialium, aut datiorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores ad id valeat coartari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hospitalibus præstare consuevit, annuatim subministrare debeat.

§. 15. Ut autem Hospitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut præfertur, munitum, ac personæ in eo degentes celestibus quoque spiritualium gratiarum & indulgentiarum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christianidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illisque officialibus & ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere penitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus præfatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere penitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere

nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si poterint, sin minus corde, devote invocaverint; in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christianidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, seu alias ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infirmos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesiâ dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, tories pro quolibet præfatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis penitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis secularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Institutus regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christianidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillitas valetudo jejunium, seu carniem, & lacticiorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesiâ indictum, aut carniem, ovorum, lacticiorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnis, ovis, butyro, lacticiis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cænæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tantum conscientie absolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ suo arbitrio penitentia salutari, quodque eisdem infirmis, ministris, ac inservientibus omnia & singula Ecclesiæ sacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, servatis tamen sacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præscriptis administrare libere, licite & valide respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore existenti Parochio, seu Rectori parochialis Ecclesiæ, intra cujus limites Hospitale præfatum consistit, districtius

Morbis ejusmodi affecti a cibus veteris dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis pœnis absolvi possint, eorum confessionis facultas datur.

inhibentes

inhibentes, ne in eorundem sacramentorum (excepto dumtaxat sacramento matrimonii quoad ministros, & alios infervientes, qui hac tantum ratione Parochi & parochie hujusmodi subsint) in dicto Hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturae, seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & praerendere, ac desuper Hospitale, personas, Priorem, ac Presbyteros praedictos, seu eorum aliquem molestare audeat, seu quovis modo praesumat.

Hospitale eximitur a jurisdictione spiritali Vicarii Urbis, ejusdemque Vicegerentis, & Cardinali Protectori prorsus subicitur.

§. 17. Ac proinde Hospitale praefatum, illiusque Priorem, Presbyteros, ministros, infervientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe praefata, ejusque districtu Vicarii in spiritalibus generalis, illiusque Vicegerentis jurisdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum sacri Concilii Tridentini, seu alias quomodo libet attributa, prout etiam a parochia seu parochiali Ecclesia praefata, districtu Rectoris, seu parochi cura, & subjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimoda jurisdictioni pro tempore existentis ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Hospitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure subijcimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejusdem Hospitalis ministrorum & infervientium ejus Priori similiter pro tempore existentis committimus & demandamus, eumque in ipsorum parochum, & animarum suarum Rectorem constituimus, itaut in Ecclesia Hospitalis praedicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque praercepto Ecclesiae satisfacere, ac defunctorum corpora in coemeterio dicti Hospitalis absque ulla quartae funeralis, vel aliorum jurium parochialium praestatione, seu solutione tumulari possint & debeant.

Decernitur, ut idem Hospitale sit hares infirmorum, ab intestato, & sine legitimis heredibus decedentium.

§. 18. Insuper ut omnibus & singulis infirmis in eodem Hospitali ab intestato, & sine legitimis heredibus pro tempore decedentibus Hospitale praefatum loco, & vice Fisci dictae Camerae nostrae in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto Hospitali decedunt, testamentum condere, ac confessarius, qui postremam ejusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, & scripturae desuper confectae, dummodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure praescriptam conditi testamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejusque Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria jurisdictione deputandus.

§. 19. Pro salubri autem ejusdem Hospitalis regimine, progressu, atque incremento, statuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. Cardinalibus dicti Hospitalis Protector ac Defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur, & ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam, ac plenariam jurisdictionem, non tamen contentiosam, in Hospitale, illiusque Priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternae quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, & solerti studio curet, quatenus ejusdem Hospitalis redditus fideliter administrantur, statuta, & ordinationes pro felici, ac prospera illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi, qua majori fieri potest diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia spiritualia, ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam, quam ad providam aconomiam & administrationem ipsius Hospitalis, ejusque

bonorum & reddituum spectantibus, serio incumbat & invigilet.

§. 20. Adsitque perpetuo unus Prior dicti Hospitalis, qui eidem Cardinali Protectori subiacet, ac ejus praerceptis & mandatis, veluti membrum capiti suo, debite pareat & obediat; ipsorum vero Hospitalis, Ecclesiae, eiusque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum, ac servientium superior existat, cumque supradictum Amilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hospitalis ad ejus vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejusmodi munere, etiam a praefato Cardinale Protectoris, sed dumtaxat a Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus Nostri, idque eo dumtaxat casu, quo eundem Amilium, ipsi Hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Amilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipsi Hospitali tunc infervientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiae & vigilantiae laude & exemplo aliis praeceat, in Priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem Presbyteris coram Cardinale Protectoris praefato per secreta suffragia fiat, ac postquam facta fuerit, ab ipso Cardinale Protectoris, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod si electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hospitalis judicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia, seu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire.

Cui subiacet Prior Hospitalis, qui hac prima vice electus praedictus Amilius Lamius a solo Pontifice removeri possit. Eo decedente alius a Presbyteris Hospitalis eligatur, & hac electio a Protectoris confirmetur.

§. 21. Neque Prior sic electus & confirmatus seu deputatus, a Prioratus munere, vita sua durante, praeterquam a memorato Cardinale Protectoris, idque iustis & gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsum prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hospitalis praedicti spectantibus apprime versatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi novitiatum, seu probationem in eodem Hospitali commoratus fuerit, ac curae & servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

Prior sit perpetuus nec nisi a Cardinali Protectoris ex gravibus causis deponi possit.

§. 22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus infervendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personae Ecclesasticae, quae ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra praefatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & aeterni tantum, nulliusque terreni praemii mercedem sperantes, & praer oculis habentes, soloque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale praefatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Aegrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxae Fidei dogmata edocendum, atque caelesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debent, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personae Ecclesasticae hujusmodi, qui in dictum Hospitale, ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere interfint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea

Hospitalis infirmos curent viri Ecclesastici sex numero, praeter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui bienniali Novitiatu probentur, & Priori subint.

quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque novitiatus, seu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumque Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, acersito, & adhibito secum, si ei libuerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idoneus inventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior testimonium super ejus idoneitate perhibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

§. 23. Et qui exacto novitiatu præfato sic admitti fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exercitiis spiritualibus in eodem Hospitali vacare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deservendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus reliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debent, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivio dicti Hospitalis asservando, describantur, & registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiæ votum dictus Amilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hujusmodi peragendi, sicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hospitalis apercione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Amilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneantur.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promovendi possunt.

§. 24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiæ emiserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servatis alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardinali Protectori approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque venerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab executione sacrorum Ordinum per eum ad titulum servitii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis scemnis deputata novitiatu probanda.

§. 25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, seu prurigne in capite laborantium, sceminas deservire decet, volumus, ut Prior præfatus de consensu ejusdem Cardinalis Protectoris septem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probata vitæ deligat, quæ biennium novitiatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfata postquam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respective, officiis insteterint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem Cardinali Protectori ita expedire visum fuerit, illæque cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditioni-

bus, & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinali Protectori approbatis, ac etiam post emissum perseverantiæ votum ob graves causas similiter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valeant.

§. 26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori parent, & obediunt, injunctisque sibi ab ipso Priori muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum vestium lixiviiis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinatur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Puellæ in Hospitali deservientes Priori parent, & sua munera sedulo obeant.

§. 27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigne in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi morbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcusculis, plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propellendis gratis subministrant, easque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eisque utendi amanter, ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi, & serviendi, quæ ad morbos præfatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguifugis egere dignoscantur; itaut Mulieres his morbis infectæ eandem plaeæ opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Christianæ charitatis exemplum.

Possunt etiam curare sceminas extra Hospitale.

§. 28. Cæterum eidem Hospitali de valido, & idoneo Protectori providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodattarii nostri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hospitali præfato accessurum fore merito sperantes, motu, scientia, & potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodattarium nostrum Hospitalis hujusmodi, illiusque bonorum, rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defensorem cum omnibus supradictis, aliisque facultatibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad sui vitam tenere præsentium facimus, constituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hospitali præfati Priori, Presbyteris, Officialibus, Ministris, cæterisque personis nunc, & pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut eundem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodattarium nostrum in dicti Hospitalis Protectorem, & Defensorem juxta tenorem præsentium, recipientes, ea qua decet reverentia prosequantur.

Deputatur primus Hospitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S.R.E. Card.

§. 29. Decernentes pariter, easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu haberi quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocari, seu audiri fuerint minusque causæ, propter quas eadem præsentibus emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint,

Clausula peculiaris.

nullo unquam tempore de subreptionis; obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & substantiali, etiam quod-folemnitates, & alia quævis, in præmissis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relictis nihil ullibi apparet, seu aliter probari possit, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concessio quempiam uti, seu se juvari in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentis literas, & in eis contenta sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Derogatoria
amplissimæ.

§. 30. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, aliosque quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum quilibet quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti, debere irritum &c. decernimus. Non obstantibus præmissis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujusmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Callisti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii similiter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de Rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfate non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratis quacumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentis in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, necnon de jure quæsito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad instar ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihospitalis, & quorumcumque superius explicitè nominatorum, & comprehensorum, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, usibus, stilibus, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati con-

tractus, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam; vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, piæ, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur; & inferrentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus plenissime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, foundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

Nemo has
litteras infringere
audeat.

Statuantur nonnulla pro Monachis provisæ de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

CXVI.

Alia hujus Const. ed. 1726. Ang. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Serfato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallidennæ, & Const. ed. 1729. Mart. 21. P. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosarii perapplicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Dec.
1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu suis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependent, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates

Facti expositio.

tunc pariter existentes Monasterium, a quibus dicti Prioratus respectively dependent, spectare, & pertinere dignoscitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apostolica, vel ordinaria auctoritate de ejusmodi Prioratibus provisi, a Monasteriis eis a Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregationis destinatis, & assignatis, absque eorundem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis observantia, soli, vel cum famulo residere, aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine, & Monasticæ disciplinæ detrimento, quandoque præterant, occasionem vagandi, seque ab obedientia, quam suis Superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac insuper documenta, cura, vel scripturas originales ad ipsos Prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare in grave Prioratum, ac Monasteriorum præfatorum damnum, & irreparabile præjudicium præsumant, necnon de fructibus eorundem Prioratum ad sui libitum interdum disponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis provis.

Clausulæ Derogatoriz.

§. 2. Nos igitur eorundem Exponentum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinari, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apostolica auctoritate provisus, seu in posterum providendis, in eisdem Prioratibus, seu apud eos, eorumve Ecclesias, sine Superiorum suorum Regularium licentia residere, seu commorari, atque aliter de fructibus ejusmodi Prioratum, quam ad formam, & præscriptum Constitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, quæ incipit: *In Supereminenti*, pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejusdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627. editæ disponere possit, & valeat, quodque præterea omnes, & singuli Monachi de dictis Prioratibus provisi, & providendi documenta, & scripturas originales, ipsos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica in Archivio Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeant, ac teneantur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ per contrafacientes & contumaces, in præmissis eo ipso incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum serie statuimus, decernimus, & ordinamus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monasteriorum, & Prioratum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum infer-tis habentes, illis alias in suo robore perman-suris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impres-sis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique lo-corum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub An-nulo Piscatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ.

Vid. Const. ed. 1723. Jun. 4. P. 1. & duas alias Const. edd. 1726. Dec. 10. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN omnium Sanctorum, sed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicæ salutis palmam semper Virginibus dedit. In veteri Testamento filios Israel, Terra, Marique clausos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Evangelio auctorem Mundi, & Redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus Aposto-lus castam Virginem Christo Domino exhibuit, Virgo quoque est filia Sion, Virgo est cælestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ec-clesia catholica passim dici non ignoramus.

§. 1. Ex his una Beata Agnes in nostro Ordine Prædicatorum quatuor abhinc sæculis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuscia anno salutis 1268., eximisque virtutibus, quas Ma-jores nostri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ sanctimonie præfagiis multo-que signorum numero, & claritate Deus illustravit, præsertim ubi, etiamnum adolescen-tula, religiosum Institutum amplexa est. Ex patrio enim Monasterio ad aliud Proconi in Agro Urbevetano extruendum missa, eidem extru-cto præfata est, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more futuri Parentis sui Beati Dominici Confessoris humi cubans, nec nisi ma-jorum imperio sibi gratissimum vitæ ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhæsit, ut Deus Ancillam suam a solo extolleret, ac cæle-sti manna, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo & Ecclesiam ipsam manna-granis, figuram Crucis referentibus, Episcopo ad Agnetem solemnem cæremonia consecrandam accessuro, conspexit. Ei secreta cælestia pate-runt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis, procul fu-gere coactus est. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte assumptæ in Cælum Beatæ Mariæ Vir-ginis Infantem Jesum inter ulnas Matris videre meruerit, Ex quamplurimis gratiæ suæ donis, quibus Dominus Ancillam suam cumulavit, om-nium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacra-mentum. Sanctæ etiam Palæstinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus, & pas-sus est, ut videret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Christi sanguine as-persæ, divinitus data est. De reliquiis quoque Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli idem ei contigisse proditum est: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluisse, ut oleum, pa-nem, & nummos multiplicare potuerit.

§. 2. Quare

CXVII.

Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo caræ sint.

S. Ambrosii exhortat. Vir-ginitatis Ca-pit. V.

Exod. XV. 20. Luc. 1. 27.

2. Cor. XI. 2. 11. XXXVIII. 22.

Apost. XXI. 27.

Beate Agne-tis Politiane ortus, vir-ginitatis, & signa ab il-la parata.

Ejus obitus.

§. 2. Quare Agnetis fama circumquaque diffusa, Politiani Cives sibi eam restitui summis votis, & precibus exorare non desisterunt, donec in Patriam rediret, inque visu a Beatis Viris Augustino, Francisco, & præcipue Dominico ad se illam attrahente, mirifice recreata, sibi, & suis nutu Dei Monasterium, sacramque ædem condere statuit, impuro seminarum habitaculo in piam Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis sub regula Ordinis Prædicatorum converso, quo in loco demones, Corvorum specie unguibus, & rostro Agnetem, adhuc Adolescentulam, tanquam sibi aliquando infestam futuram, vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto, invita, omnium consensu præficitur, ubi in dies Christianis virtutibus, signisque, & prophæticis etiam spiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cælestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, constanterque tolerantis, afflicta, decubuit, sumptisque magna Religione Ecclesiæ Sacramentis, Sororesque appropinquante sui transitu, mœstas solata, ac Dei patrocino ob Sanctam regulam observantiam illis promissa, in earum amplexibus pie obiit Decimosecundo Kal. Majas Anno Christi Domini 1317. Prima Dei Virgo Claustralis nostri Ordinis Prædicatorum, multis post dormitionem suam miraculis clara beata Catharinæ Senensis veneratione, ac laudibus inclitata, & eundem, ac Senensis Virgo, Beatum Raymondum a Capua, totius postea Prædicatorum familiæ generalem Magistrum, vitæ suæ Scriptorem nacta.

Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§. 3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore assidue perfusas, ob beneficia a Deo per ejus intercessionem accepta, Christianidelibus magna Religione confluentibus, felices recordationis Deceffor noster Clemens Papa VII. Apostolicis literis indulisit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Ecclesia, ac Cives Beatae Agnetis Festum, Officiumque solemniter celebrarent: quod similis memoriæ Clemens Papa VIII. approbavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam pie recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano describi jusserat. Alii quoque Antecessores nostri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S. R. E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere studuerunt.

In Sanctarum Virginum Canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§. 4. Quibus omnibus sub similis memoriæ Clemente XI. discussis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, post concessum a Sede Apostolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri disciplinæ, ac Sanctorum Patrum Constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe presentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Christianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, Nos demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S. R. E. disciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, una cum iisdem

Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum, Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem nostrum Franciscum S. R. E. Episcopum Cardinalem Officensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholice exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ presentium, consilio, & unanimi consensu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum Virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Thuribio Confessore, & Pontifice Ecclesiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confessore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam esse definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adscribendam decrevimus, prout presentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eandemque per universos Christianifideles, tamquam vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari possint, & quorannis decimosecundo Kal. Majas, quo ad cælestem Patriam evolavit, ejus festa solemnia, ut Sanctæ Virginis non Martyris celebrari possint.

§. 5. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christianidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam Beatae Agnetis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum & quadragenam; iis vero, qui in Octava ejusdem Festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§. 6. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctarum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribii Confessoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confessoris, solemnibus oratione, in Ara Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christianidelibus tunc presentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus Nobis concessio omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ Agnetis Virginis, a peccatis nostris indignationem suam avergens, ostendat Nobis faciem misericordiæ suæ, immitatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

§. 8. Cæterum quia difficile foret, presentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique habeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiare Indulgentiæ concessæ.

Gratiarum actio.

Hæ literæ Apostol. ubique fidem obtineant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

*Ad perpetuam rei memoriam.*Proceum a
cura Sancto-
rum venera-
tionis pro-
mouenda.Faci expo-
siti.Proponitur
a Priori, &
Procuratore
Generali di-
cti Ordinis
ex quibus pec-
catis possit
institui præ-
dictus fun-
dus.Preces eo-
rundem.Instituitur
præfatus fun-
dus.

Apostolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Nostræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præsertim sub suavi Religionis jugo Domino assidue famulantium votis ad promovendam in terris Christiani Servorum, & Ancillarum cum eo in beatæ æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Josephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ sanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fore tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum delitescit, eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita, ut moris est, agendas, seu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam suppetunt, destinatio reperiuntur.

§. 2. Ipsi Exponentes præcipua sui Ordinis luminaria, quæ super candelabrum posita omnibus, qui in Domo Dei sunt, præluccerent, ita in abscondito, & sub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, quæ abque gravi ejusdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam causam comparari, & congeri possent; cumque re universa accurate perpensa cognovissent usum olim in dicto Ordine invaluisse ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc existentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super disciplina Regulari specialiter deputata sublatum, quod Secretariis Prioris, sive Vicarii generalis pro tempore existentis ipsius Ordinis scutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exsolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum scutorum paris monetæ summa, quæ in privatam Prioris, seu Vicarii Generalis, ejusve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti usum hujusmodi retineri, seu instaurari, ac ex pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, seu fundum, ac multiplicum, sumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac decesserunt causis instruendis, & agitandis, seu Beatificationi, ac Canonizationi procurande, & faciendæ necessariis deputandum, institui summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsorum Exponentium propositum hac in re quantum cum Domino possumus juvare cupientes, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod memoratus usus solvendi, ac exigendi respectively scutum monetæ præfate pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigeat, sicut præmittitur, deinceps retineatur, ac servetur, sive de novo in-

ducatur, nec ipsæ patententes Literæ antea relaxentur quam solutio realiter, & cum effectu secuta fuerit; pecuniæ vero inde proventura a supradictis Exponentibus, ac pro tempore existentibus Priori, & Procuratore Generalibus ejusdem Ordinis fideliter custodiantur, atque de Semestri in Semestre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Nostra deponantur, & in tot locis Montium Camera Nostræ Apostolicæ non vacabilem investiantur, ex quorum fructibus cumulus, seu multiplicum, ac fundus sumptibus necessariis pro causis, seu Beatificatione, vel solemnibus Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, seu Religiosorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque causam destinandus, ac deputandus instituat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus.

§. 4. Ubi autem aliquot expensas in opus hujusmodi facere necesse fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter existentibus, ut cum consensu ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apostolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ necessaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo seu multiplico, ac fundo prædicto desumere, seu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expensas prædictas, & non in alios usus erogari libere, & licite possint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum serie impertimur. Quo si aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris seu Procuratoris Generalium prædictorum in præmissis quomodolibet admitti, seu pecuniæ præfate alio conversæ fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adversus res Sacras, & Ecclesiasticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis suis, ac voce activa, & passiva perpetuo quoque privati sint, ac esse censeantur eo ipso.

§. 5. Decernentes eandem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cansarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

Confirmantur declarationes, & sanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Cassinens., & Monasteria ejusdem a Depositi Capitulari solutione absolvuntur.

Nonnullæ
Ordinationes
hac super
re.Claufulæ
cum derogat
toriis.

CXIX.

Alia

Alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmata fuerunt quadam litera Apostolica in favorem Ecclesie, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

Dat. 23. Dec. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura gerenda Ord. Regularium.

Commissi Nobis divinitus Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Monasticorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi norma, Regularique observantia confovere atque conservare satagamus, ac proinde ea, quae pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perennent, Apostolici muniminis praesidio roboremus, aliasque ad id sollicitudinis nostrae partes libenter interponamus; sicut omnibus maturae considerationis trutina pensatis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tansius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum suborta essent quaedam dubia super recta intelligentia Constitutionum ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali novissime celebrato, plures dictae Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum usu praestantes, qui ea diligenter, & sedulo examinaerant, atque juxta mentem, & spiritum Constitutionum praedictarum dirimerent, selecti, & deputati fuissent; ipsi Abbates nonnulla ex praefatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac resolverunt, Constitutionesque praedictas intelligendas, ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

De Declarationes praedictae. De Visitatoribus.

§. 2. Primo: Antiquior Visitator, qui successit Praesidentiae ob mortem Praesidis, eligi possit in Definitorem in Capitulo proxime subsequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus est Visitator, non nisi expleto sexennio a die Electionis, eligi rursus possit in Visitatorem. Tertio: Si Visitatorum quispiam ad Dieta[m] venire non possit, in supplementum advocetur vicinioris Monasterii Praelatus, quamvis esset illius tantum Abbas Administrator. Quarto: Constitutio, quae extat secunda parte Constit. Cassin. cap. 3. num. 2. decernens unum tantum ex Sicilia Visitatoribus ad Dieta[m] venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo Visitatores pro Provincia Sicula, ex Praelatis ejusdem Provinciae assumuntur; & tunc solum Abbas localis Monasterii, in quo Dieta celebratur, vel alius ex viciniori Monasterio supplere debet locum alterius Visitatoris absentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia assumetur, & alter ex Provinciis Italiae; quam enunciatae Constitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 3. Septembris 1723.

De Administratoribus Monasteriorum.

§. 3. Quinto: Dum contingit aliquem Praelatum deputatum in Administratorem alicujus Monasterii tamdiu illi praesse, ut tempus in Administratione impensum computetur pro regimine praedicti Monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monasterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi possit in Visitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus est in Abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in Dieta praecedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa Declarat. 3. ad 33. Regulae:

De electione Visitatorum.

De rebus, quae in obitu

cum effectu, & realiter, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio aestimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quae habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam si extat apud alium, censi debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita censi debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecae obnoxiam. Singulae pariter bancariae quaecumque vulgo Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario, & si quae aliae sint ejusdem naturae, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur esse illius Monasterii, in quo Monachus moritur. Octavo: Verba illa ejusdem Declaratorii tertii: Nisi forte ad levandam conscientiam &c. id unum tantum significant, quod solum possit, & debeat Monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monasterium, quando scit, & credit, res illas ad tale Monasterium spectare titulo Justitiae ex motivo rigorosae restitutionis. Nono: Aes alienum, quod Monachus extra Monasterium suae professionis decedens, contraxerit legitime ad formam Declaratorii 10. ad cap. 33. Regulae, persolvatur a Monasteriis proportionate habita ad bona, & credita, quae illi respective cesserint.

Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii.

§. 4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Administratore alicujus Monasterii, Prior, vel qui Superior ex praescripto Constitutionum praestit, accitis omnibus Decanis, & si isti pauciores sint, quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat inventarium omnium, quae destinata erant in usum ejusdem Abbatis, vel Administratoris defuncti, & praedictis subscribendum, & sigillo Monasterii signandum, & nihil amoveatur, vel distrahatur, quod conservari potest, usque dum Abbas Monasterii alicuius a Patre Praeside, & Visitatoribus Administrator destinatus accesserit, vel ipsemet Prior, aut alius in Monasterii Pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Visitatoribus in actu Visitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per subsequens Triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus est, prout statuitur prima parte Constit. cap. 22. numero tertio de Conventuum Ordinatione; eoque tractatu praemisso, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per supplicem libellum a Superioribus subscriptum, sed in simplici schedula abique subscriptione Patribus Visitatoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, & juratum testimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Constitutione praescriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Visitatoribus approbati, suo quoque tempore novo subjiciantur examini, & circa scientiam, & circa mores coram Praelato, & Patribus Monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi, vel reprobandi. Duodecimo: Ad praescriptum Decreti Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. emanati die 5. Julii 1724. pro reductione Missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die infra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniversarium in uno Monasterio ex singulis septem Provinciis, pro quibus destinantur Monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S. Vitalis Ravennae, & S. Mariae de Florentia, necnon Monasterium S. Justinae de Padua, S. Joannis Evangelistae Parmae, & S. Catharinae de Janua.

De promovendis ad Ordines.

De Anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

§. 5. Praeterea quaedam novae Sanctiones pro salubri, providaque ipsius Congregationis directione

Sanctiones praefatae.

Qui Abbatēs excludenti a Capitulo Generali.

De Studentibus.

De Regestis Congregat.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

Tum pro exemptione a solutione depositi Capitalaris.

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionum.

Concessio præfate exemptionis.

tionem in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, nimirum. Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbatēs, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsent, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translati fuerint; cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimen prædicti Monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit. Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitivo voce, vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S. Anselmi admitti proponuntur. Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Roman transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratorie Generalis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi Seraphino a memorato Capitulo Generali iunctum fuerit, ut declarationum ejusmodi Constitutionum, novarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmiter subsistant, & serventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, simulque nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria ipsius Congregationis a solutione depositi Capitalaris, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitulum Generalium, ac Diatarum intermediarum de biennio ad triennium alias factam, juxta quædam fel. recordat. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 26. Martii 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiantur, eximeremus, cum modo alia suppetant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratis profectui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupari dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio, omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac novas respectively in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinfertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen-

petitam a solutione enarrati depositi Capitalaris exemptionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

§. 8. Decernentes ipsas præsentis literas, ac declarationes, & Sanctiones præinfertas, necnon exemptionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur; Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die XXIII. Nov. MDCCLXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostka Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati.

Vide Const. ed. 1726. Dec. 27. P. 3. & quædam alias ante & postpositas: in Tomo X.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dum Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi summe solliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beata memoria adolescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnique miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum fastis adscriberemus.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masovia, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis

Clausula cum derogatoria.

Fides habenda transumptis.

CXX.

Dat. 31. Dec. 1726. An. 3.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.

Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatam morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rem, & temporum vices soluto Seminario Vientiensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus aedes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimisque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed victa Stanislaus virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per cælestes juvenes, præsentem Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate trienniali spatio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Jesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itinere necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quæritante, divina gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Jesu tyrocinium, Dei amore inflammatus inquit, & pie obit.

§. 2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligeniensi in Diocesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per virum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tyrocinium Societatis Jesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admittus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perpicua pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salezio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore peccus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1618. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno atatis XVIIII. regularis tyrocinii mense decimo.

Stanislaus miraculis clari exuvie incorruptæ, proque eo Sanctorum Canonum adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentie adolescentis exuvia biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ mem. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniae in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicitatis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, om-

nium Christianorum veneratione dignissimis, per Stanislaus preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniae Regibus Sigismundo Uladislao, & Joanne Casimiro, de eo Sanctorum Canonum adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniae, magnique Ducatus Lituaniae, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit aliis venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

§. 4. Denique Stanislaus virtutibus per Clementem X. qui cum Polonis, & Lituaniis primarium apud Deum patronum assignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemniter rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislaus rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

§. 5. Mox per orationes, jejunia, & elemosinas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislaus Sanctorum Confessorum Canonum adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. Tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatum, ad honorem Sanctæ, & individuae Trinitatis, fidei Catholice exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaus Kostkam Polonum, Societatis Jesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonum adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christianos, tanquam vere Sanctum, honorari man-

Polonis, & Lituaniis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo Decretum vulgatur.

Beatus Stanislaus solemniter rite inter Sanctos connumeratur.

davimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incrementum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus solemnità, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

§. 6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemnità die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreae Apostoli Deo sacra in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragesimam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet, eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§. 7. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Kostkæ, & Aloysii Gonzagæ solemnità oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christianis tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concessio omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Stanislai Kostkæ, a peccatis nostris indignationem suam averteat, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, pridie Kal. Januariæ Pontificatus nostri Anno Tertio.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

- † Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.
- † Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
- † Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.
- † Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.
- † Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Prædix Presbyter Cardinalis Gualterius.

- † Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.
- † Ego Ludovicus Tituli S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.
- † Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.
- † Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.
- † Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
- † Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.
- † Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
- † Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
- † Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
- † Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.
- † Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
- † Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
- † Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
- † Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Penitentiarius.
- † Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteris.
- † Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
- † Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Mariscus.
- † Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.
- † Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.
- † Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.
- † Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
- † Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteris.
- † Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
- † Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Aberonus.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiare indulgentiæ conceduntur.

Exponitur quidquid ge- sum in ejus Canonizatione.

Hæ literæ Apostolicæ ubique fidem obtineant.

Nemo eas infringere audeat.

Subscriptio- nes Pontificis, & Cardinalium.

1726.

& 1727.

1727.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariae de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

† Ego Nicolaus S. Mariae ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.

†

†

†

†

P. Card. Prodaturus.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus,

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

Dat. 2. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti exposi-
tio.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciae Bethicae Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime praeteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui praeteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis praefati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet -

Decretum
Capituli Ge-
neralis.

§. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papae Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit - *Esti praclari Ordinis vestri* - ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris Documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est - *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provincia Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bethicam hoc praeter ceteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistris in posterum constituantur triginta sex; in Bethica vero triginta; nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bethica, & triginta quinque in Aragonensi supersites Magisteri remanserint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa fa-*

cultate liceat praeterire, & excedere, quavis consuetudine, quae in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusia 5. Novembris 1726. - Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Rocchenis Ordinis Secretarius - Similiter fidem facio praedictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papae lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse - Idem qui supra Ordinis Secretarius -

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus praemissa quatenus ad dictam Provinciam Bethicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri, necnon dubia, quae super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari Decretum praesertim, quoad dictam Provinciam Bethicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bethica praefinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus praefatus quomodolibet augetur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quae dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quosdam felic. record. Innocentii Papae XII. Praedecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperitur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suae amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciae quae ceteris multo major existit, octo, partialitati Provinciae, quae ceteris multo major existit, octo, partialitati Extremadurae duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispanensi respectively nuncupatis, utpote longioribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut praemittitur, auctis, aequa ratio distributionis pariter servetur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabilatur, praecipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciae, ac tria Extremadurae, ac totidem Magisteria Hispanensi partialitatibus praedictis assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciae partialitatis viginti, ac quaelibet è reliquis duobus Extremadurae, & Hispanensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum, locus esse debeat in eorum collatione omnes, & singulae conditiones, ac solemnitates, quae in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciae praefata ab eodem Innocentio Praedecessore per memoratas

Preces Pro-
vincialis Pro-
vinciae Bethi-
cae.Confirmatio
relati Decre-
ti.Ordinatio-
nes nonnul-
lae.

[suas

suas literas confirmatæ servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magistris jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta superstitibus remanserint, a Nobis factam, ut præfertur, sine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigésimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigésimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigésimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigésimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensæ forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unus, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris relecta, reliquæ eis desinitæ remaneant, quibus Officia dictæ Provincie demandantur, quæ secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provincie consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictæ Provincie incommodum non sine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre posset.

Clausula.

§. 6. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provincie, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die II. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CXXII. Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

Dat. 7. Jan.
1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Prio-

rem Provinciale Provincie Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subiectus reperitur Residentiæ prædicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quæ exinde inter eos temporis progressu exortiri possent, antevertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter esistenti Priori Provinciali Provincie præfate Conventum, & Hospitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctæ Mariæ de Pace, & Hospitali Sanctæ Catharinæ paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta præstandi eodem modo, quo moderno Priori Provinciali antehac subministravit, & adhuc de præfati subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quemadmodum plenius continetur in Decreto a Diffinitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. *Adi 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Banfi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioachino Maggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & Io Infrascripto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerate le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono trà loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti della residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente soggetto alla giurisdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come nell' altri Conventi della Provincia. E che chiestone il parere de' Padri Consiglieri questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un Convento conforme allaproposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fù assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San. Gio. Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30. Aprile 1685. de Mandato Santissimi Domini Nostri Innocentii Papa XI. fù risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescovi e Regolari l' approvazione con formale Memoriale, in cui s' esponga l' utile, e necessità del suddetto Decreto. In oltre &c. In fede &c. Præfens copia extracta fuit a Libro Congregationum Definitoriarum Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præfentes manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis*

Decretum prædicti.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

CXXIII.

Dat. 10. Jan. 1727. An. 3.

Exordium.

Exponitur quomodo in

communivi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybita Urbis die 6. Decembris 1726. Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, praedictus Joachinus praemissa, quo firmiter subsistant, & serventur exactius Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communitari summopere desideret; Nos ejusdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sique in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciae, & Conventuum praefatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

Abrogantur exemptiones, & privilegia personalia quaecumque, Fratibus S. Joannis Dei Provinciae Portugalliae concessa.

A Clem. XI. Const. ed. 1703. Maji 10. P. 3. revocata fuerunt conventualitates perpetuae a Prioribus dicti Ordinis, & a Clem. XII. Const. ed. 1712. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciae Andalusiae, & Castella eorundem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christianidelium quorumlibet praesertim Regularium vitam profitentium salubriter dirigendum sollicitis studiis intendentes, quae felici eorum statui obesse, aut in observantiae regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspiciamus in Domino expedire.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius

Xavier Frater expresse professus Provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earundem Hispaniarum, ac Portugalliae, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictae Provinciae Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quae Priori Generali Congregationis praefatae competeat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerosque Fratres Provinciae praefatae ab officio, quae juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis subpraetextibus exemisset, aliisque privilegiis, & praerogativis donasset, per quae Superiores Conventuum dictae Provinciae impediabantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & praerogativas hujusmodi a Sedis Apostolicae in praedictis Portugalliae & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eisdem Nuncios similia Indulta concedi obtinissent.

§. 2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictae Congregationis delatis, ac pensis per eum gravibus malis, ac turbis, quae exinde inventa fuerant in Universam Provinciam praefatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsitan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officio exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suae aetatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut praemittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, agrotis in eorundem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis dictae Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provinciae, Conventus, & Hospitalia praedicta accipiebant, illaque provide per eundem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres praedicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Praedecessorem nostrum desuper recursum, idem Clemens praedicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimoda executioni demandari, unde Nuncio praefatus acceptum a Clemente Praedecessore mandatum Priori Provinciali dictae Provinciae statim renunciavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub poena privationis officiorum tam per Fratres sic exemptos quam per ipsum Priorem Provinciale in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres praedicti ad eludendum edictum praefatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolica super mantentione in eorum praesentibus exemptionibus nulliter, & subreptitio impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laico-

A Nuncio Apst. Portugalliae praedicta omnia semel, ac iterum revocata.

Causae hujus Constitutionis.

1727.

Preces pro
abrogatione
eorundem.

rum scandalo, etiam nunc confovere præsumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcunque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratibus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a suprascripto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia eorundem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi possesicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quam primum præsentis nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & congregationis prædictarum statuta, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurso remotis compescendo.

Clausulæ
derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & Immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibus Provinciæ, & Congregationis prædictarum hujusmodi superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, infererentur, & exprime-

rentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCLXXVII. Pontificatus nostri anno III.

Conceditur Fratribus Carmelitæ antiquæ Observantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una Missa solemnî.

CXXIV.

De jure suffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Const. ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Janu.
1727. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ, quod Conventus ejusdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Capellanis antiquis, & modernis in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere Missarum ab aliquot Christianissimorum Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmodi reddituum pars, aut adeo tenuis existit, ut elemosynæ manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperditis bonorum proprietatibus plane desperit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas; necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Cappellanis majoris elemosynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ sustentationis Religiosorum Conventuum prælatorum, & maxime Conventus Ulyssiponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorundem Conventuum reedificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliisque expensis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum causam quatuor millia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis infumuntur, prout ex libris Sacrarum dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expensæ hujusmodi absque nota, & Fidelium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliæ Divinas functiones splendide, & magnifice peragere mos est. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes prædi-

Ob oculos
Pontifici
propositæ
causæ ad eum
impellendum,
ut prædictam
facultatem
concedat.

Et eo, quod redditus præfati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, elemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis præfente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Missæ majoris elemosynæ esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris elemosynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpsit, ac pro Religiosis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus prædictæ Provinciæ has Missas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense loco Missarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bathicæ ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica digneremur.

Preces, & vota prædictorum Fratrum.

Concessio præfata facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuslibet eorum Ecclesiis, singulis Mensibus, celebrando unam Missam solemnem satisfaciant cæteris oneribus Missarum, quas non possunt celebrare.

Clausula derogatoria.

§. 2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum incumbencia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris elemosynæ, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis prædicti, seu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, de specialis dono gratiæ, quæ non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsumque Conventum, ac illius Fratres per Missæ cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem præfentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apo-

stolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinibus, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisq; contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executorem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ.

CXXV.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Janu. 10. P. 3. & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusie & Castelle eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Feb. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **N**uper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier Fratris expresse professi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanantur a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 2. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christianifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum sollicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspiciamus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfate competeat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non parebat potestas facta fuisse; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens, plerosque Fratres Provinciæ præfate ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediabantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas

Deferuntur prædictæ literæ Apostolicæ ejusdem Benedicti hac super re.

tivas

tivas hujusmodi a Sedis Apostolica in prædictis Portugallia, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios familia Indulta concedi obtinuisse quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpenis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde inventa fuerant in universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officio exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non nisi quadraginta octo circiter Fratres aegrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent, de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugallia, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, exposuit, illasque provide per eundem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad se. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum de supero recursum, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per fratres sic exemptos, quam per ipsum Priorem Provinciale in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commissiones a Sede Apostolica super Manutentione in eorum præsentibus exemptionibus nulliter, & subreptitè impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus, non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiamnum confovere præsumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur eundem Ignatium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supra prædicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus quam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita,

viribusque & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari discernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ; ut quamprimum præsentibus nostræ literæ ad ejus noticiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & Congregationis prædictarum statuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursum remotis compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Provinciæ, & Congregationis hujusmodi Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem inportantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata infererentur, & exprimerentur iisdem partibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

§. 4. Nunc autem easdem literas debitæ executioni, ut par est demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine denuo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyssipo-

Abrogatio
prædictorum
privilegio-
rum.

1727.
Deputatio
eiusdem Pa-
triarchæ, five
eius Officia-
lis in Execu-
torem prædi-
ctæ Constitutio-
nis.

Confirma-
tio relati De-
creti.

Clausula
Derogato-
riz.

nen. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per præsentem, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios eisdem præsentem, & præinsertas literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejusdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant omnia, & singula præmissa ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compellendo, legitimisque super his habent. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam juratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus fe. re. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præsentibus concessimus non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CXXVI.

Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo.

Inn. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 10. P. 3. reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, & Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

Dat. 14. Febr.
1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum
prædictum.

§. 1. **E**manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ super Minervam coram Eminentiſſ. & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

§. 2. Cum plures exortæ sint controversiæ super intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Testes qui Hebræos denunciabunt, five mares, five foeminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præscribenda cum speciali monitione relevantiæ juramenti in scriptis coram eodem R. P. D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus

Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum subscribere debeant, & quatenus duo Testes sint de loco, tempore, & occasione contestes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate, & constantia declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem Testes erunt singulares, vel unus adest Testis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem, & Testium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, sed per R. P. D. Vices-Gerentem extra Ghetum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Ecclesia, vel alio loco sibi beneviso, & intra tempus necessarium, & opportunum juxta facti speciem, & circumstantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices-Gerentis eorum voluntas exploranda erit. -- Antonius Lancionus S. Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius - Loco + Sigilli.

§. 3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujusmodi robori, exactæque illius observantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, cenferi, prætendi, vel intelligi nunquam possent plenissime supplemus, & sanamus.

§. 4. Decernentes eisdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatis eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmantur Constitutiones nonnullæ Pontificum, quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Observantia inibi morantibus concessa fuere.

Omnium Pontificum Constitutiones initio factæ a Greg. IX. usque ad Inn. XIII. quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

BENE-

Dat. 3. Mart.
1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.*Procedium
a conclusi-
one Romani
Pontificis
concedi locis
Terræ s. In-
dulgentias,
vel concessas
approbandi.

Loca Sancta Palæstina, in quibus Christus Do-
minus redemptionis humanæ mytheria ortu,
vita, & morte sua consummavit, ab ipsis nas-
centis Ecclesiæ primordiis in tanta semper vene-
ratione, & honore ab universis Christianis ha-
bita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, reli-
gionis causa invivenda, undique fidelium turba
confluxerit, proptereaque Antecessores Nostri
Romani Pontifices plurimas Indulgentias, &
privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrina-
tionem susceperunt, quam in alios, qui in
eisdem Sanctis Locis commorantes, Divino cul-
tui, & proximorum, ac peregrinantium salutem,
nullis incommodis, & vitæ periculis terri-
fiantur, larga manu contulerint, & alii post-
modum Successores eadem collata probaverint,
novisque gratis spiritualibus, & largitionibus
auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque
ad Indulgentias, & privilegia hujusmodi, Aposto-
licæ auctoritatis Nostre munimine salva, & illæsa
servanda prompto animo accurramus.

Preces Pro-
curatoris Ge-
neralis Mi-
norum de
Observantia.

§. 1. Siquidem Nobis dilectus filius Frater
Maria ab Eborâ Procurator Generalis Ordinis
Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observan-
tia nuncupatorum, nuper exponi curavit, se ad
Terræ Sanctæ subsidium, ac suorum dicti Ordi-
nis Fratrum Vincæ Domini excolendæ inibi mul-
tis sæculis operam dantium, peregrinosque ex
omnibus Christianis Provinciis ad eadem loca
Sancta pie veneranda accurrentes religiosa chari-
tate fovendum, & Catholicis illarum partium
opportuna solatia præbentium, optare, ut om-
nia, & singula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ,
criminum remissiones, & relaxationes, hæcenus
ejusdem Terræ Sanctæ Locis, suis fratribus, aliis-
que personis, auctoritate Apostolica concessæ,
& confirmatæ, per nos eadem auctoritate ap-
probarentur, & speciali forma rursus confirma-
rentur.

Confirma-
tio prædictæ.

§. 2. Nos igitur, qui ejusdem Terræ Sanctæ
ubi steterunt pedes Domini, frequentiam, &
venerationem, quantum possumus, promovere
studemus, hujusmodi piis votis libenter annuen-
tes, ipsumque Josephum spiritualibus favoribus,
& gratis cumulare omnino cupientes, & a qui-
busvis excommunicationis, suspensionis, & in-
terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,
& pœnis a jure, vel ab homine, quavis
occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodatus existit, ad effectum præsentium
dumtaxat consequendum, harum serie absolventes,
& absolutum fore censentes, supplicationibus
Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclina-
ti, omnia, & singula privilegia, concessiones,
facultates, exemptiones, jura, Indulta, Indul-
gentias, peccatorum remissiones, ceterasque
gratias spirituales, & temporales, eisdem Locis
Sanctis, eademque visitantibus, atque illorum
Custodi, & Guardiano Cænobii Hierosolymita-
ni, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commo-
rantibus, necnon eorumdem Fratrum interpre-
tibus, qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth,
inque aliis quibuscumque Terræ Sanctæ, & Palæ-
stina Locis existunt, & vivunt, per infra-
scriptos Antecessores nostros Romanos Pontifices,
Sedemque Apostolicam, in genere, & in spe-
cie, aut alias quomodocumque concessas, tenore
præsentium iterum confirmamus, atque forma
amplissima approbamus, & innovamus, prout ab
iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus no-
stris in suis Apostolicis Literis olim indulta, &
concessæ fuerunt. Hæc vero sunt; videlicet.

§. 3. Primo, Gregorii IX. Literæ incipientes -
Si Ordinis Fratrum Minorum, datæ Perusii Kal.
Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejusdem incipientes - *Pro zelo fidei*,
datæ Laterani 3. Kal. Februar. anno 1238.

3. Aliæ ejusdem, incipientes - *Cum Messis*, da-
tæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes - *Cum hora undeci-
ma*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno
1245.

5. Alexandri IV. incipientes - *Ex relata fide*,
datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno
1257.

6. Aliæ ejusdem, incipientes - *Quum hora jam
undecima*, datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno
1258.

7. Clementis V. incipientes - *Quum hora un-
decima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Augustas anno
1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes - *Quum
hora undecima*, datæ Peiræ 6. Idus Augustas an-
no 1325.

9. Clementis VI. incipientes - *Gratias agimus*,
datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes - *Piis fidelium
studiis*, datæ apud Villam novam Diocæsis Aven-
nionensis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejusdem incipientes - *Ad ea, quæ in
laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Urbani V. incipientes - *Rationi congruit*,
datæ Avenione 6. Id. Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes - *Sicut de dam-
nabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres
1375.

14. Aliæ ejusdem, incipientes - *De Religio-
sa discretione*, datæ Avenione eodem die, mense,
& anno.

15. Aliæ ejusdem, incipientes - *Inter can-
ctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, &
anno.

16. Urbani VI. incipientes - *Ad ea, quæ
Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Ju-
nias 1384.

17. Joannis in sua obedientia XXIII. incipien-
tes - *Cum a nobis*, datæ Bononiæ 4. Kalend. Ju-
lias MCDX.

18. Martini V. incipientes - *Ad assiduum Chri-
sti servitium*, datæ Florentiæ 7. Kalend. Julias
MCDXX.

19. Aliæ ejusdem, incipientes - *Sincera devo-
tionis affectus*, datæ Florentiæ septimo Idus Ju-
lias MCDXX.

20. Aliæ ejusdem, incipientes - *Cum a Nobis,
quod justum est*, datæ eodem loco die, mense,
& anno.

21. Aliæ ejusdem incipientes - *Provenit ex
vestra devotionis*, datæ eodem loco, die, mense,
& anno.

22. Aliæ ejusdem incipientes - *Votis vestris*,
datæ Florentiæ 4. Id. Julias MCDXX.

23. Aliæ ejusdem, incipientes - *Exigit ve-
stra devotionis*, datæ ibidem eodem die, mense,
& anno.

24. Aliæ ejusdem, incipientes - *Votis vestris*,
datæ Florentiæ 14. Kal. Septem. MCDXX.

25. Aliæ ejusdem, incipientes - *Votis vestris*,
datæ Florentiæ 7. Kal. Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejusdem, incipientes - *His, quæ
per Ecclesiasticarum*, datæ Romæ 16. Kal. Mar-
tias MCDXXI.

27. Aliæ ejusdem, incipientes - *Salutare
studium*, datæ Romæ eodem die, mense, &
anno.

28. Aliæ ejusdem incipientes - *Studium,
& sincerum*, datæ eodem loco, die, mense, &
anno.

29. Aliæ ejusdem incipientes - *Sinceritas ve-
stra devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias
MCDXXI.

Enumeran-
tur Apost.
Constitutio-
nes, quibus
prædictæ
gratiæ, Pri-
vilegia, &
Indulgentiæ
Minoribus de
Observantia
in Locis Ter-
ræ Sanctæ de-
gentibus
concessæ fue-
runt.

30. Eugenii IV. incipientes - *Dum onus*, data Bononiæ 5. Id. Jul. MCDXXXVII.
31. Aliæ ejusdem, incipientes - *Bonus Pastor*, data Bononiæ IV. Id. Jul. MCDXXXVII.
32. Aliæ ejusdem, incipientes - *Exultantes in Domino*, data eodem die, mense, & anno.
33. Aliæ ejusdem incipientes - *Per hæc proxima tempora*, data Florentiæ 17. Kalen. Januariæ MCDXLI.
34. Aliæ ejusdem incipientes - *Sacræ Religionis*, data Rom. Kal. Februar. MCDXLIV.
35. Aliæ ejusdem, incipientes - *Dum præclara merita*, data Romæ quinto Idus Februariæ MCDXLVI.
36. Nicolai V. incipientes - *Sincerae devotionis*, data Romæ 6. Kal. Aug. MCDXLVIII.
37. Aliæ ejusdem, incipientes *Apostolica Sedis*, data Romæ undecimo Kalendas Augustas MCDLI.
38. Aliæ ejusdem incipientes - *Quum a vobis petitur*, data Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.
39. Aliæ ejusdem, incipientes - *Romanus Pontifex*, data Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.
40. Aliæ ejusdem, incipientes - *Solers Romani Pontificis*, data Romæ 16. Kalend. Martias M. DLIII.
41. Calixti III. incipientes - *Apostolica Sedis*, data Romæ 4. Idus Januar. MCDLV.
42. Aliæ ejusdem, incipientes - *Quum nuper*, data Romæ decimoquarto Kalendas Januariæ MCDLV.
43. Aliæ ejusdem incipientes - *Et si ex debito*, data Romæ quarto Idus Jan. MCDLV.
44. Aliæ ejusdem, incipientes - *Quum itaque*, data eodem loco, die, mense, & anno.
45. Aliæ ejusdem, incipientes - *Illius, cujus in pace*, data Romæ quarto Nonas Februariæ MCDLV.
46. Aliæ ejusdem, incipientes - *Licet pro nostra*, data Romæ 5. Id. Majas MCDLV.
47. Aliæ ejusdem, incipientes - *Devotionis vestrae ardor*, data Romæ pridie Nonas Februariæ MCDLVII.
48. Sixti IV. incipientes, *Suscepti cura*, data Romæ pridie Id. Februar. MCDLXXV.
49. Alexandri VI. incipientes - *Quum, sicut accepimus*, data Romæ Id. Aug. MCDXCVI.
50. Pii IV. incipientes - *Divina disponente clementia*, dat. Rom. die 9. April. MDLXI.
51. Urbani VIII. incipientes, *U dilecti filii*, dat. Rom. die 21. Aprilis MDCXXXII.
52. Aliæ ejusdem, incipientes - *Alias a felicitis recordationis*, data Romæ die 18. Junii 1644.
53. Innocentii X. incipientes - *Salvatoris, & Domini* data Romæ 19. Sept. 1645.
54. Aliæ ejusdem, incipientes - *Quum, sicut dilecti*, data Romæ 23. Sept. 1645.
55. Alexandri VII. incipientes - *Piis Christianissimorum* - dat. Rom. die 3. Augusti 1655.
56. Clementis X. incipientes - *Quum sicut dilectus*, dat. Rom. die 7. Julii 1670.
57. Innocentii XI. incipientes - *Ad augendam*, dat. Rom. die 20. Sept. 1681.
58. Aliæ ejusdem incipientes - *Piis Christianissimorum votis*, dat. Rom. die 22. Junii 1684.
59. Aliæ ejusdem, incipientes - *Exponi nobis*, dat. Rom. die 30. Aprilis 1686.
60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat. Rom. die 10. Nov. 1690.
61. Innocentii XII. incipientes - *Alias a fel. record.*, dat. Rom. 5. Dec. 1696.
62. Innoc. XIII. incipientes - *Piis Christianissimorum votis*, dat. Rom. die 6. Junii 1721.
63. Aliæ ejusdem, incipientes - *Quum ad infrascriptam*, dat. Rom. die 13. Sept. 1721.
- §. 4. Huc usque Antecessorum nostrorum

Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Observantia nuncupatos, in Locis Sanctis Christo Domino militantes, editæ Literæ Apostolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in eisdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices, quomodolibet scriptas, præsertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide, & legitime constet, in qua eisdem tam enunciatis, quam aliis quibusvis contenta quæcumque, etiam si talia forent, quæ specialem, & specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non advertebantur, cum integris suis tenoribus, & datis plene, & sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum præsentibus insertæ essent habentes, Apostolica auctoritate, præsentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam observantiam, ac pristinum, & validissimum suum statum restituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque solemnitate, de Jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis fortasse omisissarum, necnon quoscumque alios, quantumvis substantialia defectus, si qui forsitan in iisdem omnibus, & singulis quomodolibet intervenerint supplemus.

§. 5. Insuper omnibus, & singulis cujuscunque Ecclesiasticæ Dignitatis, status, & conditionis, quantumvis privilegiatis personis, expresse inhibemus, quominus contra vim, & sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, jurium, & Indulgentiarum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, sive personas, prædicto Guardiano Hierosolymitano subiectas, ejusque curæ mandatas, respicientium, ullum Jurisdictionis, aut superioritatis actum sub quocumque prætextu in locis, & personis prædictis, absque nostra expressa facultate sub penarum, in iisdem Literis Apostolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto concessis, approbatis, & innovatis contentarum, incursum, exercere præsumat.

§. 6. Præsentibus quoque Literas Nostras, inque eis comprehensa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio, quantumvis substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, decernimus; Sed illas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia fortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & singulis ad quos nunc spectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet spectabit, & pertinebit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit, perpetuo, & inviolabiliter observari debere; nec sub ullis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas censei; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Guardianum, & Fratres prædictos quomodocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus,

Confirmatio eorumdem Constitutionum.

Nemo contra hujusmodi privilegia, Minoribus eisdem præjudicium inferat.

Præsentibus etiam Constitutionibus omnibus perpetuo obstat.

& per omnia fortiri, & obtinere, eisque perpetuo suffragari; Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

§. 7. Quocirca dilectis filiis Nostris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus nunc, & pro tempore existentibus, seu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S. R. E. Cardinalibus, manus Protectoris hujusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi Cardinales Protectores, seu munus hujusmodi gerentes, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios eandem præsentis Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, seu Procuratoris Generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in præmissis habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, ipsas præsentis Literas, inque eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciant auctoritate Nostra inviolabiliter observari, ipsosque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eadem literæ concernunt, in futurum præsentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentibus illos, seu eorum quempiam super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, Contradictores quoscumque, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriz.

§. 8. Non obstantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Apostolicis literis, quibus cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeat, seu præsumat, inque Concilio generali edita Constitutione, de duabus dietis, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum facientibus, quomodolibet editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos ipsos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, latissime, &

plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus conjunctim, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§. 9. Volumus autem, ut eandem præsentium literarum transmissis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Observantia, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii, ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem proflus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ concessionis, roboris, adjectionis, defectuum supplementationis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Nemo hanc infringere audeat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo septimo V. Nonas Martias, Pontificatus nostri anno Tertio.

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciae Beticæ suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis.

CXXVIII.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2. Fratribus ejusdem Ord. Provinciae Aragonia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Mart. 1727. Ann. 3.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Josephus de Castro, & Josephus Barinono fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciae Beticæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lectionem expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliqua publica studii Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ regularis plerumque longè vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, pluresque suorum laborum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memora-

Facti expositio, & causæ ad Pontificem impellendum ut hujusmodi facultatem indulgeat.

tum Priorem Generalem, & rerum necessaria-
rum inopiam, rec. mem. Innocentius Papa XIII.
Prædecessor etiam Noster, Priori Provinciali
ac nonnullis in Sacra Theologia Magistris Pro-
vinciæ Portugalliæ indulfit, ut illius Religiosos
debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea
sub certis modo, & forma tunc expressis in-
signire valerent, Nosque simile indultum Pro-
vinciis Aragoniæ, & Valentia ejusdem Ordi-
nis, etiam concessimus, & alias prout in ipsius
Innocentii Prædecessoris, ac nostris desuper in
simili forma Brevis expeditis literis uberius con-
tinetur.

Preces Fra-
trum Procuro-
ratorum Pro-
vinciæ Bathi-
cæ.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio
subjungebat Provincia Bætica præfata Conventum
numero, ac Religiosorum frequentia flo-
reat, & in Civitate Corduben. in ejus centro
sita, ubi nulla adest publica Universitas hujus-
modi, duo ejusdem Ordinis Conventus repe-
riantur, quorum alter est insigne Collegium
sub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejusdem
Theologia studia non sine ingenti plausu vi-
gent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ
Bæticae præfate ad literarum studia alacri-
ori animo suscipienda, ac perficienda excitentur
spe aliquando laborum suorum præmium in
propria Provinciâ consequendi, quod alias, aut
nunquam, vel sine maxima difficultate, ac dis-
pendio obtinere nequirent, opportune in præ-
missis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri
plurimum desiderent.

Concessio
prædicta.

§. 3. Nos ipsos exponentes specialibus favo-
ribus, & gratis prosequi volentes, & eorum sin-
gulares personas a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis
sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab ho-
mine quavis occasione, vel causa latis, si qui-
bus quomodolibet innodata existunt ad effectum
præsentium dumtaxat consequendum harum se-
rie absolventes, & absolutas fore censentes, sup-
plicationibus eorum nomine Nobis super hoc hu-
milter porrectis inclinati, ut omnes, & singuli
Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui
peracto cursu, & lecturæ scientiarum juxta sta-
tura dicti Ordinis ad prædictum Collegium San-
cti Rocchi Corduben. accesserint lauream Docto-
ratus inibi prævio rigoroso examine coram ejus-
dem Collegii Rectore, & actualibus Sacrae Theologia
Lectoribus, duobusque in dicta Theologia
Magistris Ordinis præfati, ac cum eorum appro-
batione, servatisque aliis servari solitis ab ipso
Rectore suscipere libere, & licite possint, & va-
leant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium
concedimus, & impertimur.

Clausula.

§. 4. Decernentes eadem præsentibus literas
firmas, validas, & efficaces existere, & fore
suosque plenarios, & integros effectus sortiri,
& obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro
tempore quodcumque spectabit in omnibus,
& per omnia plenissime suffragari, & ab eis res-
pective inviolabiliter observari: sicque in præ-
missis per quoscumque Judices Ordinarios, &
delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Au-
ditores, judicari, & definiri debere; ac irritum,
& inane, si secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter vel ignoranter contigerit at-
tentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis ac Constitu-
tionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac qua-
tenus opus sit Provinciæ Bæticae, & Ordinis
prædictorum, etiam Juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque,
Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium
præmissorum quomodolibet concessis, confirma-
tis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis,
illorum tenores præsentibus pro plene, & suffi-
cienter expressis, ac ad verbum inseritis habentes,
illis alias in suo robore permanfuris ad præ-

missorum effectum hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, cæterisque contrariis qui-
buscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pif-
catoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus
Nostri Anno Tertio.

Statuitur ab omnibus observandum Cæremonia-
le Episcoporum ab ipsonet Pontifice emen-
datum.

CXXIX.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Mart.
1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Licet alias fel. rec. Clemens VIII.,
ac subinde Innocentius X. Romani
Pontifices Prædecessores Nostri Cæremoniale Epif-
coporum edendum, atque a mendis expurgan-
dum curaverint, processu tamen temporis com-
pertum est novos errores non minus Typogra-
phorum imperitia, quam aliorum culpa, & ne-
gligentia in illud irrepsisse, ac proinde Nos, qui
in minoribus constituti per annos quinquaginta
Episcopi, ac Metropolitanæ munere, & dignitate
perfuncti sumus, cum nihil antiquius habueri-
mus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias
secundum antiquam, ac laudabilem Romanæ
Ecclesiæ disciplinam adamussim perageremus,
diuturno eorum usu, ac studio animadvertimus
utile, ac necessarium maxime futurum, si rur-
sus idem Cæremoniale novis curis recognitum
ederetur, obscura quædam in eo, & ambigua
illustrarentur, corrupta alia, & depravata emen-
darentur, nonnulla præterea inter se pugnan-
tia, & contraria conciliarentur, aliæque demum
hactenus prætermissa suis locis opportune adde-
rentur.

Cæremonia-
le vetus in-
numeris sca-
tebat errori-
bus.

§. 2. Ubi primum igitur ad summi Aposto-
latus fastigium, licet immeriti, & oblutantes
evecti fuimus, in hanc etiam sollicitudinem cogi-
tationes nostras direximus nosque ipsi hoc
opus aggressi, illud nonnullis, etiam adhibitis
piis, ac eruditis viris, sacrorum Rituum ap-
prime peritis, qui operam suam in ipso Cære-
moniali emendando, ac restituendo Nobis con-
tulerunt, benedicente Domino perfecimus. Ita-
que ne tam utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re
labor suo frustretur effectum, Motu proprio, ac
ex certa scientia Nostri, deque Apostolicæ po-
testatis plenitudine, Cæremoniale Episcoporum
hujusmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum,
& emendatum perpetuo confirmamus, & ap-
probamus, illudque in universali Ecclesiâ ab
omnibus, & singulis personis, ad quas spectat,
& in futurum spectabit perpetuo observandum
esse in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus,
& mandamus, ac Cæremoniale hujusmodi, sic
emendatum, nullo unquam tempore, in toto,
vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut om-
nino detrahi posse, ac quascumque personas
præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia mu-
nera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæ-
remoniali contenta facere, aut exequi debent,
ad ea peragenda, & præstanda juxta hujus Cæ-
remonialis formam, & præscriptum, teneri ne-
minemque ex iis, quibus ea exercendi, & faci-
endi munus impostum existit, nisi formulis,
quæ hoc Cæremoniali continentur, servatis, sa-
tis facere posse, perpetuo statuimus, & ordina-
mus. Per præsentibus autem antiqua Cæremonia-
lia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato
sunt conformia, minime aboleri, aut abrogare
censeri volumus, sed illorum etiam usum salva
emendatione prædicta permitimus.

Cæremonia-
le prædictum
ab ipsonet
Pontifice e-
mendatum.

Cæremonia-
le præfatum
sic emenda-
tum compro-
bat, & obser-
vandum esse
præcipit.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Aposto-
licis, & in Universalibus, Provincialibusque, &

Clausula
derogatoriæ.

Synoda-

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentibus, lapsis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim mensibus integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur. Quodque earundem præsentium literarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constituta, aut illius Curia munitis, vel in ipsis voluminibus abque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXX.

Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia de Araceli Conventus Minorum de Observantia.

Innocentii XI. Const. ed. 1689. Maji 11. P. 13. erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.

Dat. 1. April.
1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ supra sua auctoritate olim instituit, cælestibus Indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque Christianissimorum pro illo pie celebrando, sibi porrectis, benignas frequenter aures præbere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatissimam Virginem per alicujus fodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Observantiam pro hujusmodi erectione.

§. 1. Itaque dilectus Filius Frater Josephus Maria ab Ehora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci de observantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujusmodi Fratres, qui Calorum Regine verbo, & scriptis augendæ venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Christianissimibus proposita, sacrisque laudibus in festi ejusdem Conceptionis obsequium, rite compositis, aliisque quamplurimis argumētis suum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non destiterunt, nec desistunt, summopere optare, ut Christianus Populus ad pia opera sub auspiciis ejusdem

Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ exciretur, & propterea in Ecclesia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Araceli nuncupatæ de Urbe, unam utriusque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate nostra institui postulare sub Invocatione ejusdem Conceptionis, illamque, postquam, ut infra, erecta, & instituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de causis, tunc adductis, in insigni, sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso nuncupata, de eadem Urbe, per Nos suppressa, & extincta quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta spiritualia tantum substitui, & subrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

§. 2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Ecclesia Catholica optime meritum, semper eximia dilectione profecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque salutem paterna charitate promovere cupientes, dictamque Josephum Mariam specialis favore gratiæ profecuti volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Ministro, sive in ejus defectu, Vicario, aut Commissario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum serie indulgemus, ut in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ de Araceli de Urbe unam utriusque sexus Christianissimorum Archiconfraternitatem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Nostra Apostolica erigat, atque instituat, ad Omnipotentis Dei laudem animarumque salutem, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apostolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctissimi Rosarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quem Nos ipsi professi sumus, Fratrum Prædicatorum, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Nostri in Urbe prædicta ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, utque eandem Archiconfraternitatem sic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infra scripta participatione Indulgentiarum, eidem concessarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur.

§. 3. Cæterum, ut Christianissimos spiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, se eidem Archiconfraternitati alacrius inscribant, Nos eam substituiimus, & subrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indulgentiarum, aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore suppressionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adversentur; non vero eandem Archiconfraternitatem

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum concessione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

Subrogatur prædictæ Archiconfraternitatis in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ.

Nonnullæ aliz Indulgentiæ eidem conceduntur.

Conceditur Magistris Generalibus Ordinibus Minorum de Observantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

Clausulæ.

Derogatoriz

ternitate subrogamus in locum alterius quoad jura quæcumque conferendi, & nominandi, ac temporalia bona quæcumque.

§. 4. Insuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Rosarii observantur, auctoritate nostra tenore præsentium extendimus, & ampliamus, unâ cum quibuscumque aliis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraternitatum, sub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hæctenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus; ac tribus Ordinibus Beati Francisci, hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet, respectivè, concessæ fuerunt, earum omnium sub Plumbo; quam in forma Brevis concessarum literarum tenores; ac si præsentibus de verbo ad verbum infererentur, pro expressis, & insertis habentes.

§. 5. Ministro autem; seu Vicario; vel Commissario Generalibus primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus, tenore earumdem præsentium concedimus pariter, & indulgemus, ut utriusque sexus Confraternitates sub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubique locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis Ecclesiis, vel Oratoriis sub eorum directione, aut regimine quomodolibet existentibus, vel non existentibus erigere, & instituire possint, necnon easdem, & quascumque sub eadem Invocatione ad præsens canonice erectas, & institutas, & in posterum canonice erigendas, & institutendas Confraternitates, & quoad erectas, & institutas, prævia cessatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipsi quovis modo per viam cujusvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aut alias concessarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregare libere, & licite valeant, servata tamen forma Constitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, super dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, privative quoad alios, circa hujusmodi erectiones in posterum faciendas.

§. 6. Decernentes, easdem præsentibus ullò unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas existere, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere; sicque & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Casarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales; etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus piæ memoriæ Antecessorum Nostrorum, ejusdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, similium gratiarum revocatoria, seu moderatoria, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de Indulgentiis non concedendis adinstar, ac de jure quæsito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut Confraternitatum, quas in posterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, seu administratores pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, ordinariis locorum subjecti permanent.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, impartitionis, substitutionis, subrogationis, extensionis, ampliationis, indulgi, & absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmantur, & declarantur privilegia super exemptione a Decimis, alias Univerfo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum ejusdem Ordinis.

Dicta privilegia concessa fuerunt a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Constitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exarata non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii sollicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiuntur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquiritorum, & acquirendorum, tametsi extra septa Conventuum positurum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literis respectivè plenus continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfate in Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum Conventuum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum, dictisque Conventibus inclusum, & incorporatum, quem propriis sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gavis, & potiti fuerint.

§. 2. Nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa S. Philippus Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hispaniis nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis subfint.

Sanctio penalis.

CXXXI.

Det. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Proccium.

Univerfus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemptus fuit a solutione Decimarum.

A Parochiis, & Capitulis ad universos Fratres prædictæ Congregat. in quibusdam Provinciis ac super

1727.
re excitare
fuerit lites.

1727.

Remedios nuncupat, Civitatis Hispalensis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyssibonensis posito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus ex eorum Hortis, seu Terrenis hujusmodi collectis, & in posterum colligendis exigere prætentunt, atque lites, quæ etiam num pendunt, eis desuper moverunt, eo potissimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædecessorum nostrorum literis dispositioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hispalensis Conventum prædictum, quod eadem litera Apostolica suffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipse vero Michael neutram ex his objectionibus, etiam ad tramites, & rigorem juris examinari, ac discutiri debent, subsistere posse pro certo tenet, tum quia si aliqua portio fructuum, oleum, & aliarum rerum, quæ supersunt a Fratribus dicti Hispalensis, seu aliorum ejusdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus, & necessitates ipsorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & sustentationem, quibus, utpote bona extra septa præfata possidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur usibus ipsorum Conventuum, & Fratrum semper deserviunt, tum quia expressam derogationem supradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædecessorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis suffragarentur, nusquam de Jure necessariam fuisse existimat, & quatenus etiam illa requireretur satis esset, quod in similibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, seu Institutis, vel societatibus Regularibus concessis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædecessor etiam noster, Ordini, & Congregationi præfatis indulgit, derogatio ejusmodi diserte opposita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Michael pro Religiosa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendendum, & quæ progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione Decimarum prædictarum, eis, sicut præmittitur, concessam, quo firmiter subsistat, ac servetur exactius, Apostolica confirmationis robore communiti, ac quatenus opus sit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam post fundationem acquisita intra Muros eorumdem Conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ejusdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, causarum hujusmodi, in quibusvis Tribunalibus pendendum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Colligantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuan mentio-

nem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, easdem lites, & Causas a quibusvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis concessa, seu quomodolibet competentia, expeditaque desuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædecessorum literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, quo ad *Bona quæcumque intra muros tamen eorumdem Conventuum, ac sub vera, & formali eorum Clausura existentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus sit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, illorumque fructus, qui non solum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipsorum Conventuum usu consumuntur, sed interdum ad alios eorum indigentis subveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quæcumque spectabit inconcussè observari mandamus.

§. 5. Decernentes easdem præfatas literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præfatas emanarint justificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quilibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uri, seu se juvare posse; sed ipsas præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quæcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Nostræ Regula de Jure quæsitio non tollendo aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum

Supprimuntur præd. lites; ac Privilegia præfata super exemptione a solutione Decimarum eisdem Congregationi, & aliis concessa confirmantur, atque extenduntur.

Clausula.

Derogatorio

præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CCXXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regularium super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiae Ultramontanae, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recolletorum.

De confirmatione similis Decr. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed. 1724. Sept. 5. P. 1.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

S. 1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiae Ultramontanae, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, & Recolletorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso Sanguine Domini Jesu Christi redemptarum saluti proficere possent in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Distinctorii Provincialis cujuslibet respective Provinciae hujusmodi designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicæ Missioni unice essent dediti erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant, cujus quidem Collegii, seu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipsum Collegium, seu Seminarium strictissimis earundem Provinciarum Constitutionibus gubernarentur, & Ministris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore existentibus subjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejusmodi Collegiorum, seu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competere, sicuti in aliis Conventibus observabatur, non autem Prælato Generali subicerentur, quemadmodum in quibusdam rec. me. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum ad familiam Hispanicam spectantibus, prohibendo simul expresse, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, seu Seminarium jam erecta existerent, nullus Fra-

ter unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Missionis ad aliam Provinciam transire possit, concedendo pariter his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædecessoris literis contenta quibusque alia Missionariorum, etiam Regularis Observantia Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata subjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut supra dictum est, ad Ministros, & Definitoria Provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Augusti 1723., & 7. Decembris 1725. Provinciae SS. Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac subinde per quosdam Nostros desuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædicti.

S. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis referente Eminentiss. Belluga, benigne indulget, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris existentibus narratis ad foundationem prædictorum Collegiorum, seu Seminariorum Missionariorum in uno ex Conventibus earundem Provinciarum sibi met ipsis, & Definitoriis Provincialibus beneficio juxta formam, prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcatis Brevis San. Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservata intelligantur eidem Provincialibus, modo supra descripto, cum expressa etiam conditione, ut Religiosi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciae transire, & Guardiani horum Seminariorum erigendorum Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant; firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P. Prælato Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ 24. Januarii 1727. - Cardinalis Franciscus Barberinus - P. A. Archiepiscopus Larissæ Secr.

S. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Discalceatorum, & Recolletorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret; Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationibus, suspensionibus, & Interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memorata Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

S. 4. Decernentes ipsas præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suof-

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

que plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIII.

Confirmantur Literæ Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativa tripartita in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. confirmatum fuit Decr. Congr. Episc. de Alternativa officiorum pro Provincia S. Ant. in Lusitania, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Sept. 10. P. 3. agitur de distributione officiorum Provincia Terra Laboris eorumdem Fratrum.

Dat. 4. Apr.
1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. I. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, etiam nuncupatorum animadvertisset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non sine maxima partialitate distribui, itaut illius Fratres Natione Germani præsertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthæus Minister Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ scilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos æqualitatem præscripsit, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Francisci Minister Generalis, & Servus. - Cum sicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religiosis specialiter requisitis nostra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere

assolent Germani Gubernatores, alique tam Ecclesiastici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religiosi præsertim Superiores jugiter agere debent; propterea opportunum, ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familia ii Religiosi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum distributiva Justitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eandem Germanicam linguam perfecte tenent. - Quia pariter abunde Nobis probatum est, Germanos Patres in præmemorata nostra Provincia, & si præ cæteris in Vineâ Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schismaticos degentium ad Provinciam tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Professionem tot Germanos admitti, quot pro relictis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis Catalogis a Provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat eandem Præfecturas, dignitates, & officia non sine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata constat, cum notabili præjudicio Justitiæ distributivæ, & aliorum Religiosorum. Ex quibus profecto non sine publico detrimento, Religiosa pax, & quies nimium obturbari dignoscitur.

§. 3. Idcirco ad fraternam charitatem, Justitiamque distributivam fovendam, & intertantos Hæreticos animarum salutem magis procurandam ad tres partes eandem Provinciam ingenii linguis, & Nationibus divisam confiderantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religiosos itidem 241. continentem, & Slavonicam, sub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 181. constituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censuimus, prout præsentis nostri Decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis Hungarus, Custos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungaria, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica assumatur, & Amanuensis scriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Custos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis. Secretarius Germanus, Amanuensis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Custos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuensis Germanus, sicque singulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de quilibet parte dictarum Nationum instituantur, ita tamen distributa, ut quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio Populo in Prædicationibus inservit, ejusdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

§. 4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus servitur, Alternativa conservetur, ut semel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario semper existente de altera Natione, quam sit Guardianus, & Diffinitus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus insimul servitur concionibus. Novitatum quælibet Natio in suo loco habeat sub suo primario, & secundo Magistro, ita, & professorium sub duobus Magistris. Quoad Lectores omnis possibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum distributione nun-

Institutus tripartita Alternativa in præfata Provincia.

Ordinationes hac super re.

Literæ Patentis prædicti Magistri Generalis.

quam Croatiae rationabiliter conueniri possint. Volumus autem, etiam ad maiorem omnium praefatorum firmitatem, ut antequam haec nostrae dispositionis executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per P. Procuratorem Generalem Reformatorem obtineatur, & sollicitetur. Datum Romae ex nostro Conuentu Aracelitano 11. Martii 1727. Fr. Mattheus a Paretta Minister Generalis - Loco & Sigilli. De Mandato Suae Reverendiss. Paternitatis - Franciscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorem.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Procurator Generalis praemissa quo firmius subsistant, & seruentur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati praesertim memorati Matthaei Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inuolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus.

Confirmatio relatarum litterarum Patentium.

Clausulae.

§. 6. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & per omnia inuolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, praefatorum Ordinis, Provinciae, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alia in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneuenti sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIV.

Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun. 20. uiuio mense Capitulari dictae Basilicae inter alias Abbatiam S. Rufilli Forompilien., & Inn. XI. Const. ed. 1678. Feb. 25. P. 2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictae Abbatiae.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicae dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae Bonitatis abundantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, praesertim Almae Urbis Nostrae Basilicarum, quarum specialis Nobis a Domino credita est sollicitudo, perfonarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis iugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter consulimus, sicuti omnibus maturae considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Nuper squidem pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicae S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum alias postquam se. re. Pius PP. IV. Praedecessor Noster intuitu, ac in remunerationem quorundam subsidiarum a Capitulo, ac tunc existentibus Canonice ejusdem Basilicae in Sedis Apostolicae levamen collatorum, per suam Cedula Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio ueriori tempore expeditam, diuersa Monasteria Abbatias nuncupata, & praesertim illae S. Rufilli Oppidi Forompilii in Ravennaten., & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respectiue, seu aliis Provinciis consistentia, una cum uniuersis eorum Iurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perpetuo uniuersat, & incorporauerat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien., Policastren., & Caputaquen. in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc existens Episcopus Policastren. Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam sedis Apostolicae Delegatus visitandi sibi competere praetendisset, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum praefatorum dicta Cedula Motus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationis tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationam utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere praefato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium praefatum visitare.

A Pio IV. nonnulla Monasteria Capitulo praefato unita fuerunt cum eorum iurisdictionibus.

§. 2. Postmodum uero, nempe anno 1671. cum tunc etiam existens Episcopus Britonorien., qui ad aliam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli uisitarum uenerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conuictus fuisset, quod spoliatus suae ordinariae Iurisdictionis in dicto Oppido Forompilii, & Terrae de Meldola, quae a praefato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien. mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis praedictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an praedicti Capitulum, & Canonici literas dimissorias personis Iurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & Controuersia per plures annos siluit, donec illa reassumpta, ac praesertim super facultate concedendi dictas literas dimissorias, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiam

Verum uarie ei indicatae fuere lites, praesertim super facultate concedendi literas dimissorias subditis eorum Monasteriorum.

Quae in Congregatione Episc. & Reg. plures disceptatae fuerunt.

constaret

constaret de Territorio separato Capitulum, & Canonici prædicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 1720. inter cætera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissorias prædictas concedendi supplicarent: Unde ipsi se. re. Innocentio PP. XIII. prædecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis eiusmodi literas dimissorias suis subditis tam ratione Sancti Ruffilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum præfatorum dandi potestatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis prædictis, remissa fuerunt ubi die 23. Maji 1722. proposito altero Dubio, num præstandum foret consilium pro concessione eiusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causa super Territorio separato pendens in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cuius voto alias cognoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eandem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorundem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Ruffilli, & deinde præfatus Episcopus Britoniorum. Decisiones, ac Resolutiones Rotaales hujusmodi acceptavit, & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediti obtinuerunt.

Preces ejusdem Capituli pro indulto præfatoro obtinendo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio sub-jungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expensas in eiusmodi controversia, ac præsertim super Territorio separato, pro cuius comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parere debuerunt, suscinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot abhinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto imperando agitanda foret, subire compellerentur; ex præmissis vero non obscure apparet ipsam Congregationem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissorias hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos eandem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eandem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie

absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eidem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Ruffilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan. respectivè, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissorias ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

§. 5. Decernentes easdem præsentis literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas præsentis emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentis literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolica Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo

Concessio facultatis prædictæ.

Clausule.

Derogatoria.

ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur iisdem presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum inferentibus, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die XXVI. Aprilis MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXXV.

Confirmantur universo Praedicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolica Constitutiones in eiusdem gratiam emanatae pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a praedecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic sese retexitur.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Praedicatorum.

PREtiosus in conspectu Domini Fratrum Praedicatorum inclitus Ordo, quem Divinus Sponsus ad cumulandos dilectae Sponsae suae Sacrosanctae Ecclesiae in Terris militanti caelestes Triumphos, exstavit, & quem Nos ab ineunte aetate nostra expresse professi sumus, promeretur, ut ea, quae ob innumera, & in dies adolescentiam erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmantur, & de novo, novis etiam superventibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§. 1. Hinc Nos, qui dudum inter alia volumus, quod Literae super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur, Ordinem Praedicatorum huiusmodi amplioribus gratis, & favoribus proficere volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Guilielmum Molam Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infra-scriptorum Romanorum Pontificum Praedecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respectu tenores praesentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inferri forent, pro expressis

Confirmantur Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus indulgentiae, gratiae, ac privi-

habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicae Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successively referendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessionem cuiuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratrum, & Sororibus quibuscumque praedicti Ordinis Praedicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Penitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

§. 2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu (sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Praedicatorum originem duxisse, Praedecessor Noster S. Pius V. in Literis--*Decet Romanum Pontificem*--21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis praedicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei praedicatorum dixerat Pius PP. IV. in Constitutione--*Salvatoris*--Idibus Aprilis 1574.) a praedicto Pio IV. in alia Constitutione incipien.--*Injunctum Nobis*--eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis--*Alias per sel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien.--*Alias sel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583., caeterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V.--*Quum certas unicuique Confraternitati*--31. Octobris 1606.--*Pias Christifidelium*--28. Septembris 1612.--*Quum sicut nuper accepimus*--1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI.--*Quum dudum*--18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta praelatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis praefati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres praedictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiat; necnon ad normam praedictarum Pauli V. Literarum--*Quum certas*--potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse private adjudicandam.

§. 3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam praedicti Ordinis Praedicatorum, ex qua tanquam a prima, & principe innumerae aliae in totum qua late patet Christianam Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodire, a Praedecessoribus Nostris ab eisdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione--*Dominus noster Jesus Christus transiurus*-- pridie Kal. Decembris 1539. &--*Ad providam*--Gregorio XIII.--*Pastoris aeterni*-- octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione--*Quum certas*--3. Novembris 1606.

§. 4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordine Praedicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore, instituta a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI.--

Confirmantur primo Indulgentiae Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quae ab Ordine Praedicatorum originem traxit, concessa.

Cum nonnullis declarationibus.

Indulgentiae pariter, & gratiae concessae Confraternitati SS. Corporis Christi in Ecclesia S. M. U. per Minervam praedicti Ordinis.

Indulgentiae insuper, & gratiae concessae Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

Inter desiderabilia - 28. Junii 1569., & a Sixto V. XXI. - *Dum ineffabilia* - 30. Januarii 1586., Urbano IV., Joanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X. (qui in Constit. XLVI. - *Pastoris aeterni* - Pridie nonas Octob. 1520. concesserat, ut Confratres, & Confores Rosarii per Confessarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus, & censuris, etiam Apostolica Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, sine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Visitationis Liminum BB. Apostolorum Petri & Pauli, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quæ quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, sed intelligenda, & accipienda volumus, & declaramus juxta sancita a Clemente VIII. in Constitutione CXV. - *Quæcumque a Sede* - 7. Decembris 1604. §. 9.; Nimirum ut Confessarii prædicti ab Ordinario Loci, & a suis Superioribus sint approbati, neque absolvi possint a gravioribus casibus prædictæ Sedi reservatis, & ab ipso Clemente VIII. ibidem expressis, aut reservatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque dispensare valeant cum prædictis super quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III. Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedi de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. - *Nuper pro parte* - 31. Julii 1671., simulque decreta novissima per Congregationem SS. Indulgentiis præpositam edita 13. Apr., & 13. Augusti 1726., & per Nos approbata. Ad consolationem personarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Mysteriis in præfato Sancto Rosario comprehensis minus idonearum, præterea declarantes eandem devota, ac pia ejusdem Rosarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta posterius hoc Decretum, Mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tamen si plane volumus, ut iidem Reparationis nostræ Mysteriis Sacratissimis meditandis juxta Rosarii institutum assuescant.

Com quibusdam declarantibus.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejusdem Rosarii devotio-nem.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcumque alie Constitutiones editæ respectu quorumcumque Rosariorum.

§. 5. Ut tamen devotio Deo, a B. M. V. adeo accepta, ac Populis salutaris in dies augeatur, de Apostolica benigntate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra Octavam, vel in ipsa Octava Festi Rosarii Cappellam, in qua erecta sit Societas ejusdem Rosarii, die per eandem eligenda, Indulgentiam plenariam consequantur, si confessi, ac Sacra Eucharistia refecti, pias de more Ecclesiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædecessorum Nostrorum, hanc & cæteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus Cappellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui Cappellam ipsam, sive Altare, non vero quancumque Sanctissimæ Virginis Rosarii Scaturam extra Capellam prædictam constitutam visitaverint.

§. 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuat, Constitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. - *In supremo* - editam die 28. Maji 1664. respectu Rosarii vulgo *Seraphici*; & aliam Clementis XI. - *In supremo* - ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. respectu alterius Rosarii in honorem Sanctissimæ Trinitatis nuncupati, consultata Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut supra, easque, & in eis contenta quæcumque exten-

mus, & ampliamus, Motu, scientia, & potestate similibus, ad cætera quæcumque Rosaria de novo inventa, aut inveniendi sine opportuna prædictæ Sedi facultate, quibus authenticum Rosarium prædictum, Deo, & B. M. V. sacrum, non sine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expressa ratione eidem Ordini privative circa Missam Votivam privilegiam prædicti Rosarii incipien. - *Salve Radix Sancta* - Constitutionem XXIX. Clementis X. incipien. - *Cælestium munerum* - 16. Februarii 1671.

§. 7. Prædecessorum insuper quorumvis Nostrorum Constitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus post S. Pium in prædicta Constitutione - *Inter desiderabilia* - asserta est privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Rosarii, eisque prædictas Indulgentias communicandi soli Magistro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut præsentem Constitutionem nostram Motu, scientia, & potestate prædictis Indultum illud per Prædecessores Nostros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apostolicis Literis suis similiter incipien. - *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* - 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis existenti Ordinis prædicti Magistro quoad viveret concessum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hispania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Missionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Rosarii, in illis Regionibus longissime distantibus, substituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorum reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardin. Concilii Trident. Interpretum, non solum ad modernum primo dictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magistrum, etiam respectu ad Provinciale de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctissimi Nominis Jesu, & Sac. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates supradictas ejusdem Nominis Jesu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus. Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpositæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliisque Societatibus non requiri distantiam illam, quæ per antiquiores Apostolicas Ordinationes sancita fuerat, dummodo cætera serventur requisita.

§. 8. Deinde Indulgentias omnes, ac singulas, & gratias a Sede Crucesignatis, ac Ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

§. 9. Ulterius Indulgentias omnes, & singulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Ginguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda sub protectione ejusdem in arduo tentatæ castitatis certamine victoria, ac respectu propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, concessas pro diversis Ecclesiis Conventuum nostri Ordinis prædicti ab Apostolica Sede per Innocentium X. Brevis dato ad Lovanienses 21. Martii 1654., Innocentium XI. pro Ecclesia sub nuncupatione Rosarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Ecclesia Conventus Mutinen. sub die 24. Decemb. 1695. ac pro Ecclesia Conventus Cæsaraugustani ad

Necnon Constitutiones super facultate privativa Societates Rosarii erigendi, Magistro Ordinis concessa.

Ac super distantia minime servanda in illarum erectione.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Crucesignatis, ac Ministris Sancti Officii concessæ.

Confirmantur præterea Indulgentiæ, & gratiæ Societati *Militiæ Angelicæ* concessæ; eique unitur Societas Academicæ studium, S. Thomæ: cum privativa facultate Magistro Ordinis, ac Vicario Generali prædictas Confraternitates erigendi.

Sanctum Idelphonsum in Constit. incipiente -- *Considerantes nostram mortalitatis* -- Idibus Septemb. 1693., cui inherentes præcipuum hujus Societatis Festum declaramus diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris sacrum, eamque Societatem cum prædictis Indulgentiis, & gratis a Prædecessoribus nostris concessis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut supra, extendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus sit unientes, & incorporantes Societatem Academice Studentium ejusdem S. Thomæ, fundatam in Ecclesia Barchinonen. Fratrum Prædicatorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & pluribus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Constitutione sua -- *Salvator Noster* -- Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Constitutione incipiente -- *Pietatis, & Christianæ charitatis* -- 4. Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. -- *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* -- 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædecessoribus nostris huic Societati Academice concessas, ac illi antea ex aliis prædictis Apostolicis Indultis non convenientes, ac expresse, & signanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Conclusionibus, & Disputationibus Theologicalibus ejusdem Societatis interfuerint: quo sic Angelico S. Thomæ lacte pasci, ac nutriti Confratres, & Conforores, castitatis donum Deo dante feliciter tueantur, aut consequantur amissum; Eadem Auctoritate Apostolica præfatas Confraternitates erigendi, & instituendi ubique facultatem, & quidem privatam, concedentes Magistro Ordinis, ac Vicario Generali pro tempore.

Denique Indulgentiæ quibuscumque aliis Societatibus in Ecclesiis ejusdem Ordinis erectis; vel ejus Ecclesias visitantibus concessæ; cum nova Indulgentiæ concessione deosculantibus Religiosum Ordinis habitum. Sanciuntur, & declarantur nonnulla super Congregationibus secularium administrantium bona ad prædictas Societates spectantia.

§. 10. Demum Indulgentias, quarumcumque aliarum Societatum in Ecclesiis quibusvis Ordinis prædicti canonice erectarum eisdem a prædicta Sede concessas, sicuti & quaslibet Indulgentias Ordinis Ecclesias visitantibus a quocumque concessas; iisque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus Religiosum Habitum Ordinis benedictum.

§. 11. Quum vero Nobis multiplici constet experimento, Congregationes ab usu, vel non usu Cappæ, *Cappatas*, & respectivo non *Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium administrantium temporalia bona ad prædictas Nomini Jesu, Rosarii, aliasque Societates Seculares in Ecclesiis præfati Ordinis fundatas spectantia, quæque de directo Domino præfatorum Fratrum, sive eorum Conventuum, aut Ecclesiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere & realiter sunt; & quatenus opus sit, vere & realiter esse, ac fore quodcumque, Motu, scientia, & auctoritate prædictis declaramus, & sancimus: sive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eisdem Ecclesiis, aut in aliquo Oratorio ad prædictum Ordinem quoque spectante, quomodocumque introductas, contra suam ipsarum Institutionem, in apertam Dei, B. M. V. Sanctorumque, sub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundatæ, gravemque injuriam, Fidelium scandalum, & prædicti Ordinis Fratrum perturbationem, ac præjudicium, passim contra ipsorum Superiorum ejusdem Ordinis Auctoritatem per despoticam bonorum prædictorum administrationem per lites acerrimas Fratribus intentatas, ac non nisi expensis Societatum præfatarum in præposterum usum conversis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quodque, quod longe intolerabilius est, per violentam sui ipsorum introductionem in Sanctuarium, sive in ea, quæ mere spiritualia, aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures

alios diversos modos, utique damnandos sese erigere, atque intrmittere; hinc ad tantum malum tollendum, per novissimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commissione II. ad Nos delatum, & ad consulendum Dei, B. M. V., & Sanctorum famularum, Ecclesiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non solum hætenus aliquas ejusmodi effrænes Congregationes per Apostolicas Literas suppressimus, verum, ut Apostolica providentia Nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendat, Motu, scientia, & potestate prædictis sub interminatione Divini Judicii, necnon sub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipso, absque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua solum per Magistrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, absolvi possint, omnibus, & singulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ne, ubi hætenus prædictæ, aliæve consimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & institutæ non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attendere, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præsumant. Ubi vero primum sub vere devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & causa in Ecclesiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & institutæ reperiantur, districte sime in virtute Sanctæ Obedientiæ eisdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque singulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religiosum, ac pium Societatum, quarum sunt Ministri, institutum, omnino intra certos modestæ terminos ita sese continent, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæsa undique sit debita respectivo Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religiosis, obedientia, & subjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipsam, sive spiritualia sint, sive temporalia, & nominatim ac signanter & expresse dispensationem, custodiam, ac usum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque spectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem suavitatis ministrant.

§. 12. Si vero, quod absit, Congregatio aliqua prætextu consuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujuscumque tituli adhuc obistere pergat in iis, quæ præfati hac nostra Constitutione sancita sunt, Motu, scientia, & potestate similibus eam, ejusque omnia, & singula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & post mortem omnibus, & singulis Indulgentiis, & gratis spiritualibus quibuscumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, spectantibus, eamque, vel eas suppressimus, atque dissolvimus, quinimo privatas, suppressas, & dissolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinarios, ut de hoc ipso per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, talem dissolutionem, & suppressionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in universum, & quibuscumque favore Ecclesiæ Fratrum, immobilibus vero dumtaxat post deductam favore ejusdem Ecclesiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, seu Altaris, necnon pro missis perpetuo per ipsos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio sibi bene viso,

Supprimuntur Congregationes erectæ si obistere pergant in iis, quæ præfata sunt.

quoties tamen bona prædicta tam mobilia quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua gravissima causa minime relinquenda fore visum fuerit. Si vero bona ipsa leviora sint, eadem omnino Capellæ, sive Altari, & Conventui plenarie applicanda sancimus, & applicata declaramus.

§. 13. Eandem vero subjectionem Prælati, ac Religiosis Ordinis circa prædicta omnia præstabit etiam seculares quicumque, congregati ad administranda bona Societatis Rosarii in iis locis, in quibus auctoritate Apostolica, vel Magistri Ordinis erecta fuerit Societas, postquam in ipsis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipso plenarie, ac subiective accedit Societas huiusmodi cum omnibus, & singulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibuscumque suis spiritualibus, & temporalibus, non solum ex Literis Erektionis per Magistrum Ordinis dari solitis, sed etiam ex Apostolica Gregorii XIII. Constitutione -- *Dudum siquidem* -- 1. Augusti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia similiter extendentes ad Societatem Sanctissimi Nominis Jesu) nunc pro tunc talem Societatem cum cujuscumque generis bonis spiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & sic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, sive Ecclesiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipsam, & bona quævis spiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum observari. Quoad temporalia vero quocumque iusta de causa a Magistro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipsis licentia expressa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus consentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum assignatione, ad quem effectum eidem Magistro necessarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta subjectione iidem congregati recedat, eorum Congregationem pari ratione dissolvendam, immo dissolutam, ex nunc; ut prædictum est, declaramus, volumus, & mandamus.

§. 14. Quoad Processiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, scientia, & potestate, ut supra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis datis 20. Junii 1570. quod soli possint peragere Processionem cum Augustissimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Christi hora qua maluerint, & per vias semel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis, & consequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Quum interdum* -- 11. Martii 1573. non solum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Constitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP. V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quoscumque, non modo jam erectos, sed quandocumque erigendos, concessa Indulgentia plenaria interessentibus eidem Processioni; quæ omnia amplissime confirmamus, ut prædictum est, quibuscumque, ut infra, plenissime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione seposita prædictam Processionem solemniter instituant prædicta die, in iis saltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obstacula efficaciter submoveant: ad hoc, ut quæ a Prædecessoribus Nostri Prædicatorum Ordini, cujus filius clarissimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per sacrum huiusmodi tempus recinendis, gloriam Sanctissimi Sacramenti in Ca-

tholica Ecclesia auxit, perennavitque, ac properea de aucta simul, & propagata veneratione Corporis Christi tantopere benemerenti, beneficia jure maximo collata, restituta in Domino gaudentes videamus.

§. 15. Indultum præterea eidem Ordini per nostras Literas incipien. -- *In supremo* -- 10. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejusdem Ordinis Fratres Processionem solemnem Rosarii juxta dictas Literas Nostras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & respective possint absque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requisita, sive sint in possessione eandem Processionem faciendi, sive non. Ex quo vero nonnullis in Locis, sicut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concursu alterius consimilis Processionis aliorum Conventuum ejusdem Ordinis, vel ex alia causa, talem Processionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta consuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ sacro quot annis publicam Processionem ejusdem Rosarii peragunt, Motu, scientia, & potestate sæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & singula in eo contenta pro eisdem circumstantiis extendimus, & ampliamus.

§. 16. Pari ratione concedimus, ac volumus in quolibet primo anni die eosdem Fratres solemnem Sanctissimi Nominis Jesu Processionem libere, & licite ubique Locorum peragere posse, ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem pluribus in locis saltem aliquibus abhinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Processionibus Nominis Jesu, & Rosarii, quæ singulis mensibus a Fratibus prædictis, juxta supra memoratas concessiones Apostolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eadem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, consulatur: districte prohibentes, ne super his a quocumque quavis autoritate pollente impediri possint, aut molestari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra, & circa Claustra circuitus pro eisdem Processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra Ecclesiam, & Claustra, cum Ordinario Loci tantummodo, & semel dirigendum, illum nunc pro tunc Apostolica auctoritate tenore præsentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes.

§. 17. Et quia prædictas sacras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei servitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis persuasum est, per easdem suam ipsorum Jurisdictionem deturbari: quum de reliquo jugi, ac tumultuario Secularium per easdem vias, in quibus fierent Processiones, excursu, eidem propriæ jurisdictioni nullum præjudicium inferri noscant, & sciant; ad huiusmodi controversiarum radicem evellendam, Motu, scientia, & Potestate, ut supra, sancimus, decernimus, & declaramus, ex Processionibus prædictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum Cruce erecta, & Stola nullum aut de jure, aut de facto generari, & sequi posse præjudicium Parochorum Juribus; nec non Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stola gestantes sine licentia Ordinarii, & interventu Parochi easdem Processiones, omnesque alias peragere posse, ac debere.

§. 18. Quum insuper Nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari observantiæ, ac etiam Ecclesiasticis Functionibus extraordinariæ illæ Processiones, ad quas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi con-

Quoad Processiones Rosarii.

Quoad Processiones SS. Nominis Jesu.

Declaratur ex prædictis Processionibus nullum Parochorum jurisdictioni præjudicium inferri.

Decernitur quibus Processionibus interesse debeant Fratres prædicti Ordinis.

Idem quod supra præscribitur secularibus congregatis ad administranda bona Societatis Rosarii, & SS. Nominis Jesu.

De Processionibus a supra prædicti Ordinis Fratribus peragendis, Confirmantur nonnullæ Pontificum Constitutiones.

tingit, Motu, scientia, & auctoritate similibus, volumus, & mandamus, quod Fratres prædicti non teneantur accedere, nisi ad Processiones sequentes: ad illam scilicet, quæ fit in die Corporis Christi: illas, quæ sunt in Litanis majoribus, & Rogationibus: & alias, quæ pro bono, causa, aut honore publico, ab Episcopis indicentur, juxta Decretum generale anni 1628. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis Conventibus, & Locis, in quibus ex Apostolica dispensatione, Decreto aliquo Congregationum S. R. E. Cardinalium, vel consuetudine; Fratres ad omnes, vel aliquas Processiones accedere antehac non tenebantur, aut non consueverunt: quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus: eaque Indulta, & Consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipsis Apostolicæ firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque Decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & conventionibus, ac cæteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini concessum super Altaribus privilegiatis.

§. 19. Aliud quoque Indultum ipsi Ordini per Nos concessum in Literis datis 22. Septembris 1724. & incipien. - *Exponi Nobis* - circa Altaria Privilegio affecta non solum, ut supra, confirmamus, & innovamus, & de novo concedimus, verum præterea declaramus, accipiendum juxta alias Literas Clementis IX. - *Quum fel. rec. Alexander PP. VII.* - emanatas sub 23. Septembris 1669. ita, quod Missæ secundum tenorem Literarum nostrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & sint eodem Privilegio affectæ, non sint Defunctorum, sive sint ex obligatione, sive ex devotione, quotiescunque Missæ Defunctorum celebrari non possit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis.

§. 20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Constit. - *Exponi Nobis* - 23. Julii 1518., quod scilicet quoties Festivitates Ss. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes qualibet ex causa, etiam extra tempus Interdicti transferrentur, etiam Indulgentia, Ecclesias visitantibus in Festivitatibus hujusmodi, & per earum Octavas pro tempore concessa, ad tempus celebrationis hujusmodi sint, & censentur translata, auctoritate Apostolica approbantes, innovantes, & de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias Festivitates aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum Fastis adscriptorum, vel in posterum adscribendorum, & ad Festum omnium ipsius Ordinis Sanctorum quod die 1x. Novembris celebrari solet, atque ad Octavas, & Indulgentias pro eisdem a Prædecessoribus Nostri, vel a Nobis hætenus concessas, ac quandocumque concedendas: ac etiam ad Festum, & Octavam Sanctissimi Rosarii quoties ob occurrentes majores Festivitates, vel alias causas transferri contingat.

Necnon Facultas concessa Prælati Ordinis absolvendi, & dispensandi sibi subditos fratres, & sorores a quibuscumque casibus, etiam refervatis.

§. 21. Facultatem quoque datam a sæpedito Sancto Pio V. in Constitutione cxxxii. - *Romani Pontificis circumspècta benignitas* - 21. Julii 1571. Prælati Ordinis, absolvendi sibi subditos Fratres, ac Sorores, & cum eis dispensandi, sicut absolvere, & dispensare possunt Episcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Trident. sess. xxiv. cap. vi.*, interdictio tamen penitus iisdem Fratribus, & Sororibus usus Cruciatæ, sive alterius cujuscumque Privilegii, ad eligendum sibi Confessarium, & obtinendas ejusmodi dispensationes, & absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII. Constitutione lxxiv. - *Romani Pontificis* - 23. Novembris 1599., & Urbanus VIII. Constitut. *Cum in specula* - 19. Junii 1630. iisdem Prælati confirmamus, ut supra, innovamus, & quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper at-

tendentes, Julium II. Prædecessorem Nostrum in Constitutione - *Exponi Nobis* - inferius referenda, decrevisse, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. in Constitutione vii. - *Regimini* - Kal. Januarii 1474. §. 4., & in alia incipien. - *Quoniam omnes* - 28. Maji 1481. concessa fuerat potestas absolvendi, & dispensandi suos Subditos in casibus Sedis Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ, & Gregorium IX., Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac successive alios Prædecessores Nostros, ut Religiosorum excursibus; Ordinis decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem Prælati Ordinis circa sibi subditos Fratres, & Moniales, facultatem dedisse, ut super casibus, & censuris eidem Sedi alias reservatis absolverent, & dispensarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut prædictum est, concedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos absolvere posse Fratres, & Sorores sibi subditos, & subjectas ab omnibus, & singulis casibus, & censuris Sedi Apostolicæ etiam per Bullam Cœnæ reservatis, exceptis dumtaxat illis, quos laudati Sixtus IV., & Julius II. in præmissis eorum Constitutionibus excipiendos fore voluerunt; eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Possit tamen solus Magister Ordinis ab irregularitate hujusmodi dispensare cum Fratribus ibi subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum, & intra Claustra extiterit consummatum.

§. 22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolica fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorum commutationem, pro Confessariis Ordinis prædicti quoad personas sæculares, ac præcipue spectantes ad Societates supramemoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ex Auctoritate in diversa abeuntium opinionibus subortas, volumus, sancta in prædicta Const. Clementis VIII. incipien. - *Quacumque a Sede* - ab omnibus, circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est, quod circa personas prædictis Societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, & de Apostolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confessariis Ordinis Prædicatorum absolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, sicut de Confratribus, & Confratribus Rosarii, supra diximus, & concessimus, possint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctissimi Nominis Jesu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta superius innovatas Constitutiones Pii IV. - *Injunctum* - & Gregorii XIII. - *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* - Pro aliis vero Societatibus in Festo præcipuo ipsarum, & tribus diebus tale Festum immediate antecedentibus. Et circa reliquas personas sæculares Societatibus minime adscriptas, iisdem Confessariis Ordinis concedimus, ut easdem ab aliis prædictæ Sedi reservatis casibus, & censuris absolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta solvere, juxta privilegia, quæ ipsorum, aut alii ex inferius recensendis, sive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apostolica Sede concessa esse, nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

§. 23. Circa audientiam vero Confessionum Secularium personarum quarumcumque servandus erit tenor Constitutionis CXXXIII. S. Pii V. - *Romani Pontificis providentia* - 8. Id.

Statutum ut nonnulla circa privilegia absolvendi, & relaxandi Juramenta, & vota commutandi pro Confessariis prædicti Ordinis quoad personas sæculares.

Circa approbationem audientium Confessionum secularium personarum.

Augusti 1571. §. 2., qua nimirum cavetur, semel approbatus previo examine ab Episcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Constitutionis VII. Clementis X. incipien. - *Superna* - §. 6., qua disponitur, cunctis Fratribus unius Conventus simul adimi non posse facultatem, Confessiones audiendi, inconsulta Sancta Sede.

Confirmatur porro Indulta quocumque eidem ordini concessa quoad verbi De prædicationem.

§. 24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, & quantum proinde meritum sibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incumbulis ejusdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* insignivit, Indulta desuper a Prædecessoribus Nostri concessa pro insertis habentes, atque Fratribus ipsis quamplurimum confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, scientia, & potestate prædictis confirmamus, facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini sess. xxiv. cap. iv.* & declarationis S. Pii V. in Constitutione. - *Esti mendicantium* - & - *Ad hoc Nos Deus* - §. 8., quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut supra; quod iidem Fratres ex Altari, aut suggestu in Ecclesiis, sive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Rosarii potissime, tanquam ejusdem Ordinis insignie Patrimonium, ejusque Indulgentias, sicuti & cæterarum Societatum in ipsis Ecclesiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite possint, ac valeant. Privilegia quoque Missionarii Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ discrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Siniis, Tunkino, Armenia, Americanis Insulis, ac alibi Fidem Catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante, & post Joannem vulgo XXII. in Constitutione. - *Quum sit hora* - 3. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, Indulgentias insuper omnes, ac cæteras quascumque gratias, pro insertis habentes, iidem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, & elargimur.

Necnon privilegia Missionarii Ordinis.

De Sacramentis administrandis, & sepeliendis famulis, aliisque in Conventibus dicti Ordinis.

§. 25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejusdem quævis Sacramenta etiam in Paschate, & in mortis articulo ministrare, eorumque Cadavera, quum obierint, in ipsorum Cæmeteriis sepelire, inconsulto profus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. - *Qui Deum tota mente diligitis* - 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Mari magno* - a Gregorio XI. in Bulla similiter incipien. - *Qui Deum* - & a Nicolao V. in Bulla. - *Iustus, & honestis* - pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Constitutione incipien. - *Exponi Nobis fecistis* - 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel casu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Vestimenta Ecclesiastica, aliaque.

§. 26. Insuper facultatem indultam Superioribus quibuscumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Vestimenta, aut Paramenta Ecclesiastica, in quibus non intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Const. - *Sacra Religio* - 5. Kal. Maji 1402., ab Innocentio VIII. loco statim referendo, & a S. Pio in Brevi incipien. - *Volentes iis* - 25. Junii 1571.: Solemniter, & juxta ritum Ecclesiæ, aqua prius a Catholico Episcopo benedicta, reconciliandi polluta Ecclesiæ, Cæmeteria, aut Claustra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus

Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam. - *Benignitas* - 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 16. Junii 1569. eidem Ordini, ejusque Superioribus prædictis motu, scientia, & auctoritate similibus, confirmamus, & innovamus, & respectively declaramus, prædictis Superioribus esse præterea permissum aqua, ut supra, ab Episcopo benedicta, novas Ecclesias, nova Cæmeteria, Capicula, Claustra, & Oratoria benedicere, & hæc omnia etiam de novo concedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diocesanus Episcopus renuere aquam a se benedictam concedere, possint, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo aquam in ejus Diocesi benedictam ad prædicta præstanda accipere, & ad sportare.

§. 27. Quia vero ad aures Nostras pervenit, non obstante nostra, ac etiam novissimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit. v. Cap. 11.* sententia, quod *Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora sacris initiatur*, etiam post Decreta Concilii Tridentini, a nonnullis etiam Episcopis in dubium revocari, an inter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, scientia, & auctoritate prædictis, declaramus, eisdem Fratres ex nostra, ac etiam dicti *Romani Concilii* definitione eodem Privilegio frui, ac potiri posse, & debere; & quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contraria dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostra erga prædictum Ordinem, intra cujus dilectissimum finem adhuc versari gloriamur, dilectione, iidem Fratribus signanter, specificè, & individuo concedimus, quatenus a Diocesano, eoque renuente, aut non valente, a quocumque Catholico Episcopo Ordines extra Tempora suscipere, & Episcopi ipsis conferre, libere, & licite valeant juxta declarationem S. Pii V. in Bulla. - *Esti mendicantium* - Decretum Clementis VIII., & uberius explicata in dicto Concilio Romano Nostro *Tit. v. Cap. 1. & Tit. XXI. Cap. 11.*

Declaratur Fratres Prædicatorum extra tempora sacris initiari posse.

§. 28. Recolentes quoque quantum Monialium directio, & Clausura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejusdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriusque in hac ipsa Alma Urbe nostra Institutori; Ac attendentes, Clementem IV. in Constitutione. - *Affectu sincero* 8. Idus Februarii 1267. Apostolica sollicitudine commendasse Filiis tanti parentis curam illam Monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius, & feliciter insisterent Ministerio Verbi, facta ipsis plenissima potestate, eisdem Sanctimonialibus visitandi, corrigendi, earumque Confessiones non solum per Magistrum Ordinis, & Provinciales, sed etiam per alios Fratres idoneos audiendi: Bened. XI. ejusdem quoque Ordinis in Constitutione. - *Sacra vestra Religio* 3. Kal. Martii 1304. eisdem Moniales a Jurisdictione cujuscumque extra prædictum Ordinem existentis exemisse, quod Sanctus Pius in sua Constitutione. - *Esti Mendicantium* aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *Sess. xxv. cap. 1x.*, omnia hæc supradictis motus, scientia, & potestate confirmantes, innovantes, ac quatenus opus sit de novo concedentes decernimus, & declaramus. Jurisdictioni Prælatorum Ordinis subesse etiam Puellas educationis causa, aliaque Mulieres ex legitima dispensatione introductas, & degentes in Monasteriis ejusdem Ordinis Monialium exemptis, & respectively subiectis, ut supra Prælati dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordini

De Monialium directione, ejusdem Ordinis Fratribus de mai. 23. eorumque Confessoribus, confirmantur quæ ab aliis Pontificibus statuta fuerunt.

conscientiam summopere in diem Domini oneramus) & ab Ordine ipso de more ad Monialium sibi subjectarum Confessiones audiendas destinatos, Locorum Ordinarii debita reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinum, & Sedem Apostolicam circa Monasteria exemptorum delegata auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostræ huic Constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adjuvantes adhibere, nullatenus vero ab eisdem Ordinariis examinandos esse pro prædictarum Monialium Confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro Fratrum Ordinis Confessionibus excipiendis, tamen quandoque contra eosdem prædicta delegata auctoritate procedere possint, ac valeant; multo autem minus Superiores, sive Locales, sive Provinciales, sive etiam Magistrum ipsum Ordinis, qui ex prædicta Apostolica commissione Deo plenam reddidit rationem de sibi subjectis Monialium animabus; ut sic illæ, ac custodito veluti primario potestatis Spiritualis caractere, quemadmodum alias ligare possunt, ac ligant, ita etiam libere solvere possint, ac valeant sibi subjectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese Sacramentaliter auditu postulaverint, quod plane alias, aut nullo modo, aut ægre admodum præstare possent; non obstantibus Constitutionibus Gregorii XV. - *Inscrutabili*, & Clementis X. - *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales.

§. 29. Iisdem omnibus, & singulis Superioribus, atque ab ipsis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus sibi subjectis liberam esse debere, Superioribus quidem profusus, & omni modo, Delegatis vero Religiosis cum Superiorum eorum missione, & benedictione. Administrationem temporalem ad Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evidenti Monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad Moniales, & Monasteria sibi subjecta, prædictos Superiores posse, ac debere Jurisdictionem suam secundum Apostolicas Sanctiones tueri; salva in reliquis Jurisdictione jure delegato Episcopis competente; quibus tamen auctoritate Apostolica penitus interdiximus, ac prohibemus, ne circa Visitationem Clausuræ ultra facultates a Concilio sibi factas, & concessas, ullatenus sese extendant, neve ejusdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum sunt, se intromittant. Si vero Moniales ipsæ servare renuant, quæ pro observantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem eadem Monasteria libere dimittendi ex Apostol. Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ - *Exponi Nobis* - Dat. a Leone X. 6. Novembris an. 1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum Monialibus, sicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emissam Professionem constitutis, integrum esse frui, & potiri Indulto S. Pii V. in Constit. CIX. - *Summi Sacerdotii Cura* 23. Aug. 1570.

Recententur Constitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, quæ, & confirmantur.

§. 30. Quum autem silere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S. Thomæ Aquinatis, cui ipsemet Ordo salubriter insiluit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis suis in Ecclesiam meritis extollamus. Satius ergo ad absolutum illius præconium putamus commemorare, ipsam ex Salvatoris Crucifixi ore, sicuti pie testatur historia, fuisse probatam, & constanti Summorum Pontificum testimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potif-

finum suis Constitutionibus, & Literis Apostolicis præstiterit Joannes vulgo XXII. in Constit. xx. cujus initium - *Redemptionem misit* - 15. Kal. Aug. an. Domini 1323. Clemens VI. Constit. - *In Ordine* 8. Idus Febr. 1344. Urbanus V. in Diplomate - *Copiosus*, & *laudabilis* dat. 10. Kalen. Julii, & prid. Kal. Sept. 1368., S. Pius V. xxxvi. *Mirabilis Deus* 3. Idus Apr. 1567., Sixtus V. lxxvi. *Triumphantis* prid. Id. Martii 1588., Clem. VIII. *In quo Nos*, & *Quantum professe* 22. Nov. 1603., & *Sicut Angeli*... Paulus V. *Splendidissimi*: 17. Decemb. 1607., & Alexander VII. *Literas* 7. Augusti 1660.; Equum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis instar Mundum universum illustrans uberrima Christianæ Ecclesiæ bona peperit, paritque in dies singulos multiplici fructu, Supremo Apostolicæ Sedis Magisterio adversus quoscumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fidelissime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque assiduis ferre experimentis probe noscentes per alias peculiarias nostras Literas incipien. - *Demissas preces* - Dat. 6. Novemb. 1724. calumnias, ejusdem Angelici Doctoris, & S. Augustini doctrinæ temere irrogatas retundimus, & prout rei gravitas exposcebat, auctoritatis nostræ præsidio eliminavimus. Luculentius vero æstimationis argumentum in ipsam S. Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magisque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipsius Sectatores ad illius sinceram, & tutam professionem inflammentur, prædictas omnes, & singulas Decessorum nostrorum Constitutiones, Literas, seu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & singula in eis contenta, suprema, qua fungimur, auctoritate, motu, scientia, & deliberatione præmissis comprobamus, & rursus quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinetes tranquillitatis Ecclesiæ Catholicæ perturbatores desinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præposteris, & a veritate alienis interpretationibus Apostolicas ipsas Literas nostras, non sine aperta, ut accipimus, verbis nostris, ac etiam Decessorum Nostrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Assellas, & Sectatores incessere audeant, Constit. 98. quæ incipit - *Pastoralis Officii* - fel. rec. Clem. XI. omnibusque in ea contentis firmiter inhaerentes, sub divini Interminationis Judicii, iterumque sub canonicis penis omnibus, & singulis Christianidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S. Doctoris, ejusque insignem in Ecclesia Scholam, præsertim ubi in eadem schola de Divina Gratia per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita Prædestinatione ad Gloriam sine ulla meritum prævisione, agitur, ullatenus dicto, vel scripto contumeliose impetant, ac veluti consentientem cum damnatis ab Apostolica Sede, & signanter a Constit. 64. d. fel. rec. Clem. XI. incipien. - *Unigenitus* -; Janfenii, Quesnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S. Thomas, & vera Schola Thomistica quam longissime abest, & absuit, universis tam antiquis, quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus hæresibus, & perniciosis assertis adversans. Damnamus item Folia, Theses, & Libros antehac Typis impressos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, seu fovendam doctrinam S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliisque genuinæ Thomisticae Doctrinæ Assellis invidiam, designatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ assertive renovantur, vel in aliam a germana prædicarum nostrarum Literarum sententia, sive Decessorum nostrorum mente, honorifica, atque favorantia Doctrinæ Thomisticae verba fallacissime detorquentur.

Præscribitur omnibus Christianidelibus, ne S. Thomæ doctrinam prædictam contumeliose impetent. Damnantis etiam libris in ejusdem Doctrinæ calumniis conscriptis.

Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriz suae incrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magistro salutari Doctrina, quam ipsius innocentium morum, & illustrium virtutum imitatione proficiat.

De privilegii Adolescentium Secularium in praedicti Doctoris studiis insignioribus.

§. 31. Ne autem Adolescentes Seculares a praesentibus Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea praemium, nulla expedita via pateat ipsis per Theologicas disciplinas ad dignitates illas, quae solis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia consequutis conferri debent, ac possunt; Motu, scientia, & potestatis plenitudine, ut supra, ad universa insigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quae ad minus quatuor consent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lecturibus in quibuscumque provinciis Ordinis praedicti erecta, vel erigenda extendentes concessionem factam a Gregorio XIII. Fratribus ejusdem Ordinis Provinciae S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatum, & confirmatum per Paulum V. in suis Literis incipien. - *Militantis Ecclesiae* - prid. Non. Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Constit. - *In supremo* - 10. Kal. Martii 1644., necnon privilegia omnia, & singula Apostolica in id concessa praedictis Fratribus ad omnia praedicta Studia, Conventus, & Universitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut post ementum certum, nec unquam minus quam duorum annorum, stadium, ad percipiendam Sac. Theologiae juxta inconcussa, & tutissima S. Thomae Dogmata intelligentiam accommodatum, a Studiolorum illorum Moderatoribus, sive Lecturibus, numero, & procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis praescribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apostolica, ut praedictum est, confirmatis, post praemissas Scholasticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas consuetudines, vel methodum ab eodem Magistro praescribendam, ac praemisso diligenti examine, Laurea Doctoralis, sive Magistralis, Praesentatura, ac Licentia, sive Gradus Baccalaureatus, ac alii consueti in S. Theologia (quos quidem pari Apostolica auctoritate Motu, & scientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in Academia Romanae Sapientiae, Salamantina, aut Parisiensi, vel alia quacumque insigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri possint, ac valeant Scholaribus secularibus, Studentibus in insignioribus Civitatibus, aut Locis, in quibus ad eorum Scholam juvenes seculares accedere permittuntur, idque tamen ibidem alias publica pateat Universitas, hoc dumtaxat casu praestitis per divites, a tali solutione de caetero non exemptos, consuetis Universitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores praefatos idoneos reprobos Officiales Universitatis ad eisdem Gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus praedictos promovere Lectores, & Magistri praefati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, in quibus Secularibus Doctrinae D. Thomae, prout in hujus receptissima Schola tradita, Gradus ultro non pateant.

§. 32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Constit. sua - *Quum Sacer Ordo Praedicatorum* - Nonis Martii 1572. amplissime concessam, ut possit ex sibi subiectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem similiter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens - *Debitum Pastoralis* - 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare possint, ac valeant Fratres

Ordinis in Notarios pro executione mandatorum Apostolicorum. Et generaliter quaecumque, & cujuscumque generis gratias, Indulta, Privilegia, praerogativas, facultates; a Sede praedicta Ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Constitutionibus, & Ordinationibus Comitiolorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anno 1629. Denunc. III., auctoritate Apostolica, quae omnia hic similiter profertur habentes, confirmamus, innovamus, & ut praefertur concedimus, non obstantibus Brevibus Apostolicis Clementis X. - *Ad Apostolicam* - 5. Sept. 1675., & Innocentii XI. - *Quum non alias* - 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & signanter concessa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis suis Literis - *Exponi* - 3. Decembris 1635. Cum excommunicatione latae Sententiae, Magistro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reservata, contra Fratres, & absolute ab Officiis ipso facto incurrenda contra Praelatos ejusdem Ordinis, qui per se, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconsulto, in Romana Curia negotium aliquod tractare ausi fuerint: ac deinde Provincialibus, ac caeteris quibusvis Ordinis praedicti Praelatis, & Superioribus. Indulta quoque, & quomodocumque elargita Provinciis, & signanter spectatissimae Nostrae utriusque Lombardiae, ac etiam Monialium Monasteriis amplissime confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus.

§. 33. Pro Fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine Penitentium S. Dominici nuncupato Gregorio IX. in Constit. - *Dei estanda* - Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. - *Congruum existimantes* - 5. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. - *Quum de Mulieribus* - Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. in Constit. - *Humilibus, & honestis* - 15. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulae ejusdem Ordinis incipien. - *Sedis Apostolicae* - 6. Kal. Julii 1405. Eugenius IV. in consimili Constit. - *Provisionis nostrae* - pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Constit. - *Sacrosancta* - 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. - *Considerantes* - 30. Sept. 1465., Julius II. - *Considerantes* - 14. Decembris 1509. - *Exponi Nobis fecisti* - 27. Febr. 1510., Leo X. - *Dum intra mentis* - 19. Decembris 1516., & - *Nuper* - 1. Martii 1518. Paulus III. - *Exponi Nobis nuper fecisti* - 26. Julii 1542., necnon S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., alique Praedecessores Nostri per suas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & personas, domos, Acelleraria, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujusmodi omnes, & singulas Literas, Gratias tam spirituales, quam temporales, Concessionem, Exemptionem, Indulta, ac caetera quaecumque, cujuscumque generis, & nominis, spiritualia, & temporalia Privilegia plenissime confirmamus, & innovamus, & ubi opus sit de novo concedimus; praecipue pro Christianis Fidelibus utriusque sexus, qui collegialiter, aut in Claustris vivunt, aut solum votum perpetuae castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis Domibus, vel cum affinis, & Consanguineis, dummodo habitum Ord. gestent, & Altissimo sub Regula, & Instituto d. Ordinis Tertii caste, & pie famulatum praestent. Contrariis quibuscumque non obstantibus, & praecipue Concilio Lateranen. 3. quibus omnibus in hac parte Motu, scientia, & potestate similibus amplissime derogamus. Hujusmodi vero Institutum tanquam sanctum, meritorium, & Christianae perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, praecipue ex collegialiter, aut cum Claustralibus, aut in Domibus Consanguineorum, sive propriis sub solo, & simplici voto inviolabilis castitatis, caeterisque modo, forma, habitu, Novitiatu,

Confirmantur pariter gratiae omnes concessae Tertio Ordini Penitentium S. Dominici.

Idemque veteris Ordo Regularis declaratur.

Professione, ac Regula viventibus compositum, & consequenter ab omnibus Confraternitatibus, de quibus agitur in Constitutione san. me. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, sicut sunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi, fuisse, & esse decernimus, ac declaramus: Motuque simili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam juxta præmissa, & inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Approbatur quoque Constit. omnes, quibus concessa fuit Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, aliisque superioribus suprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

§. 34. Omnes insuper Apostolicas concessiones, quibus assera fuit Ordini Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Provincialibus, cæterisque aliis substitutis Superioribus, præminentia, auctoritas, & Superioritas super præfati Instituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus sit, eandem præminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædecessores Nostros Innocentium VII.; & Eugenium IV. fuisse approbatam Regulam prædictam, ejusque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipso B. Dominico suscepisse, ejusque præcepta executioni mandasse, eidem Generali Magistro privative quoad alios quoscumque confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subiectos Fratres quoscumque facultate opportuna, ac necessaria instructos, Personas ad dictum Ordinem, juxta ipsius Statuta recipere, habitu donare, atque elapso debito probationis tempore ad professionem recipere, itaut Personæ quæcumque aliter receptæ, nec sint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejusdem Privilegiis, ac Indultis potiuntur, nisi pro peculiaribus Personis, & casibus per Nos, & Successores Nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque, aut Visitatorem instituere; Magistrum quoque, Directorem, ac Confessarium ætate, moribus, pietate, scientia, & prudentia gravem concedere, & deputare qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, aut Congressus convocet, & in ipsis, sicut in aliis quibuscumque Actibus, & Functionibus præsideat: Necnon, Locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque cujusvis status, gradus, & conditionis existant. & quacumque fungantur auctoritate semper exclusis, Congregationes illas, ac Personas Tertii Ordinis, sive Virorum collegialiter, aut in Claustris, sive Mulierum cum expresso Voto, ut supra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conservatoria, Hospitalia, Monasteria, sive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Ecclesias pleno Jure visitare, instruere, paterne corrigere; ac reformare, tam in capite, quam in membris ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, restituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipsius Collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & statu procedere: aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejusdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties sibi libuerit libros, & rationes reddituum, ac bonorum, sive Congregationum, sive Collegiorum quorumcumque, non secus ac Monasteriorum, ac singulorum, sibi pleno Jure subjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Administratoribus quibuscumque rationem reddituum per eos administratorum recognoscere, examinare, ac exigere possit, & valeat. Motu,

scientia, & potestate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quosvis Administratores justa de causa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religiosum quempiam idoneum substituendi.

§. 35. Ut autem prædicta omnia cum spirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, districte præcipimus omnibus, & singulis Ordinis Professoribus per totum Orbem existentibus, ac exituris cujuscumque gradus, ac conditionis existant, & præcipue quibuscumque gradibus, & quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Claustris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & secundo Monialium, eundem habet Patrem, & Patriarcham in cælis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc. VII. in Bulla supradicta omnes appellentur *Frates, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Frates, & Sorores de Penitentia S. Dominici*: ita cum utroque illo Ordine unum, eundemque in Terris Successorem B. Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magistrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magistro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia sese conforment; maxime quum Regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad penam, ejusque rationabilis relaxatio sit in manu discreti Superioris constituta: iisdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Instituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, parent, & obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, Habitu spoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec resipiscant, vel absolute quoque dimitti possint; quemadmodum alias Regulæ ipso cap. 19. pro quibusdam casibus disponit: Insuper, & Collegia ipsa supprimi, ac dissolvi, sin minus dimitti, ac relinqui ab eisdem possint, & valeant, & respective nullis Tertiariis gratis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

§. 36. Ordinis Magistro pro tempore, sicut & Ordini ipsi in Generalibus Comitibus quandoque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem statum, ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam potestatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac personarum opportunitate in Domino judicabunt sic melius disponenda (salva tamen ejusdem Regulæ substantia, & intactis Sacris Canonibus) nunc pro tunc Apostolica auctoritate ejusmodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

§. 37. Deinde quum nonnulla sint Capita, super quibus potissime Tertiarias Personas, sive in Domibus prædictis seorsim, sive etiam in Asceteriis collegialiter Virginalium, aut cælibem, aut castam Vidualem expresso Voto, & sub Habitu, & Regula prædictis vitam traducetes, necnon Fratres Ordinis Prædicatorum ipsas vexari, ad Nos delatum est, ideo expresse declaramus, & volumus. Quod tamen omnes, & singulæ prædictæ personæ summam debeant habere reverentiam Locorum Ordinariis, cæ-

terisque

Præscribitur ejusdem Ordinis professoribus, ut agnoscant in Superioribus præd. Magistrum Generalem, alioque.

Injungitur præfato Magistro Generali ut ejusdem Tertii Ordinis Reformationi advigilet.

Statuuntur nonnulla pro d. Reformatione.

A quorum jurisdictione Tertiarie personæ exemptæ sint.

terisque Prælati inferioribus, quemadmodum earum quoque Regula præscribit: Atque juxta Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Episcoporum, & Regularium consultacionibus præpositæ editum sub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ in privatis Domibus perpetuo mansuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, eas sibi posse de victu, & vestitu sufficienter providere; illasque fore bonis moribus præditas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Consanguineis, aut Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu conjunctis, aut saltem cum viris perspectæ prohibitæ, vitam traducuras, eas tamen juxta præmissa Tertiarias effectas a cuiuscumque alterius inferioris extra Ordinem Prædicatorum constituti Prælati, & ipsius Ordinarii loci Jurisdictione exemptas esse volumus, & fore declaramus, districteque mandamus, eisque de novo talem exemptionem concedimus. Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendarum hac nostra Constitutione perpetuo valitura injungimus, & mandamus, quod nisi in particularibus Asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes, non admittantur, nisi tempore Professionis exceßerint annum 18. Quo vero ad eas, quæ in Domibus, ut supra, seorsim cum certis castitatis Voto, Habitu, & Statutis, sunt vitam traducuras; quæ secundum S. Scripturas bonum sit portanti jugum ab adolescentia sua, & Ordo prædictus ex Regula sua vigiliis, jejuniis, pluresque abstinentias habeat juxta referendas; Virginitatis quoque Sponsio placeat sibi cito promissa Virginitas: Plurimæque insignes Virgines prædicti Ordinis de penitentia non solum a teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cælesti Sponsio consecraverint, Habitumque induerint, sed florenti adhuc ætate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmen ducere potest cælestis Virgo S. Catharina Senensis, de Apostolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, scientia, & potestate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eadem, quibuscumque non obstantibus in contrarium, post decimum octavum annum, vel etiam in minori ætate juxta consuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint, ac valeant: Revalidantes quascumque acceptationes, & Professiones, si quæ forte ex defectu ætatis hæctenus factæ dici possent invalidæ. Habitum uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse Habitum formam, quæ pro regionum diversitate hæctenus ab eisdem Tertiariis servata est. Licere quoque Mulieribus, quæ emisso Voto seorsim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *Suprajectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupant *Sottogola*, & Scapulare, seu *Patientiam*.

§. 38. Tertiariis prædictis emisso solo Castitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino suaderi votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque Clausuram, juxta propositum Constitutum. 8. S. Pii V. incipien. *Circa Pastoralis*; in hærentes tamen Literis Apostolicis superius memoratis Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emitte tria Vota, declaraturque per hæc ipsa ad Clausuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam ex Regula Tertii Habitum, ac aliis Clementis IX. *Alias propositis* - 10. Decembris 1667., in quibus Tertiariæ collegiali-

ter viventes, ad clausuram nullatenus compelluntur; Attendentes insuper per annos, ut accepimus centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per seculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum 20. Decembris 1616.; ejuscemodi Tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus, ac tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausura, declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus, etiam Apostolicis quibus expresse per præsentem derogamus. Licet circa Sacramentorum susceptionem, & sepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula, & Statutis, & sub expresse perpetuæ Virginialis, aut Viduicæ Castitatis Voto sive collegialiter, sive in privatis Domibus, viventes, ex recitatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum; earum sexui non repugnantibus, & pleno jure subesse Fratribus, & in primis Magistro Generali ejusdem Ordinis: hisque liceat *authoritate Apostolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Pasche, sive Festi Resurrectionis D. N. J. Christi, & infra ejus Festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Euchari-stiæ, & alia Sacramenta Ecclesiastica quacumque exhibere, & ministrare etiam in Domibus propriis: Necnon illarum Cadavera ad eorundem Fratrum Ecclesias tumulanda deferre, etiam Parochialium Ecclesiarum Personarum eorundem Rectorum licentia desuper minime requisita, & contradictione qualibet non obstante.* Ne tamen desuper Tertiarias, & respective Fratres Ordinis Prædicatorum indebite molestari contingat, expresse declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas de Penitentia S. Dominici sive collegialiter, sive separatim in Domibus, ut prædictum est, viventes cum expresse Voto, a solis Fratrum prædicti Ordinis Prædicatorum, contradictione qualibet, & quacumque consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die Sanctæ Paschæ, & in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi præcepto de Communionem Paschali, & in casu mortalis infirmitatis, sive in mortis articulo, Sacram Eucharistiæ, Extremam insuper Unctionem absolute recipere posse, & debere; Earundemque post mortem Cadavera (nisi forsan collegialiter viventes habeant, aut sit aliquando legitime habitura in earum Ecclesia, Oratorio, aut Collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos Fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad Fratrum Ecclesiam tumulanda deferri posse, ac debere, & quidem absque interventu, licentia, & requisitione Parochi, nullaque eidem soluta quarta; Et sicuti volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & respective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & respective tumulari per Fratres, & in Ecclesiis illorum, ita disponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad ministranda Sacramenta ad Tertiariis utriusque sexus possint, & debeant, ingrediendo limites cuiuscumque Parochiæ cum Cruce erecta, & processionaliter condigne afferre Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, tam in casu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in casu talis infirmitatis, quæ impediatur accessum ad Ecclesiam ditorum Fratrum, pro satisfactione præcepti Paschalis; ac etiam titulo devotionis circa consuetas majores Ecclesiæ solemnitates, & similiter Defunctorum Cadavera ad propriam

A quibus debeant Sacramenta suscipere; & mortuæ Sepulturam.

De ætate ad Ordinem recipiendarum.

De habitu uniformitate.

Suadentur præd. Tertiariis emisso tertium Votum, & clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli posse declaratur.

Innovantur Con-
stituciones emanatæ circa
ambitiosos
Ordinis Fra-
tres.

Ac super
corrigendis
excessibus.

Necnon
circa appel-
lationes.

Ecclesiam asportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum sit ministrare Sacramentum in casu repentinæ infirmitatis, quæ spatium non permittat vocandi Fratres prædicatos.

§. 39. Ut porro quantum in Domino possumus consulamus indemnitate obedientiæ, Superioribus prædictis ad eorum respectivè Religiosis debitæ, & ut simpliciori via nitantur omnes in semel Deo promissam Regularem observantiam, motu, scientia, & potestate sæpeditis in primis quoad omnia, & singula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Constitutiones emanatas adversus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII. incipientes. -- *Quum nihil magis* -- 5. Junii 1580. Clemens VIII. -- *Religiosos Viros* -- 23. Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7. Jan. 1608. Deindeque pro tueda Regulari Disciplina confirmamus, & innovamus Constitut. IV. Bonifacii VIII. -- *Ad augmentum* 6. Id. Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis excessibus Subditorum volumus, peragendum, *postpositis rimulis, & apicibus Juris secundum consuetudines, & Statuta Ordinis etiam faciendâ.* Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis observantiæ enervantes, ac evertentes, nisi retineatur, & servetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque si fieri possit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Episcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus similiter quæcumque hætenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, & præcipue Constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcatis Literis incipientes. -- *Ad augmentum* -- Bonifacii IX. -- *Sacra Religionis* -- 5. Kalen. Maji 1402, Julii II. -- *Exposuisti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & singula in eis contenta, etiam quoad Censuras lætæ Sententiæ, & penas, etiam contra quoscumque Judices Ecclesiasticos, & Seculares de hujuscemodi appellationibus cognoscere volentes, contra ordinem contentum, & rationem præscriptam in prædictis Literis Apostolicis.

§. 40. Inno quum etiam Nobis certo constet, Superiorum prælatorum auctoritatem eludi, & contemni, si circa concernentia statum ipsorum Regularem, quæ totaliter remissa sunt, & esse debent ipsorum religioni, & judicio, cujusmodi sunt Fratrum Assignationes, Remotiones, Dispensationes, Lætionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcumque per Constitutiones Apostolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recursus ad Apostolicos Nuncios Nostros, Vice-legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Nostræ Ministros, istis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica mandamus, & præcipimus, ne in iisdem sese ullaatenus in posterum intromittant, atque in illis ipsis, quæ per viam appellationis ex Apostolico aliquo speciali Indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret non aliter id facere posse, ac debere declaramus, & volumus, quam præmissa per Fratres illos gradualim appellatione per præsentem has nostras Literas perpetuo constituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quascumque Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra Fratres quoslibet nostri hujuscæ Ordinis ad retinendam Regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

§. 41. Attendentes deinde quæ sanxerunt Prædecessores nostri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Constitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confusio habitus* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8. Kal. Aprilis 1244., & Gregorius XI. *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374. Clemens VIII. in *Constit. CIV.* -- *Ex injuncto Nobis* 2. Octobris 1603., ac novissime Alexander VII. in Constitutione -- *Ex injuncto nobis* 8. Februarii 1666., illa omnia auctoritate, motu, & scientia prædictis confirmantes, ac innovantes, similiter districte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipsi adeo similem deferre, ut Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum credi facile possit, exceptis tamen Eremitanis S. P. Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica Habitum albus ejusdem Ordinis permixtus est; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam secundum prædictam Clemens VIII. Constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Constitutione -- *Meminimus Nos* Idibus Octobris 1259., districteque ipsis Eremitanis prohibemus, ne extra Claustra propria audeant ullaatenus cum solo Habitu albo prædicto procedere, amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipsisque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad instantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defecisse compererint, procedere possint, ac debeant. Concedimus tamen Fratribus ipsis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad mœnia Urbium, ad Campos, & similia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Constitutionum, secundum quas Nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum Cappa nigra sese conferre teneant, cum solo Habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id præcisa Constitutione Clem. VIII., accedere, ac procedere libere, & licite possint, & valeant.

§. 42. Considerantes quoque antiquitatem non minus, quam excelsa merita hujus Ordinis, quibus perceptis Leo X. in *Constit.* -- *Accepimus nuper* -- 3. Julii 1518., & S. Pius V. in *Constit. LXXI. Divina disponente* -- 27. Augusti 1568., & Clemens VIII. in Constitutione XIII. -- *Inter cætera* 25. Septembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicantur præcedentiam supra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaque primi, & immediati post antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranensibus inconcussè obtinere: prædictas Constitutiones omnes motu, scientia, & potestate prædictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus sit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Constitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino servandum esse, eisdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præsentium priori, digniori, & honorabili loco post Ordines Monachales prædictos in omnibus, & singulis Processionibus, Actibus, & Functionibus, assignato, & constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apostolica Sede editis, vel specificè etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

§. 43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue sustentari valeant, nec tractu temporis

Similiter confirmantur
Constit. super
Ordinis
habitum.

Inhibitio-
nes quædam
hac super re.

Ac nove
concessionis.

Confirmantur
pariter
Apost. Con-
stitutiones
super præce-
dentia cæte-
ris Regulari-
bus.

Necnon
Exemptiones
iisdem con-
cessæ.

Con-

Conventus propter inopiam necessario Fratrum numero carere cogantur, Exemptiones omnes a quibuscumque Decimis, Datis, Collectis, Gabelis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomine nuncupatis, & ex quacumque gravi, & gravissima causa impostis, prædicto Ordini concessas per S. Pium V. in Constitutione -- *Dum ad uberes 29. Julii 1566. -- Et si Mendicantium Ordines -- Kalen. Julii 1567. -- Ad hoc Nos Deus -- 23. Septembris 1571. -- Romanus Pontifex 3. Octobris 1567., & Injunctum Nobis prid. Non. Augusti 1569. Et per Nos etiam in Literis incipien. -- Sollicitudo editis 4. Idus Decembris 1725., amplissime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis, quam pro futuris impositionibus ex urgentissima dumtaxat causa Belli contra Turcas, teneri possint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de Camera, & nonnisi de residuo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari posse in prædicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis nostrorum Prædecessorum pro particularibus Conventibus, si quæ sunt, de emergentibus, esse præservandam a qualibet impositione ampliozem, seu pinguiorem congruam, quinimo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per nostram Constitutionem incipientem -- *Credite*, & decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causa vere, & proprie onerosa indu sit, ut ab onere Taxæ exempti sint, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exentio ab hujusmodi taxa, quam prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in sua Constitutione -- *Romanus Pontifex*, ac in alia -- *Et si Mendicantium* -- hanc ipsam exemptionem, eisdemque, ac alias quacumque per Prædecessores nostros desuper editas Constitutiones, & declarationes expresse confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magistros, & Doctores præstet, ac alere, & sustentare teneatur, ex quorum *Doctrina Fratres Novitii, eruditi postmodum effecti gregem Dominicum suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus juvent, & pascant, ejusdemque Ordinis Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erecta sunt, Seminaria vocari possint, æquissimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari posse pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac nostra perpetuo valitura Constitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam plenissime derogantes.**

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemptum esse.

Quædam alia declaratio super Quartam funerealibus Regularibus solvendam Parochis.

§. 44. Per nostram Constitutionem -- *Romanus Pontifex*, ac etiam decreta novissimi Romani Concilii, injunximus Parochis solvendam esse Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Insulis adjacentibus ab omnibus, & quibuscumque Regularibus quocumque privilegio sussultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriusque sexus in eisdem Italia, & adjacentibus Insulis reverenter pro consueta ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientia dispositioni nostræ, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus, & mandamus in posterum servari, ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam spectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & sine ulla prorsus controversia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) omnium

Intortiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Ecclesiam tumulandum associabitur, necnon omnium Intortiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, seu Feretrum, ac etiam in Altaribus in die funeris accendantur, retentis tamen sibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliisque, de quibus in ea Constitutione mentio expressa facta non fuit; quæ Regularibus prorsus illæsa, & inviolata perpetuo manere volumus; decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitime probate, Conventions, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem assignent, hanc eandem, prout ante Nosram prædictam Constitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis nostræ in ea eadem Constitutione fuerit consulere quidem Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ii qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eandem quartam consequi possent; non autem, ut qui majus emolumentum, seu plus quarta prædicta ex consuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ nostræ Constitutionis, aut etiam Concilii Romani sibi arrogare possent, volumus propterea, ut iidem Parochi, vel præcise perciperent statutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo starent Consuetudini, Conventioni, Concordiæ, sive Statuto, ut prædictum est; Ne autem super hujusmodi clara cæteroquin intelligentia Nostræ Constitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expresse ita declaramus dictam nostram Constitutionem, & Decreta Concilii Romani, simulque motu, scientia, & potestate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parocho relinquunt optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel standi Consuetudini, Statuto, Concordiæ, seu Conventioni, eamque pacifice sequantur, ut suæ ipsorum quieti religiose juxta eandem mentem nostram consulant; Parochi vero semel factam optionem immutare nullatenus possint, aut valeant.

§. 45. Ea itidem Privilegia Fratibus Ordinis Prædicatorum Indultæ per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones, ut possint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in suis Ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus: utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum finistras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Christianidelium scandalo, & pietatis simulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & sancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eisque inservientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra Claustra, Domos, Hospitia, & Asceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hospitiis, Domibus, & Asceteriis prædictis, Cadavera tumulanda esse in dictis Ecclesiis Ordinis, Diocesani Loci, aut alterius cujuscumque licentia minime desuper requisita. Liberam prorsus præterea fore cuique Fidelium, sive pro seipso, sive pro suis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Ecclesiis, & Cæmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in Ecclesia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta dispositione, sepulcrum præexistat; rursus ex Testamento, Codicillis, vel alia mortientis simplicis etiam scriptura, item ex dicto aut Confessoris, aut duorum testium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod

Confirmatur, ac declaratur privilegia eidem Ordini concessa de Laicis tumulandis.

si Parochus velit illos judicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, sub prætextu ad ipsos pertinere numerum determinare Fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum secularium: aliove deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in Ecclesia Parochiali Sepulturam, teneri ad elemosynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam sub mendicatio titulo coarctivæ celebrationis Missarum, & Anniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Ecclesiis, prius exponendi, & respectively ratione transitus per limites aliarum Parochiarum, perfolvenda esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum Fratrum associare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito respectu ad numerum Clericorum secularium. Per Cathedrales vero Ecclesias, Parochiales, seu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse Fratres Ordinis, seu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causa transitus; itaut in posterum soli Parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiuntur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac plenissime morientibus observata, sibi eligendi sepulturam, libertate. Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, ac demum reuente accedere ad associandum Cadaver in Ecclesiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione Cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eandem Ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnuntur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre posse, ac debere volumus, atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, Fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Processiones Funebres per quas Parochias, singulorum propriis erectis Crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus Processionibus contingit, & ita etiam in Ecclesiam tumulantem ipsorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo asservatur Sanctissimum Sacramentum, aut etiam exequiis perfolutis recedere: Parocho quoque in eandem Ecclesiam tumulantem cum Stola intrare; ac respectively Fratribus associare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis supersedere, in Parochialem Ecclesiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apostolica, Motu, & scientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obstantibus, quod prædicta omnia, & singula consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse, ac plenissime derogamus; Declarantes, & quatenus opus sit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stole delationem, & ingressus in Ecclesias in omnibus, & singulis enumeratis, ac cæteris quibuscumque similibus casibus, nullam

penitus Jurisdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quomodocumque, & quomocumque irrogare, & inferre posse. Postremo prohibemus, posse per Parochos invitatis Fratribus in istorum Ecclesiis, aut Cæmeteriis Cadavera sepeliri, & respectively Missas celebrari, ac Exequias quascumque perfolvi. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis secularibus in Ecclesiis Ordinis Exequias peragat, absque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero jurisdictione in propriis Ecclesiis salva, & illæsa remaneat, eique nullum imaginabile præjudicium per hujusmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censetur.

§. 46. Uterius circa exemptionem a Canonica Portione, sive a Decimis quibuscumque Ecclesiasticis, sive Canonicis, Parochialibus, Episcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Personalibus, quam Realibus, non solum de Novalibus, Hortis, animalium Nutriments, Virgultis, Bonisque propria manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quomodocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos Colonos, Arrendatarios, & similes quoscumque, qui Fratrum prædicatorum, ac Sororum, indigentis de prædictis eorum bonis hac vita subvenire teneantur, expresse, ac specificè confirmamus Privilegia ipsi sive directe cum necessariis, & opportunis derogationibus, & respectively etiam Conc. Lateran. seu *cap. Nuper de Decim.*, ut in Constitutionibus Honorii III. - *Religiosam Vitam* - 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. - *Qui Deum tota* - 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. - *De pia, & sancta* - 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. - *Laudabilis* - 15. Kal. Augusti 1297., Benedicti XI. - *Sacra vestra Religio* - 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. - *Virtute conspicuus* - 2. Non. Martii 1374., Bonifacii IX. - *Esse pro cunctorum* - 5. Kal. Maji 1401., Martini V. - *Ad Summi* - Kal. Maji 1420., Eugenii IV. - *Ad statum* - 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. - *Licet ex debito* - Prid. Non. Decembris 1448., & - *Licet ea* - 8. Idus Augusti 1451., Sixti IV. - *In Mari Magno Prædicatorum* - & Sancti Pii V. - *Esse Mendicantium* - & - *Ad hoc Nos Deus* - & - *Injunctum nobis* - Pauli V. - *Ex Apostolica Sedis* - Clementis VIII. - *Injuncti* - & - *Exposcit* - 25. Martii 1592., & - *Pastoralis Officii* - Julii 1595., & Urbani itidem VIII. - *In plenitudine* - Sive indirecte, & virtualiter ipsis defuper concessa, nimirum, per amplissimas communicationes Privilegorum, & præcipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus, & Societati Jesu, quemadmodum liquet ex præcitatæ Constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujusmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Prædicatorum utriusque sexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuscumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expressa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, amplissime concedimus, & largimur.

§. 47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum concessa, prævia derogatione Constitutioni a Gregorio XIII. - *In tanta* - editæ prima Martii 1573., innovamus Constitutiones S. Pii V. - *Esse Mendicantium* - & - *Ad hoc Nos Deus* - & quatenus opus sit in his contenta de novo disponimus, & respectively concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & dispositis in hac nostra peculiari Constitutione non sint contraria, ut etiam denan-

Eximium prædicti Fratres etiam a Canonica, quam dicunt, portione.

Innovantur præter Constitut. Apost. quoad privilegia Mendicantium prædicti Ordini concessa.

darunt

darunt Clemens VIII. in Constitutione -- *Injuncti* -- 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Constitutione -- *In plenitudinem* -- 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc restrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipsi attributam in præcatis Literis S. Pii V.

Communi-
cantur am-
plissima ei-
dem Ordini
Privilegia
omnia quæ-
cumque, ac
Indulgentiæ
quibuscum-
que aliis Or-
diniibus con-
cessa.

§. 48. Inhærentes præterea vestigiis Prædecessorum Nostrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & singula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, sive ampliationem, aut extensionem intra ipsum Ordinem Prædicatorum adeo, ut concessa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Ecclesie, Monasterio, & aliis, etiam si concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, cæterique pariformiter comprehensa, & concessa perpetuo sint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remissiones, & similia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædecessoribus Nostris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriusque sexus Tertiariis, concessa, amplissime, & validissime confirmantur, innovantur, de novo concesserunt, eisque perpetuum Apostolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, scientia, & potestate prædictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus, ac Constitutionibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, supplendo quosvis defectus Juris, & Facti, & solemnitarum forsitan omisarum, ut in Apostolicis Constitutionibus, & signanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. -- *Sacra Religio* -- 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædecessores post Innocentium IV., quod nullæ Litteræ Apostolicæ sub quibusvis formis, & verborum expressionibus, & cum quibuslibet derogatoriis Privilegiis, etiam Mendicantium, quandocumque emanandæ possent eidem Ordini præjudicare, nisi de Ordine ipso, ac de Magistro Ordinis, & Privilegiis ipsi concessis signanter, & notanter, specialiter, & expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit, validissime confirmatur, quod, & alii postmodum Romani Pontifices decreverunt; insuper Nicolai V., Sixti IV. -- *In Mari magno* -- ac in -- *Bulla aurea* -- Julii II. -- *Alia ad supplicationem* -- Junii 1509. Leonis X. duabus Literis similiter incipien. -- *Quum inter ceteros* -- 22. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis -- *Dudum per Nos accepto* -- 10. Decembris 1519., Julii III. -- *In Sacra Beati Petri* -- 10. Julii 1551., Pauli IV. -- *Ex Apostolica Sedis* -- 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Constitutionibus -- *Esti Mendicantium* -- *Injuncti* -- *In plenitudinem* -- easque quidem omnes, & singulas Constitutiones, ac supplendo quoscumque defectus Juris, & Facti, & solemnitarum forsitan omisarum, confirmantes, ac innovantes, & quantum opus sit omnia, & singula in eisdem, ac cæteris quibuscumque pro Ordine Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Personis quibuscumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationes, Cardinales Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios, & Ministros, & per alios quoscumque, & quacumque potestate

pollentes, aut alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuae, particularis, ac specialis concessionis cujuscumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime præscripta, aut acquisita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac nostra Constitutione non sint expressè contraria, Motu, scientia, ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac si opus sit de novo concedimus Magistro Ordinis, Capitalis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctisque Fratribus, sive Clericis, sive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque Ecclesiis, Conventibus, Monasteriis, ac Domibus, ministris, famulis, cunctisque tam Conservatoribus, & Officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas, Oratoria quoque visitantibus, necnon Confratribus, & Confratribus tam supradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Ecclesiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & institutarum, vel quandocumque erigendarum, ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituri: omnibus pariter, & singulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & aliis regularibus locis, & personis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantium in omnibus, & per omnia quoque subsistere absque ulla prorsus differentia, ut prædictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant.

§. 49. Ac demum, ut Ordo ipse Fratrum Prædicatorum, illiusque Magister Generalis, Provinciales, Priores, alique Superiores, Fratres, Famuli, & Personæ quæcumque ab Ordine ipso, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore existentes, omnium, & singulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum, & de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi a data præsentium constituantur, constitutique sint, & esse censeantur, omnes, & quascumque lites, & causas, si quæ sint, quarum omnium, & singularum respectu status, & merita eidem præsentibus haberi volumus pro expressis super præmissis, seu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoscumque alios ex altera partibus, in quocumque iudicio coram quocumque Judice quavis etiam Apostolica sibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque instantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apostolica auctoritate, Motu, ac potestatis plenitudine prædictis penitus extinguimus, & extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

Abolentur
lites omnes
ortæ, vel
quæ oriri
possent super
approbatis,
extensis, vel
de novo concessis prædictis.

§. 50. Decernentes omnia, & singula præmiſſa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extenſa, de novo conceſſa, & indulta, eaſdemque præſentes ſemper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religionisque propagationem reſpicientia, valida, & efficaciã, ac validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus perpetuo fortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel cauſa reſtiri, aut decedi, neque de nullitatis, obreptionis, ſubreptionis vitio, & intentionis noſtræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adverſus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilibus, vel diſſimilibus gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemque prædictam, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac ſub quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam derogatoriæ derogatoriis minime confundi, vel comprehendendi poſſe, niſi de toto earundem præſentium tenore, & data expreſſa mentio, nihil penitus omiſſo, habita, & revocatio, derogatio, ſuſpenſio, limitatio, reſtrictio, & alia quacumque contraria diſpoſitio Magiſtro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis expreſſe, diſtinctim, ac nominatim intimatis, iſque per trinas diſtinctas literas Apoſtolicas tribus diverſis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id ſpecialiter vocatis factæ fuerint, & ſi aliter derogari, revocari, ſuſpendi, limitari, & reſtringi contingat, huiusmodi derogationem, revocationem, ſuſpenſionem, limitationem, & reſtrictionem, nullius eſſe roboris, & momenti, & quoties illæ emanabunt toties in eorum priſtinum, & validiſſimum ſtatum ſub quacumque etiam poſteriori data per Magiſtrum Generalem, & Fratres pro tempore exiſtentes prædictos eligenda reſtitutas, reſpoſitas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam conceſſas eſſe, & fore, ac vim validi, & efficaciſſimi contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magiſtrum Generalem, & Fratres prædictos inti habere. Sicque, & non alias, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegates, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in quavis cauſa, vel iſtantia iudicari, ſententiarum, & definiendi debere, necnon quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quouſque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Diſtinctiſſimi Ordinis alicui cedere, mandamus ſubinde futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, enixeque in Domino hortamur, ut pro plena noſtræ huius Conſtitutionis executione apud Pontifices totis viribus, zelanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuscumque in Eccleſia dignitate conſtitutis executioni prædictæ Conſtitutionis.

§. 51. Executionem vero contentorum in præſentibus Noſtris Literis committimus, & mandamus univerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Apoſtolicæ huius Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore exiſtentibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Episcopis, ac Dilectis Filiis Cauſarum Curia Camera Apoſtolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuſcumque Perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac

quoties ſuper hoc pro parte Magiſtri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore exiſtentium, aut alicujus eorum requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque, & eorum cuilibet in præmiſſis efficaciſſimis deſenſionis præſidio adſiſtentes, faciant auctoritate noſtra firmiter obſervari, eoſque, & quemlibet eorum illis pacifice ſui, & gaudere, non permittentibus eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earundem præſentium tenorem deſuper quomodolibet indebite moleſtari, Contradiſtores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & penas Eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione poſtpoſita, compellendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & penas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

§. 52. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, ac noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis de non tollendo jure quaſito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris Noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam diætã a ſine ſuæ Diœceſis ad iudicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolicã deputati contra quoscumque procedere, ſeu alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætã aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, & quibuſvis univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinum Regularium quoruncumque etiam juramento, confirmatione Apoſtolicã, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis, & locis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriæ derogatoriis, aliſque efficaciſſimis, & inſolitibus clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quoruncumque Principum iſtantiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quavis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ſervanda foret, tenores huiusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inferri forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniffime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie hac vice dumtaxat Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus; derogamus; Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

§. 53. Volumus autem, quod ipſarum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, alicujus in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ perſonæ ſigillo, & Notarii manu obſignatis, vel etiam, ſaltem extra Italiam, ſigillo, & ſubſcriptione Magiſtri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejuſdem Ordinis munitis, eadem proſus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſenſæ.

§. 54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, extenſionis, innovationis,

Derogato
rix.

Fides habenda tranſumptis.

Sanctio poſt-nalis.

conceſſio.

concessionis, extinctionis, impositionis, Indulti, decreti, declarationis, commissionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Seræ Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vicesimo septimo, septimo Kalendas Junii Pontific. Nostri Anno Tertio.

CXXXVI.

Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Assistentium generalium in Provincia Portugaliæ Eremitarum S. Augustini, juxta Ordinis instituta deinceps concedantur.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jan. 1. P. 4. confirmantur universa privilegia eidem ordini alias concessa, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3. moderata fuit Const. Clem. XI. de voto FF. consanguineorum.

Dat. 14. Junii
1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Faci exposi-
tio.

S. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitorum Portugaliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejusdem Provinciae Fratres Privilegia Priorum Exprovincialium, Præsentatorum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de præfenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejusdem Provinciae, excessivus, ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciae familia, ac etiam Exassistentium Generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eadem sede impetrare nitantur, quæ si concederentur, in grave ejusdem Provinciae damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multasque Capitalis Provincialibus dictæ Provinciae turbas, dissidia, atque dispendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciae præfata Religiosis sibi bene affectis, & additis testimoniis, quæ interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritis his privilegiis donari multoties contingat; Ipsi Exponentes, ne præ multitudinem gratiarum, & exemptionum hujusmodi statuta, & gubernium dictæ Provinciae, illiusque Religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eisdem gratis, & exemptionibus aditum in posterum præcludi, ac insuper ne Religiosis ejusdem Provinciae, qui suis literarum studiis illius decus, & splendorem augeant, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus desituri fuerint, præcipiatur, Magisteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præscriptum Constitutionum ejusdem Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignemur.

S. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatas existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum ha-

rum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quoad cætero; nulla privilegia, exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præsentatorum Prædicatorum, vel Exassistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturæ pro obtinenda Jubilacione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciae instituta quibusvis dictæ Provinciae Fratribus concedantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente, seu de sede præfata peti, procurari, & obtineri, sub privationis vocis activæ, & passivæ tam per eos, quam per alios Fratres, seu Superiores dictæ Provinciae qui Testimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipso facto absque alia declaratione, incurrenda pœna prohibemus; In Magisteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia distribuendis, illius fratrum merita, & labores semper, & rigorose attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciae Constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujusmodi alternativam servari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

S. 3. Decernentes ipsas præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quoadcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectively inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciae, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

Immutatur aliqua in parte Constitutio quedam hujus Pontificis quoad suffragium Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Ordinis Minorum, pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Const. ed. 1730. Octob. 14. P. 1. moderantur alia hujus Constitutiones pro iisdem Fratribus edita.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

S. 1. **A**lias nos per quamdam nostram constitutionem, cujus initium est, *Universalis Ecclesiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga indyctum Fratrum Minorum S. Francisci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem observantiam in eo sartam, testamque tuendam, & restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in Definitoriis, Congre-

Statutum prædictum.

Classula.

CXXXVII.

Dat. 14. Junii
1727. An. 4.

Ab hoc eodem Pontifice alias statutum fuit, ut Ministri Provinciales, Custodes, & Definitorum duntaxat Ordinis Minorum voce decisiva frui deberent.